

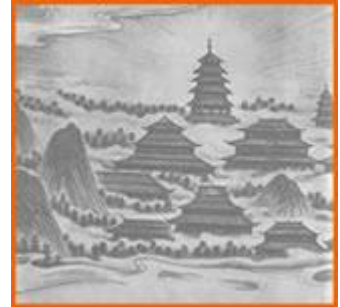
พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ มุสปลนิชานสูตร

"ดาวดึงส์"

คือแดนสวรรค์ชั้นที่สองตั้งอยู่บนยอดเขาพระสุเมรุราชซึ่งบริเวณเชิงเขาโดยรอบเป็นที่สถิตอยู่ของท้าวจตุโลกบาล ได้แก่ เทพดา 4 พระองค์ผู้ดูแลรักษาโลกทั้ง 4 ทิศ

สวรรค์ชั้นดาวดึงส์นี้ มีเมืองสวรรค์ 4 เมืองตั้งอยู่รอบทั้ง 4 ทิศ ซึ่งแต่ละทิศก็ยังมีเมืองสวรรค์อีกทิศละ 8 เมือง ดังนั้นเมื่อรวมกันแล้วดาวดึงส์เทวโลกจึงมีเทพดาชั้นผู้ใหญ่ คอยดูแลรักษาอยู่ทั้งหมด 33 องค์ โดยมีสมเด็จพระอมรินทรราชาเป็นอธิบดีเทพสูงสุด

ณ ใจกลางดาวดึงส์ มีพระตำหนัก "สัตตรัตน์พิมาน" อันเป็นที่พวยสถานที่ซึ่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์จะถือเป็นพุทธประเพณีเสด็จมาประทับเข้าพรรษา

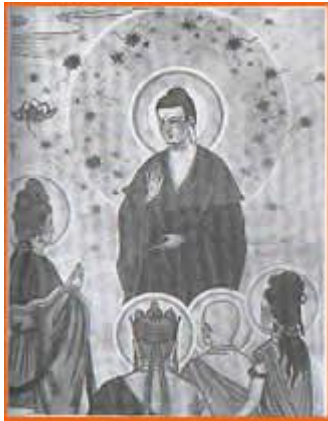
บริเวณโดยรอบพระตำหนักและบันไดทางขึ้นทั้ง 4 ด้าน ปูลาดด้วยทองคำมีประตูทาง 5 ประตูใหญ่ แต่ละประตูใหญ่จะแบ่งเป็นประตูทางเข้าอีกช่องละ 500 ประตูเล็ก เสา พื้นและผนังภายในพระตำหนัก ล้วนประดับประดาด้วยอัญมณีล้ำค่าอันได้แก่ ทอง เงิน มุกดา แก้วมณี เพชร ไพฑูรย์ และแก้วประพาฬเป็นที่รุ่งเรืองดังงามวิจิตรบรรจงยิ่งนัก

ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของพระตำหนัก มีต้น "ปาริฉัตตกพฤกษ์" สูงถึงร้อยโยชน์ ยามที่ผลิดอกบานจะส่งกลิ่นหอมฟุ้งดลอบอวลไปทั่วชั้นฟ้า

ส่วนทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของพระตำหนักมีธรรมสถาน สำหรับเป็นที่ให้เหล่าทวยเทพเทวาทั้งหลายมาร่วมชุมนุมและสนทนาซักถามข้อธรรมะ

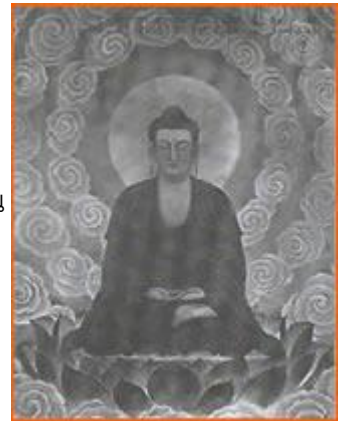
ในกาลนั้น สมเด็จพระศาสดายมุนีอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ได้เสด็จขึ้นไปจำพรรษาในดาวดึงส์เทวโลกนี้ เพื่อตรัสเทศนาพระอภิธรรมโปรดแก่พระนางสิริมหามายาพระพุทธรชนนีตลอดไตรมาส

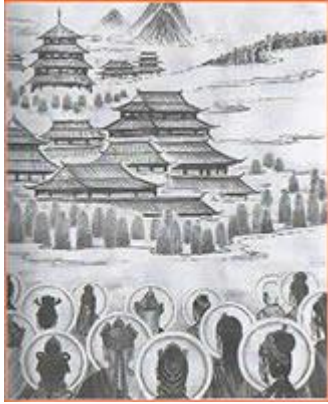
เมื่อข่าวอันเป็นมหามิ่งมงคลได้แพร่สะพัดออกไปเหล่าพุทธะ พระโพธิสัตว์ พระอรหันต์และเทพยดาเจ้าทั้งปวงก็บังเกิดความโสมนัสยินดี ต่างองค์ก็ทรงร้องเรียกซึ่งกันและกันต่อ ๆ ไปจนตลอดถึงหมื่นจักรวาล ให้มารวมชุมนุมเพื่อจะได้สดับรับฟังพระสัทธรรมอันล้ำเลิศจากพระโอษฐ์แห่งองค์สมเด็จพระบรมครูด้วยตนเอง

ลำดับนั้น พระโพธิสัตว์ทั่วสารทิศและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ในสากลจักรวาล ก็ได้เปล่งสำเนียงแซ่ซ้องถวายแด่พระพุทธองค์โดยพร้อมเพรียงกันว่า "ขอนอบน้อม แต่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงชนะโทษคือกองกิเลสทั้งปวง บรรเทาเสียซึ่งความโศกาอาดูรเดือดร้อน ทรงบรรลุแก่พระสัพพัญญุตญาณ ทรงบริบูรณ์ด้วยวิชาและจรณะแล้ว ทรงสอนโลกนี้ อีกทั้ง เทวดา พรหม มาร และเวไนยสัตว์ทั้งหลายให้ได้รู้ตาม เหล่าข้าพระบาททั้งผอง ขอนอบน้อมบูชาโดยยิ่ง ในองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยเศียรเกล้า"

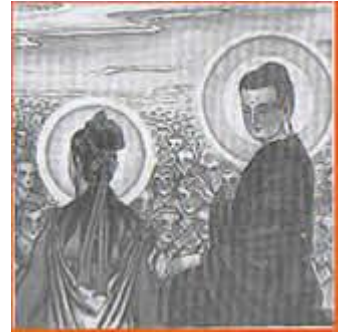
กาลบัดนั้น องค์สมเด็จพระบรมครูสมมาสัมพุทธโลกนาถเจ้า ได้ทรงเยี่ยมพระสรवलและทรงเปล่งพระฉัพพรรณรังสีโอภาสออกจากพระวรกายดุจดวงอาทิตย์อันมีรัศมีได้ 9 แสน แผ่ไพศาลแวดล้อมไปโดยรอบ เรืองรองด้วยพระศิริลักษณะประภัสสรชัชวาล และกอบปรี่ด้วยเสียงดนตรีอันเป็นทิพย์ดังแล่นไปในทิศ

ในกาลนั้นมีสมเด็จพระพุทธรชนนี้เป็นองค์ประธานและบรรดาเหล่า
พุทธร พระโพธิสัตว์ ท้าววชิราภรณ์เทวราช ท้าวจตุรรมหาราช ทวยเทพใหญ่
น้อย รวมทั้งอากาศเทวดา ภูมิตเวตดา รุกขเทวดา พฤษภเทวดา ตลอดจนจนถึง
ท้าวอสุรราชทั้งหลายในจักรวาลอื่นทั้งหมื่นโลกธาตุ ก็ได้มาประชุมพร้อมอภิชาติ
สดับฟัง สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสเทศนาพระอภิธรรมในครั้งนี้ด้วย

ครั้นแล้วสมเด็จพระโลกนาถเจ้าได้ทรงมี

พระพุทธรูฏีกาแก่พระสังฆชุกรโพธิสัตว์ว่า "ดูก่อน
มัญชุศรีโพธิสัตว์ท่านจงประมาณดูว่า เหล่าพุทธรโพธิสัตว์ และบรรดา
เทพเทวาทั้งหลาย ที่มาสดับฟังพระธรรมเทศนาของตถาคตในครั้งนี้มี
จำนวนสักเท่าไร?"

พระโพธิสัตว์มัญชุศรีได้กราบบังคมทูลตอบว่า "ข้าแต่พระผู้มีพระ
ภาคเจ้าอาศัยอภิญญาญาณของข้าพระองค์ซึ่งสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคต
กาลทั่วทั้งหมื่นโลกธาตุ กระนั้นก็ยังมิอาจจะประมาณจำนวนของผู้ที่มาร่วม
ชุมนุมกัน ณ ที่นี้ได้เลยพระเจ้าข้า"

พระพุทธรองค์จึงตรัสว่า

"มัญชุศรีโพธิสัตว์ ผู้ชุมนุมกันที่นี่มาจากทิศพิภพอันมี
จำนวนมากมายเหลือจะคณานับได้นั้น ล้วนเป็นผู้ที่พระกษิติ
ครรภโพธิสัตว์ได้แผ่กุศลปัตติทานอุทิศช่วยเป็นเวลาสองขย
กัลป์นับไม่ถ้วนโดยลำดับมาจนได้บรรลุมรรคผลกันแล้ว ในสมัยอดีตกัลป์บ้าง ที่กำลังจะบรรลุมรรค
ผลในสมัยปัจจุบันกาลบ้าง และหวังที่จะบรรลุมรรคผลในอนาคตกาลบ้าง"

พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ เมื่อได้สดับเช่นนี้แล้วได้กราบทูล
ขึ้นว่า "ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ตัวข้าพระบาทก็ได้บำเพ็ญบารมี
มาจนลุถึงซึ่งญาณทัศนะอันบริสุทธิ์ เมื่อสดับพระวจาของ
พระองค์แล้ว ก็น้อมรับได้โดยดุษฎีแต่ทว่าสำหรับผู้ที่ยังอยู่ใน
ปุถุชนวิสัย เพียงได้ยินคำตรัสของพระองค์เช่นนี้ก็จะยังคงมีความสงสัยเคลือบแคลงอยู่ในกมล

สันดาน เหตุฉะนี้เพื่อจะมีให้พวกเขาได้กล่าวววาจาจาบจ้วง ลบหลู่ ล้วงละเมิด ต่อธรรมอันดีในกาล
ต่อไปภายหน้า ขององค์สมเด็จพระบรมทรงโปรดทรงพระกรุณาชี้แสดงถึง การบังเกิดขึ้นของพระ
กษิติครรภโฑธิสัตว์ว่า ท่านได้มีกำเนิด มีชาติมีความประพฤติในพรหมจรรย์แต่ปางก่อน ๆ และมี
ปณิธานอธิษฐานอย่างใดจึงสามารถสร้างสมมหาบารมีจนถึงขั้นมีอาจประมาณได้ฉะนี้ พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ได้ทรงมีพระอรรถถาอธิบายแก่ พระมัญชุศรีโฑธิสัตว์ว่า
"หากถือเอา ต้นไม้ ใบหญ้า กรวด หิน แม้แต่เศษผงละอองธุลี ตลอดจน
ทุกสรรพสิ่งในมหานันตจักรวาลนี้ทั้งหมดโดยเปรียบเอาแต่ละอย่างเป็น
แม่น้ำคงคาสายหนึ่งและเม็ดทรายเม็ดหนึ่งในแม่น้ำนั้น คือ โลกนี้และเ
สาเลี้ยวของละอองธุลีในโลกนั้น ๆ คือ เพทภัยและเคราะห์กรรมหนึ่ง
อย่างของสรรพสัตว์ แล้วละก็..."

กุศลปัตติทานที่พระกษิติครรภโฑธิสัตว์ได้โปรดแผ่ให้แก่สัตว์ทั้งหกเหล่าคือ เทวดา มนุษย์
อสูร เปรต เตรีจฉานและสัตว์ในนรกแล้วนั้น ยังมีจำนวนมากกว่าเพทภัยและบาปเคราะห์ของ
สรรพสัตว์ถึงหมื่นแสนเท่าทวีคูณเสียอีก ตลอดจนสงไชยกัปป์นับไม่ถ้วนมาแล้วที่พระโฑธิสัตว์กษิติ
ครรภผู้ทรงคุณธรรมเมตตา ได้ปฏิบัติช่วยเหลือโปรดสัตว์ทั้งหกเหล่า ทั้งเทศนาสั่งสอนให้รู้สึกสำนึก
ในบาปกรรมทั้งหลาย อันจักส่งผลให้กลับมาสบนองทำลายผู้ที่กระทำอีกทั้งยังแนะนำสรรพสัตว์
เหล่านั้นให้ประกอบกุศลกรรมอันเป็นที่พึง เพื่อจะได้พ้นจากนรกไปสู่สุคติ กระทั่งนำทางให้พวกเขา
ได้บรรลุมรรคผลแล้ว ก็มีจำนวนมากมายอเนกอนันต์ โดยลำดับมา"

"คู่ออน มัญชุศรีโฑธิสัตว์ อันมหาเมตตาบารมีและปณิธานของพระ
กษิติครรภโฑธิสัตว์นั้นสูงส่งล้ำเลิศ จนสุดที่จะกล่าวพรรณนา มาตราแม้ว่าใน
อนาคตกาลหากมีสาธุชนชายหญิงผู้ใดตั้งมั่นอยู่ในคุณความดี เพียงแต่ได้เอ่ย
นามของพระกษิติครรภโฑธิสัตว์ด้วยจิตศรัทธาอันบริสุทธิ์ ได้กราบไหว้สักการะ
บูชาด้วย ฐูประทีป ดอกไม้ เครื่องหอม ต่อรูปรवादหรือรูปสลักของท่าน บุคคล
ผู้นั้นเมื่อละสังขารจากโลกมนุษย์ก็จะได้ไปจุติในสุคติภพ อยู่เสวยทิพยสุข 100
ชาติ และจะไม่มืวันตกลงสู่่นรกอเวจี"

ดูก่อน .....มัญชุศรีโพธิสัตว์ แท้จริงในอดีตกาลที่ล่วงมาแล้วปางก่อน
พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้เคยเกิดเป็นบุตรชายคนโตของคฤหบดี ผู้มั่งคั่ง

สมัยนั้นแลเป็นสมัยของพระพุทธเจ้า
พระองค์หนึ่ง ทรงพระนามว่า **"ชื่อจ้อเฟิ่นซันจี้จู้
พันสิงผู้ไฉ่"** เมื่อบุตรชายของเศรษฐีได้เห็นพระพักตร์ของพระพุทธองค์ อัน
เจริญด้วยอสังการบารมีจิตก็บังเกิดความปีติยินดีเคารพเลื่อมใสจึงได้กราบทูล
ถามพระองค์ว่า **"ข้าแต่พระมหามุนีผู้ประเสริฐพระองค์ได้ทรงตั้งปณิธาน
อันใดไว้หรือ จึงมีพระรูปโฉมที่งดงามสมบูรณ์เช่นนี้?"** พระพุทธองค์ได้ตรัส
ตอบว่า **"ดูก่อนกุลบุตร...การปรารถนาที่จะได้บุคลิกลักษณะอันเป็นอุดม
มงคลเช่นนี้ บุคคลผู้นั้นจะต้องทำการโปรดเวไนยสัตว์ทั้งหลายที่ตกอยู่ใน
ห้วงแห่งความทุกข์นับตั้งแต่อดีตกาลมาโดยตลอด เมื่อนั้นจึงได้บรรลุ**

ความมุ่งมาดปรารถนาทุกประการ"

"ดูก่อน...มัญชุศรีโพธิสัตว์ ด้วยเหตุนี้แลกุลบุตรผู้นั้นจึงได้ตั้งปณิธาน
อย่างแน่วแน่เพื่อที่จะได้โปรดสรรพสัตว์ในไตรภูมิให้หลุดพ้นจากวิภวสงสาร
โดยคุกเข่าลง ณ เบื้องพระพักตร์ของพระพุทธเจ้าในอดีต แล้วตั้งสัตยาธิษฐาน
ว่า **"ข้าพเจ้าจะต้องโปรดสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากห้วงทะเลทุกข์ให้
หมดสิ้น จึงจะขอบรรลุสู่พุทธภูมิ หากแม้หนรกอบเวจียังไม่ว่างเว้นจากเวไนยสัตว์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ขอสำเร็จ
เป็นพระพุทธเจ้า"**

ตราบจนกระทั่งบัดนี้เวลาได้ผ่านไปนับหมื่นล้านโกฏิปีแล้ว เพื่อจะอุทิศช่วยเหลือเวไนยสัตว์ทั้งหลาย
พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ซึ่งก็คือบุตรชายคฤหบดีในกาลนั้นจึงยังคงดำรงอยู่ในโพธิสัตว์ภูมิและปฏิบัติตาม
ปณิธานที่ตั้งไว้เป็นจริยกิจเสมอมา โดยไม่ยอมเข้าสู่แดนนิพพาน"

ครั้นกาลเวลาล่วงไปอีกหลายชั่วอสงไขยกับนับประมาธมิได้จนถึง
สมัยของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งทรงพระนามว่า **"พระพุทธปัทมอิศวรราช
ตถาคต"** ทรงมีพระชันษาสี่อสงไขยแสนกัปปี

พระองค์เป็นที่เคารพสักการะบูชาของปวงประชาราษฎร์ทั้งหลายผู้มีจิตศรัทธาก็ได้พากันสร้างพระพุทธรูปมากรของพระองค์ไว้กราบไหว้บูชาตามวัดวาอารามทั่วทุกหนแห่งสมัยนั้นมีพราหมณ์ผู้หนึ่ง ประพฤติตนตั้งมั่นอยู่ในธรรมโดยบริสุทธิ์ใจไม่ทำความเบียดเบียนแก่มนุษย์ตลอดจนถึงสัตว์เดรัจฉานนางได้รับการสรรเสริญและเป็นที่ยกย่องนับถือในหมู่พราหมณ์ด้วยกัน แต่ทว่ามารดาของนางกลับมีความประพฤติตรงกันข้ามคือไม่เคารพในพระสังฆธรรมไม่เชื่อในกฎแห่งกรรมไม่เชื่อบาปบุญคุณชอบตลบหลู่ดูถูกผู้ปฏิบัติธรรมต่อมาไม่นาน นางพราหมณ์ผู้เป็นมารดาก็ถึงแก่อายุขัยเมื่อตายจากโลกนี้ไปแล้ว ด้วยผลกรรมที่นางได้กระทำไว้ขณะยังมีชีวิตอยู่ ทำให้ดวงวิญญาณของนางต้องตกลงวงลงสู่นรกภูมิ

นางพราหมณ์ผู้เป็นบุตรมีความโศกเศร้าและห่วงใยอาลัยถึงมารดาผู้บังเกิดเกล้ายิ่งนัก ทั้งนี้เพราะนางเชื่อว่าดวงวิญญาณของมารดาคงจะไม่ได้ไปสู่สุคติภาพเป็นแน่แท้

ดังนั้นเพื่อจะรอดช่วยมารดาผู้มีพระคุณนางพราหมณ์จึงตัดสินใจขายบ้านเรือนและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดแล้วรวบรวมเงินที่ได้ไปจัดซื้อ ดอกไม้ ธูป เทียน เครื่องสักการะ บูชา เพื่อนำไปนมัสการต่อพระพุทธรูปมาที่ประดิษฐานอยู่ตามพระอารามต่าง ๆ พร้อมกับแจกจ่ายบริจาคตานสร้างกุศลช่วยเหลือมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยากตลอดจนถึงสัตว์เดรัจฉานทั้งหลาย

ทุกวันนี้นางพราหมณ์เพียรกราบไหว้สักการะและแผ่ภาวนาอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระพุทธรูปแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มอญวิเศษราชาตถาคตว่า "ขอกุศลใด ๆ อันจะบังเกิดขึ้นจากบุญทานที่ข้าบาทได้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ในครั้งนี้ ขออำนาจสิ่งนี้จงช่วยไถ่ถอนโทษของมารดาผู้บังเกิดเกล้าของข้าบาท ให้ท่านได้หลุดพ้นจากสรรพภัยพิบัติในทุคติภูมิด้วยเทอญ"

เมื่อจบคำอธิษฐานในใจของนางก็คิดคำนึงไปว่า "ถ้าหากพระพุทธองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ในโลกนี้เราก็คงจะได้รู้ว่าเวลานี้ท่านแม่อยู่ในที่แห่งหนใด" ถึงตอนนี้นางก็รู้สึกสะท้อนสะเทือนจิต สูดหายใจอาลัญหา ได้แต่หลังน้ำตาปริเวหนารำพันว่า "ถ้าพระองค์ยังทรงดำรงอยู่ก็คงจะช่วยข้าบาทได้"

ทันใดนั้นก็ปรากฏมีลำเนียงแว่วมาจากบนนภากาศว่า "ดูก่อนพราหมณี เธอจงหักห้ามความโศกเศร้าอาดูรเสียเถิด เราตถาคตจะชี้ทางให้" เมื่อนางได้ยินดังนั้น ก็เกิดความปิติปราโมทย์เป็นล้นพ้น รีบน้อมกายก้มกราบลงด้วยความคารวะอย่างยิ่งแล้วกราบทูลว่า "ขอพระองค์พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญเลิศล้ำ ได้ทรงโปรดประทานพระกรุณาให้ข้าพบาทผู้อาภัพได้ทราบวามารดาของข้าบาทอยู่แห่งหนใดด้วยเถอ ฌ บัดนี้ข้าบาทได้ตั้งปณิธานไว้ว่า จะขอพบปะมารดาเพื่อทราบความทุกข์สุขของท่าน แม้ว่าชีวิตของข้าบาทจะถึงแก่บรรลัยลงระหว่างนี้ก็ยอมสิ้น ขอเพียงได้หมายมุ่งเอาความสุขมาให้แก่มารดาเป็นที่ตั้งพระเจ้าข้า"

แต่ทว่าเวลาผ่านไปชั่วขณะหนึ่งแล้วก็ยังปราศจากวี่แววของเสียงใด ๆ อีกนางพราหมณีจึงได้แต่คร่ำครวญด้วยความเสียใจจนเป็นลมล้มพับแน่นิ่งไปพักใหญ่ ต่อเมื่อนางฟื้นคืนสติจึงได้ยิน พระสุรเสียงทิพย์ตรัสขึ้นอีกคำรบหนึ่งว่า

"ดูก่อนพราหมณี จงอย่าทุกข์โศกจนเกินควร ด้วยอานิสงส์แห่งการปฏิบัติบูชาและกุศลปัตติทานส่วนบุญอันแรงกล้า จะยังผลให้เธอได้สำเร็จประโยชน์ตามคำอธิษฐาน เธอจงกลับไปปฏิบัติภาวนาอีกต่อไปเถิดไม่นานผลสัมฤทธิ์จะบังเกิดขึ้นดังความมุ่งมาดปรารถนา"

เมื่อนางพราหมณีได้ยินพุทธดำรัสเช่นนั้นแล้ว ก็บังเกิดความปิติอย่าง
สุดซึ่งประหนึ่งได้รับการประพรมด้วยน้ำอมฤต นางรีบกราบลงด้วยเบญจางค
ประดิษฐ์อย่างเคารพยิ่ง แล้วกลับไปปฏิบัติบำเพ็ญธรรมอันเป็นกิจวัตรพร้อม
กับภาวนาอธิษฐานขอให้ได้พบมารดาตั้งที่ตั้งใจไว้

หลังจากนั้นไม่นาน อยู่มาวันหนึ่งขณะที่

นางพราหมณีเจริญวิเวกธรรมเพ่งภาวนาจิตอยู่ด้วยอภินิหารแห่งพระพุทธานุ
ภาพได้บันดาลให้วิญญูญาณของนางออกจากร่างล่องลอยไปยังฝั่งมหาสมุทร
แห่งหนึ่ง น้ำทะเลในมหาสมุทรนั้นเดือดพล่านและมีสัตว์ร้ายรูปร่างน่าเกลียด
น่ากลัว เที้ยววิ่งเพ่นพ่านอยู่บนผิวน้ำมีหน้าซำมันยังคงยอใช้เหล็กแหลมที่มแทง
เหยื่อในทะเลขึ้นมากิน ส่วนเหยื่อในทะเลเดือดนั้นก็คือ มนุษย์ชายและหญิง
จำนวนมากมายับไม่ถ้วนกำลังลอยคอผลุบ ๆ โผล่ ๆ พวกเขาต่างพยายาม
หลบหลีกเลี่ยงป่าศางร้ายที่จ้องจะตะครุบจับตัวขึ้นมาฉีกร่างเป็นชิ้น ๆ แล้วกลืน
กินทั้งเลือดทั้งเนื้อ

ภาพที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า ทำให้นางพราหมณีรู้สึกสลดหดหู่ใจ
และเวทนาสงสารจนมิอาจจะมองดูต่อไปได้อีก นางเฝ้าแต่พรั่ำสวด
ภาวนาถึงพระนามของพระพุทธองค์ตลอดเวลาจึงมิได้ตื่นพระหนกตกใจ

ในขณะนั้นมีจ้าวแห่งอสูรตนหนึ่ง ได้เดินตรงเข้ามาหานางแล้ว
พนมมือขึ้นกระทำอภิวาทพร้อมกับกล่าวว่า "สาธุ ! สาธุ ! ท่านผู้เจริญ
ซึ่งโพธิสัตว์ธรรม ท่านมาถึงที่นี่เพื่อประสงค์สิ่งใดหรือ?" นาง
พราหมณีจึงได้ถามว่า "สถานที่นี้คือที่ใดกันหรือ?" จ้าวอสูรตอบว่า "ที่นี่
คือ ด้านตะวันตกของเขาเหล็กล้อม"

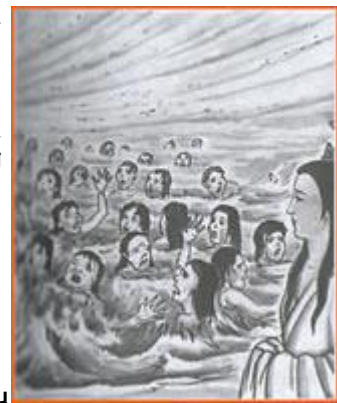

นางพราหมณ์จึงกล่าวต่อไปว่า "ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่าภายในเขาเหล็กล้อมเป็นขุมนรกโลกันต์ใช่หรือไม่?" จ้าวอสูรตอบว่า "ถูกต้องแล้ว" นางพราหมณ์ได้รำพึงขึ้นว่า "เอ.เรามาถึงที่นี่ได้อย่างไรหนอ?"

จ้าวอสูรจึงกล่าวว่า "ถ้าหากมิใช่ด้วยบุญญาภิหารอันสูงล้ำก็ต้องเป็นเพราะสายใยแห่งกรรมอันใดสักอย่างจึงเป็นเหตุปัจจัยให้ท่านได้มาถึงนรกภูมิแห่งนี้"

จ้าวอสูรได้อธิบายว่า "ทั้งหมดที่ท่านได้พบเห็นอยู่เบื้องหน้าล้วนเป็นสรรพสัตว์ในโลกียโลกที่เคยก่อกรรมทำเข็ญไว้และเมื่อตายลงมาแล้ว ภายใน 49 วันก็ยังไม่มีการสร้างบุญกุศลอุทิศให้แก่พวกเขาเลยวิญญาณเหล่านี้ ขณะยังมีชีวิตอยู่ทำบาปหยาบช้าไม่เคยตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม เพราะฉะนั้นด้วยแรงแห่งกรรมที่เขาได้สร้างขึ้นไว้เองจึงเป็นเหตุให้ต้องมารับผลเช่นนี้ แต่ก่อนที่วิญญาณบาปทั้งหลายจะตกลงไปสู่ นรกขุมใดพวกเขาต้องผ่านด่านทุเลเดือดนี้ไปเสียก่อน"

"....ถัดไปทางตะวันออกของทะเลเดือดนี้มีทะเลทรمانอีก 2 แห่ง ซึ่งกว้างถึง 1 แสนโยชน์การลงโทษจะยิ่งทุกข์ทรมาณกว่าที่ท่านเห็นอยู่นี้เป็นทบทวีคูณ ทั้งนี้ก็ด้วยอกุศลมูลมี 3 คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลง ที่พวกเขาสั่งสมเอาไว้ จึงเป็นเหตุปัจจัยให้วิญญาณต้องถูกชักนำลงมาอยู่ที่นี้ ทะเลนี้มีชื่อเรียกว่าทะเลคนบาป"

นางพราหมณ์ได้ถามต่อไปว่า "ถ้าเช่นนั้นขุมนรกที่แท้จริงอยู่ที่ไหนกันเล่า?" จ้าวแห่งอสูรตอบว่า "ภายใต้ท้องทะเลลึกทั้ง 3 ห้วงนี้แหละ คือขุมนรกใหญ่"

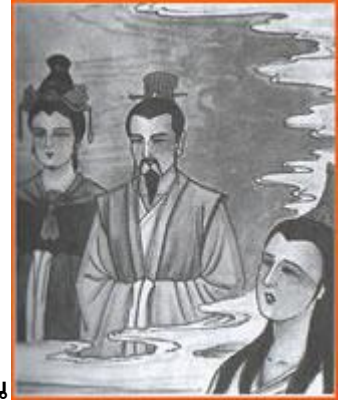

"ในแดนนรกมี 18 ชุมใหญ่ แต่ละชุมยังแบ่งออกเป็นนรกชุมย่อยอีกนับพันชุม ทุก ๆ ชุมนรกเหล่านั้นล้วนเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส"

นางพราหมณีได้ยินเช่นนั้นแล้วจึง

เอ่ยถามว่า "มารดาของข้าพเจ้าเมื่อตอนมีชีวิตอยู่ ท่านได้หลงเดินทางผิด เคยลบหลู่พระไตรรัตน์ ดูหมิ่นพระธรรมบัดนี้ไม่รู้ว่ามีวิญญานของท่านจะไปตกอยู่ ณ ที่ใด?" จ้าวแห่งอสูรจึงย้อนถามว่า "มารดาของท่านมีนามว่า กระไร?" นางพราหมณีตอบว่า "บิดามารดาของข้าพเจ้าอยู่ในตระกูลพราหมณ์บิดามีนามว่า ชีรชิตถน พราหมณ์ มารดามีนามว่า ยัญฐิลี พราหมณีขอท่านผู้เป็นใหญ่ในแดนนรกนี้โปรดกรุณาแจ้งที่อยู่ของท่านให้ข้าพเจ้าทราบด้วยเถิด"

เมื่อจ้าวแห่งอสูรได้ฟังดังนั้นก็ประสานมืออภิวันท์แล้วตอบว่า "ข้าแต่ท่านผู้เจริญ...อันนางยัญฐิลีผู้เป็นมารดาของท่านนั้นได้เคยตกมาอยู่ในแดนนรกนี้แต่เนื่องด้วยนางได้รับสงเคราะห์ส่วนบุญกุศลอันประเสริฐไพศาลที่ท่านได้อุทิศให้ตั้งนั้นเมื่อ 3 ราตรีล่วงไปนี้เองมารดาของท่านจึงได้พ้นจากนรกภูมิไปสู่อุดมสถานอันเป็นสุขแล้ว"

เมื่อทำวสุรอนุราชจ้าวแห่งอสูรได้กล่าวคำปราถนารัศมีพอสมควรแล้ว ก็พนมมือน้อมเศียร คำนับลาจากไปในขณะนั้นที่ชุมนรกก็มีวิญญานหลายดวงถูกปลดปล่อย อันเนื่องด้วยอานิสงส์ผลบุญที่บุตรหลานอุทิศให้แก่พวกเขาครั้นนางพราหมณีทราบเรื่องของมารดาเป็นที่แจ่มแจ้งแล้ว ก็รู้สึกปลาบปลื้มดีใจเป็นล้นพ้น จิตวิญญาณของนางจึงรีบกลับสู่ร่าง

แต่ภาพเหล่าวิญญานที่นำเวทนาสงสารจำนวนนับไม่ถ้วน ซึ่งกำลังทุกข์ทรมารอยู่ในนรกทำให้นางเกิดธรรมสังเวชและมีจิตเมตตาอยากจะช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้นให้พ้นทุกข์ด้วย

ดังนั้นนางพราหมณีจึงตั้งปณิธานต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระพุทธ

ปฏิมาว่า "ข้าพระองค์ขอบำเพ็ญกุศลปัตติทานโปรดสัตว์ในรอกเวจีให้ทั่วถึงกันตลอดเวลาทั่วทุก
กัปป์ในอนาคตขออำนาจคุณพระรัตนตรัยคุ้มครองอย่าให้ข้าพระองค์มีความเบื่อกว่าต่อการสร้าง
บุญกุศลไปจนตลอดกาล..เทอญ"

ในลำดับนั้นองค์สมเด็จพระศาสดายะนิสสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงผินพระ
พักตร์มาตรัสแก่พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ว่า "เจ้าแห่งอสูรผู้เป็นนายผู้คุมนรกก็
ได้รับส่วนบุญกุศลจากนางพราหมณีด้วยจนบัดนี้ก็ได้ไป จุตีเป็น "พระ
โพธิสัตว์ ไฉโซ่ว" แล้ว

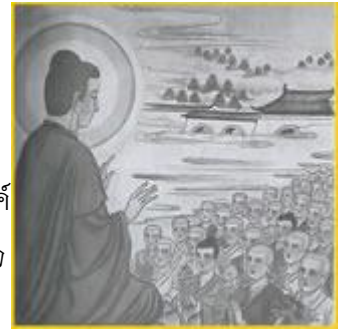
และนางพราหมณีผู้มีความกตัญญูทเวทียอย่าง
แรงกล้ารูปนั้นก็คือ "พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ องค์นี้เอง"

"นิรมานกายแห่งองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์"

ในกาลบัดนั้น นิรมานกายแห่งองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์นับด้วยหมื่นแสนพระภาคก็ได้มาประชุมครบองค์ ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์อีกวาระหนึ่ง

ด้วยอำนาจพุทธบารมีอันทรงพลานุภาพ เป็นเสมือนแรงดึงดูดให้เหล่าพระโพธิสัตว์ เทพดาและผู้สำเร็จจอกิญาญาณ

จำนวนมากมายมหาศาลมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน พระหัตถ์ของแต่ละองค์ก็ทรงประคองรูป ประทีปและช่อบุปผา นำมาน้อมถวายสักการะแด่องค์สมเด็จพระศาสดามุณีพุทธเจ้า จนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์สว่างรุ่งเรืองไปด้วยทิพยรัศมีของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเทพเจ้าทั้งปวง

เป็นเวลาหลายกัปป์หลายกัลป์มาแล้ว ทุกพระองค์ ณ ที่นั่นล้วนเคยตกอยู่ในอบายภูมิอันทุกข์ยาก มาตลอดจนกระทั่งมาได้รับมหาเมตตาจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์อุทิศช่วย ให้สามารถบำเพ็ญธรรมจนสำเร็จจรรจนผลโดยลำดับ เหตุฉะนั้นจิตญาณของทุกพระองค์จึงต่างก็เบิกบานปิติยินดี ที่ได้มาร่วมชุมนุมต่อเบื้องพระพักตร์แห่งองค์สมเด็จพระบรมศาสดาโดยถ้วนหน้ากัน

บัดนั้นพระตถาคตเจ้าได้ทรงยื่นพระหัตถ์แผ่พระรัศมีสีม่วงประกายทองปรากฏเป็นพระหัตถ์ทิพยนับพันนับหมื่นพระหัตถ์ หกแผ่พุทธบารมีลงยังเหล่านิรมานกายของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ครั้นแล้วพระบรมศาสดาจึงทรงมีพระดำรัสว่า " เราตถาคต...ได้โปรดเวไนยสัตว์ผู้ที่หลงติดอยู่ในวัฏฏสงสาร เพื่อให้พวกเขาได้ละเว้นจากสิ่งที่เลวร้ายแล้วหันกลับมาสร้าง

ความดี แต่ทว่าหนึ่งในจำนวนสิบคนของปุถุชนในโลก ก็ยังคงเป็นผู้ที่มี

กมลสันดานฝังแน่นอยู่กับความชั่วช้าสามานย์อย่างยากที่จะเปลี่ยนได้ ตถาคตเองก็ได้นิรมารกายออกไปนับหมื่นแสนรูปกายเพื่อเทศนาอบรมแก่บุคคลที่สอนยากเหล่านั้น เพื่อให้พวกเขาหลุดพ้นจากโลกีย์ทุกข์ ได้บรรลุนิพพานอันเป็นแดนบรมสุขอย่างแท้จริง"

หากแผ่นดินมีสรรพสัตว์ในดลกชาติใดสมควรจะได้รับการโปรดด้วยพระพุทธรูปแล้วตถาคตก็จักอวตารปรากฏภาคในรูปลักษณะที่ต่างกัน บ้างเป็นบุรุษ บ้างเป็นสตรีบ้างก็เป็นอสูร กระทั่งในรูปลักษณะแห่งขุนเขาห้วยละหานลำธารต่างๆทั้งนี้ก็เพื่อเป็นอุบายในการเอื้อประโยชน์แก่สรรพสัตว์เหล่านั้น

ไม่ว่าจะปรากฏในรูปลักษณะขององค์

อินทรา เทวเสนา มหาราช ปราหมณ์ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา กุมาร กุมารี นาคยักษ์ คนธรรพ์ อสูร ครุฑ กระทั่งในรูปลักษณะพระอรหันต์พระปัจเจกพุทธ พระโพธิสัตว์นิรมานกายของตถาคตทั้งหลายก็เพื่อจักไปแสดงธรรมโปรดเหล่าเวไนยสัตว์นั่นเอง

พระตถาคตเจ้าทรงมีพระดำรัสต่อไปว่า "ดูก่อน ....กษัตริศรภ โภธิสัตว์ ท่านได้เห็นเราตถาคตออกท่องเที่ยวเทศนาโปรดเวไนยสัตว์ตลอดจนเหล่าบุคคลผู้มีจิตใจอันหยาบกระด้าง มามากมายเหลือคณานับ

แม้กระนั้นสรรพสัตว์ที่แข็งกร้าวด้วยมิจฉาทิฐิก็ยังคงหลงเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนมาก หากจะปล่อยให้สรรพสัตว์เหล่านั้นเป็นไปตามยถากรรม แน่นนอนเหลือเกินว่าพวกเขาจักต้องตกลงสู่อบายภูมิและได้รับทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส

กษัตริศรภ โภธิสัตว์....ท่านจงจดคำของเราที่ได้กล่าวไว้แล้ว ณ ดาวดึงส์เทวพิภพนี้ขอให้ท่านจงลงไปโปรดเวไนยสัตว์ในสากลโลกนำพาพวกเขาให้ละจากการทำชั่วอันเป็นการเตรียมการณไว้จนกว่าองค์พระศรีอริยเมตไตรยจะเสด็จลงมาตรัสรู้บนโลก

เวลานั้นผู้ใดได้สดับฟังพระสัจจธรรมอันล้ำเลิศจากพระองค์ แล้วสามารถบรรลุสู่ความรู้แจ้ง บุคคลผู้นั้นก็จะถูกรับไว้เป็นหน่อเนื้อพุทธางกูรสืบต่อไป"

บัดนั้น ครั้นพระพุทธดำรัสยุติลงนิรมานกายแห่งองค์พระกษิติครรภ โภทิสัตว์ที่ได้แบ่งออกไป มีจำนวนนับหมื่นแสนพระภาค ก็บังเกิดปิศาจซึ่งจนวน้ำพระเนตรเอ้อล้นไหลรินอาบพระพักตร์ และแล้วทุกพระภาคจึงได้เข้าเป็นพระกายเดียวกันพร้อมกับ กราบทูลต่อองค์พระบรมศาสดาว่า "นานนับหลายอสงไขยกัปแล้วที่ตัวข้าบาทได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์จนสามารถสั่งสมไว้ซึ่งปัญญาญาณและอภิญญาที่ล้ำลึก

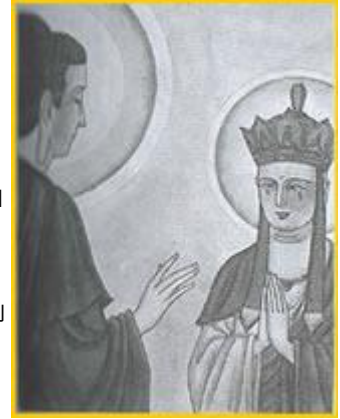
บัดนี้ข้าบาทก็ได้แบ่งภาคออกไปจุดช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั่วทุกสารทิศเพื่อให้พวกเขา

ทั้งหลายได้กลับเข้าสู่หนทางแห่งแสงสว่างอย่างแท้จริง

"เริ่มตั้งแต่ผู้ที่ได้ทำความดีเล็กๆ น้อยๆ ข้าบาทก็จะช่วยเกื้อหนุนเสริมส่งให้การทำดีนั้นเพิ่มพูนจำเริญยิ่งขึ้นไปอีก จากนั้นขอองค์พระสมเด็จฯ พระสัมพุทธเจ้าอย่าได้ทรงปรวิติตถึงเหล่าเวไนยสัตว์ที่อยู่เบื้องหลังอีกเลยพระเจ้าข้า"

พระกษิติครรภ โภทิสัตว์ได้กราบบังคมทูลเช่นนี้ถึง 3 ค่ำรบ ครั้นแล้วองค์สมเด็จฯ พระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงตรัสอนุโมทนาภาวว่า

"ด้วยมูลเหตุที่ตัวท่านได้บำเพ็ญธรรมสร้างบุญบารมีตามที่เคยตั้งปณิธานเอาไว้ว่า จะขอโปรดสรรพสัตว์จนหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดให้หมดเสียก่อน จึงจะเข้าสู่แดนนิพพานฉะนั้นจึงสมควรและเหมาะสมอย่างยิ่งแล้วที่ได้ดำรงอริยะฐานะเป็นมหาโภทิสัตว์สืบต่อไป"

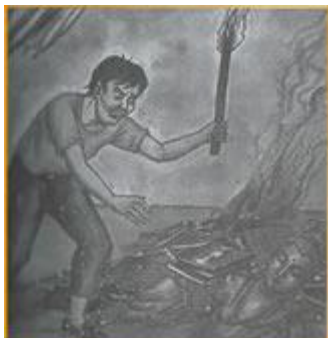
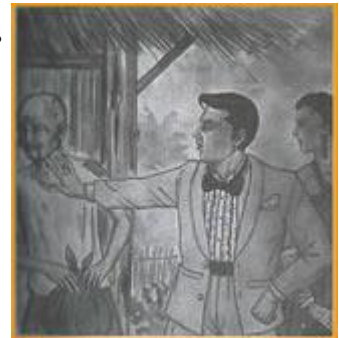

อกุศลกรรมและโทษทัณฑ์ของสรรพสัตว์

ขณะนั้นพระนางสิริมหามายาพระพุทธชนนีได้ทรงประณมกรขึ้นทูลถามพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ว่า "ข้าแต่พระมหาโพธิสัตว์เจ้า สรรพสัตว์ทั้งหลายในสากลโลก ที่ได้ก่อบาปกรรมต่าง ๆ นานา พวกเขาจักต้องได้รับโทษทัณฑ์สถานใดบ้าง ? พระเจ้าข้า" พระโพธิสัตว์กษิติครรภ์ได้ตรัสตอบว่า "ในมหานันทจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้บางจักรวาลก็มีเวไนยสัตว์ไปจุติบางจักรวาลก็ไม่มี บางจักรวาลมีพระพุทธเจ้าเสด็จมาตรัสรู้ บางจักรวาลก็ไม่มี บางจักรวาลมีนรกอเวจี บางจักรวาลก็ไม่มี ฉะนั้นโทษทัณฑ์ที่วิญญูณบาปนั้น ๆ จะต้องได้รับจึงแตกต่างกันไป"

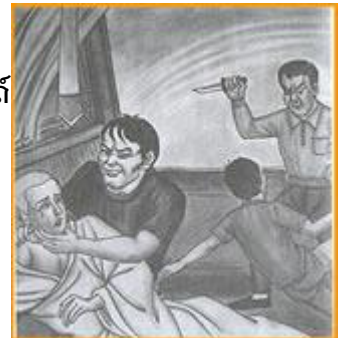
" แต่สำหรับโทษทัณฑ์ของเหล่าคนบาปที่ก่อกรรมหนัก 5 สถานในโลกียโลกอันได้แก่ ผู้ที่ทำร้ายทุบตีฆ่าบิดามารดา ไม่กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ คนเหล่านี้จะต้องตกลงสู่ นรกอเวจีผู้ที่ตกรกนี้จะต้องถูกเหล็กแหลมเสียบแทงร่างกายถูกความร้อนแผดเผาจนเวลาผ่านไปเหมือนแสงกับปีโดยไม่มีวันจะได้หลุดได้เกิด"

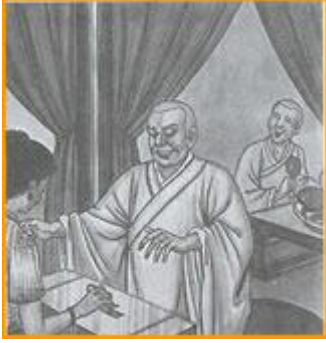

"ผู้ใดที่ทำลายรูปเคารพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์พระพุทธปฏิมา ฉีกเผาทำลายพระคัมภีร์ หนังสือธรรมะก็จะต้องตกลงสู่ นรกอเวจีเช่นกัน"

เช่นกัน"

"ผู้ที่เบียดเบียนทำร้ายนักบวชนักพรต ผู้ทรงศีลหรือทำลายวัดวาอารามโบสถ์วิหาร บุคคลเหล่านี้จักต้องตกลงสู่ นรกอเวจี

"ผู้ที่แอบแฝงเข้ามาอยู่ในคราบนักบวช นักพรต เสแสร้งว่าตนเป็นผู้ปฏิบัติธรรม แต่มีจิตใจต่ำทรามไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพุทธวินัย หลอกหลวงคนทั้งหลายให้หลงเชื่อไม่รักษาศาสนสมบัติคนพวกนี้จะต้องตกลงสู่นรกอเวจีอย่างแน่นอน"

"ผู้ที่ลักขโมยเบียดบังเงินสร้างกุศลของ ศรัทธาสาธุชนตลอดจนหยาบฉวยยกยอกทรัพย์สิ่งของอันเป็นสมบัติของพระศาสนาและของสาธารณะประโยชน์ สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในหมู่ภิกษุ นักบวช นักพรต ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรม บุคคลประเภทนี้ก็จะต้องตกลงสู่นรกอเวจีเช่นกัน"

และแล้วพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จึงมีพระดำรัสสรุปความว่า "หากบุคคลใดได้กระทำความผิดดังกล่าวกว่าแล้ววิญญูณของเขา เหล่านั้นจักต้องได้รับโทษทัณฑ์อันสาหัสในนรกอเวจีที่ซึ่งพวกเขาจะคร่ำครวญ รังวอนและหวังให้ความทุกข์ทรมานนั้นหยุดลงแม้เพียงเศษเสี้ยววินาทีก็ไม่อาจเป็นไปได้"

สมเด็จพระพุทธชนนี้ได้กราบทูลต่อไปว่า "ที่กล่าวว่านรกอเวจี นั้นมีลักษณะเช่นไร? พระเจ้าข้า" พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จึงตรัสว่า "สาธุ...สาธุ...พระนางผู้เปี่ยมด้วยบุญญาธิการสูงส่งอันแดนนรกทั้งหมดล้วนอยู่ภายในอาณาบริเวณเขาเหล็กกล้าอม"

"ในนั้นมีขุมนรกใหญ่อยู่ 18 ขุม แต่ละขุมใหญ่จะถูกแบ่งออกเป็นขุมนรกรองลงไปอีก 500 ขุม และแต่ละขุมนรกรองเหล่านั้นก็ยังแยกออกไปเห็นขุมนรกย่อยอีกนับพันนับหมื่นขุม ซึ่งทั้งหมดมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป"

แต่สำหรับนรกอเวจีอันเป็นขุมนรกที่อยู่ตรงใจกลางเขานั้น เป็นนรก
ขุมนสุดท้ายและอยู่ลึกที่สุด บริเวณโดยรอบจะมีกำแพงเหล็กกันไว้ และมีเปลว
ไฟอันร้อนแรงลุกโหมอยู่ตลอดเวลา วิญญาณบาปที่ตกลงลงสู่นรกอเวจี
จะต้องถูกเหล็กแหลมเสียบแทงร่างกาย ต้องถูกเผาไหม้ให้ได้รับความทรมาน
อย่างทุกข์ทรมาน อยู่ตั้งแต่พระอาทิตย์และพระจันทร์อุบัติขึ้น ไปจนกระทั่งถึง
ปรากฏมีเมฆมฤตยู อันแสดงว่าโลกจะบรรลัย ภายในนรกอเวจีจะมีสุนัขเหล็ก
งูเหล็ก คอยฟันไฟและไล่ล่าวิญญาณบาปมิให้หลุดรอดออกไปได้

พื้นล่างของนรกขุมนี้มีหนามเหล็กแหลมคมพุ่งขึ้นมาทิ่มแทงผู้ที่ตกลง
ไปจนร่างทะลุผู้ที่ก่อกรรมทำชั่วไว้มากร่างของเขาก็จะมีแต่รอยบาดแผลที่
เหวอะหะโหะทัณฑ์ทั้งหมดที่วิญญาณบาปได้รับนั้นก็ล้วนแต่เนื่องด้วย
บาปกรรมที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมาจากทั้งสิ้น

มีหน้าซำวิญญาณบาปบางพวกก็ถูก
เหล่าปีศาจร้ายมากมายซึ่งมีฟันแหลมคมดั่งมีด มีนัยน์ตาแดงเหมือนดวงไฟ มี
มือเหมือนคีบเหล็กพวกมันจะคอยไล่จับวิญญาณบาปเหล่านั้นมาฉีกร่าง
ออกเป็นชิ้น ๆ

ปีศาจนรกบางตัวจะเอากระบองเหล็ก
เสียบทะลุร่างของพวกเขาแล้วเหวี่ยงขึ้นไปบนอากาศ เมื่อตกลงมาก็จะเอา
ปลายกระบองที่แหลมคมนั้นรับไว้

นกเหล็กที่อยู่ข้างบนจะคอยบินโฉบลงมา
จิกลูกตา ส่วนงูเหล็กบนพื้นก็จะคอยรัดคอ
วิญญาณเหล่านั้น

วิญญานบางดวงจะถูกพวกปีศาจเจ้าหน้านายเวรใช้ตะปุดกร่างให้ติดแน่นอยู่บนเตียงบ้างก็ถูกดึงลื่นออกมาเชือด บ้างก็ถูกดึงลื่นออกมาเชือด บ้างก็ถูกเหวะท้องควักไส้ออกมาตัด

บ้างก็ถูกกรอกปากด้วยน้ำทองแดง บ้างก็ถูกมัดด้วยลวดเหล็กไฟ เมื่อเจ็บปวดทรมานจนสลบไปแล้ว ก็ถูกทำให้กลับฟื้นขึ้นมาใหม่ให้ต้องมารับความทุกข์ทรมานกลับไปกลับมาเช่นนี้นับแสนนับล้านครั้ง

วิญญานบาปเหล่านั้นจะต้องได้รับโทษทัณฑ์อย่างแสนสาหัสอยู่เป็นเวลาถึงหมื่นแสนกัปโดยไม่มีทางจะหลุดรอดออกมาได้เลย ตราบจนกระทั่งนรกภูมิจะถึงกาลอวสาน วิญญานบาปทั้งหมดก็จะถูกย้ายไปจองจำอยู่อีก จักรวาลหนึ่งเป็นเช่นนี้เรื่อยไปไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยเหตุที่วิญญานบาป ต้องไปรับความทุกข์ทรมาน **"อย่างไม่มีกำหนดสิ้นสุดแห่งกาลเวลา"** ดังนั้นจึงมีชื่อเรียกว่า **"นรกอเวจี"** และเหตุปัจจัยที่นำพาให้วิญญานเหล่านั้นต้องตกลงสู่นรกอเวจีนี้ก็คือ การกระทำความบาปหนัก 5 สถาน

ดังกล่าวมาแล้ว

ลักษณะของโทษทัณฑ์ในนรกอเวจี ซึ่งไม่มีกำหนดเวลามีอยู่ 5 ประการคือ

ประการที่ 1 วิญญานบาปจะต้องได้รับทุกข์ทุกขเวทนาตลอดทั้งวัน และคืนไม่มีการหยุดพักแม้แต่สักเสี้ยววินาที

ประการที่ 2 ขณะได้รับโทษทัณฑ์ วิญญานบาปทั้งหมดจะต้องถูกทิ่มแทงจนเลือดไหล ไทรอมทั่วร่าง

ประการที่ 3 วิญญาณบาปจะต้องถูกทรมานด้วยเครื่องมือลงทัณฑ์
หลายหลากชนิด ทั้งถูกแทงด้วยหอก ถูกทุบตีด้วยกระบองหนาม ถูกนกเหยี่ยว
งู สุนัข ที่เป็นเหล็กไล่ล่าจิกกิน กระทั่งถูกเลื่อยตัดร่างให้ขาดเป็นสองท่อน และ
ถูกไม้ยักษ์บดขยี้จนร่างแหลกเหลวเป็นต้น

นอกจากนั้นบางประเภทต้องถูกมัดตรึงไว้กับเสาแล้วควักเอาหัวใจใส่ฟองออกมา บ้างก็ถูกถลกหนัง บ้างก็ถูกสับ
กระโหลกแล้วจับโยนลงสู่กระทะทองแดง บ้างก็ถูกนابلงบนเตียงเหล็กที่ร้อน
แดง

บ้างก็ถูกม้าเหล็กฟันไฟไล่ติดตามกระที่บ บ้างก็ถูกน้ำทองแดงเทราดลงบนศีรษะและในเวลา
ที่หิวโหยก็จะต้องกินก้อนเหล็กที่ร้อนโชนลุกเป็นไฟแทนอาหารเวลา
กระหายก็จะต้องถูกน้ำทองแดงกรอกปากให้ดื่ม มันช่างน่าสยดสยองและสุด
แสนจะเจ็บปวดทุกข์ทรมานยิ่งนัก

ประการที่ 4 ไม่ว่าจะเป็หญิงหรือชาย เด็ก ผู้ใหญ่ หรือคนชรา ไม่ว่าจะ
จะเป็นสรรพสัตว์เหล่าใด หากกระทำความบาปหนักดังกล่าวไว้จะต้องได้รับโทษ
ทัณฑ์เสมอเหมือนกันหมด

ประการที่ 5 ในขุมนรกอเวจีวิญญาณบาปจะได้รับความทรมานอย่าง
สาหัสจนสลบไปแต่แล้วก็ต้องถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาใหม่เป็นเช่นนี้นับแสนนับล้าน
ครั้งโดยไม่มีการหยุดพักแม้เวลาสักเพียงแต่กระพริบตา จนกว่าจะหมดสิ้นบาป
เวรที่เขาได้กระทำ

"นรกอเวจี ก็เป็นดังเช่นที่กล่าวมานี้แล หากจะให้พรณาโดยล
ละเอียดทั้งหมดนั้นมันเป็นเรื่องที่ยืดยาวสุดจะสาธยายได้" ในลำดับนั้น
พระนางสิริมหามายา เมื่อได้สดับเรื่องราวในนรกอเวจีจบลง ก็ทรงทอดถอน
พระหฤทัย พร้อมกับทรงรำพึงว่า "อันตัวของหม่อมฉันนี้สุดปัญญาและเกิน
กว่าจะมีกำลังช่วยเหลือพวกเขาได้จริง ๆ" เช่นนี้แล้ว...สมเด็จพระพุทธชนนี
จึงประณมหัตถ์ถวายอัญชลี แล้วถอยกลับเข้าสู่ที่ประทับ

วงเวียนกรรมของเวไนยสัตว์

ในขณะนั้น พระกษิติครรภโพิธสัตว์ได้กราบบังคมทูลต่อพระพุทธองค์ว่า "ข้าแต่พระตถาคตเจ้า อันตัวข้าบาทนี้ได้อาศัยพึ่งพาพุทธานุภาพแห่งพระองค์ท่าน จึงสามารถนิรมานกายออกไปจุดช่วยเวไนยสัตว์ที่กำลังตกอยู่ในห้วงทุกข์ทั่วหมื่นพันโลกธาตุ หาก मैंมิใช้ด้วยพระองค์ทรงเมตตาปกแผ่พระบารมีแก่ข้าบาทแล้ว ลำพังเพียงตัวของข้าบาทเองย่อมมีโอกาสจะกระทำเช่นนั้นได้ ครั้นบัดนี้มาได้รับพระบัญชาจากพระองค์ให้โปรดจุดช่วยเวไนยสัตว์ที่ตกจมอยู่อบายภูมิทั้ง 6 เพื่อรอกอเวลาแห่งมหามิงมงคลกาลที่องค์พระศรีอาริยมตไตรยจะลงมาตรัสรู้บนโลกฉะนั้น ตัวข้าบาทยิ่งต้องช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบาก ตามพระพุทธประสงค์ให้จงได้ ขอองค์พระตถาคตเจ้าทรงโปรดวางพระทัยเถิดพระเจ้าข้า"

ครั้นแล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสแก่พระกษิติครรภโพิธสัตว์ว่า "บรรดาเหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลายที่ยังไม่หลุดพ้นนั้น จิตใจยังไม่มั่นคง จึงสร้างกรรมก่อเวรแปรผันไปตามสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จนทำให้ต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสังสารวัฏฏ์อันยาวไกลไม่มีที่สิ้นสุด เปรียบได้กับมัจฉาที่ถูกแหวนล้อมไว้ แต่หลงเข้าใจผิดคิดว่าได้อยู่ในกระแสน้ำที่กว้างใหญ่แม้จะมีบ้างที่พึ่งสามารถหลุดรอดออกมาได้ใหม่ ๆ แต่ก็ก็เป็นเพียงชั่วครู่ประเดี๋ยวเดียว แล้วก็ต้องกลับลงไปอยู่ในวงล้อมของแหวนนั้นซ้ำอีก จนไม่มีวันหลุดรอดออกมาได้เป็นคารบสองปุณฺชนที่มีความดีอันฝังแน่นในกมลสันดานเหล่านี้เป็นผู้ที่ตถาคตหนักใจยิ่งนัก แต่เนื่องด้วยท่านมีปณฺธานที่ยิ่งใหญ่ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ในอันจะจุดช่วยเวไนยสัตว์ทั้งปวงให้พ้นทุกข์ นี้เองเป็นเหตุให้ตถาคตได้เบาใจลง"

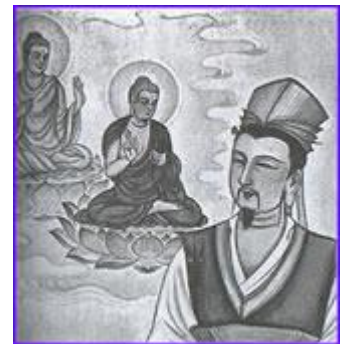
ครั้นองค์สมเด็จพระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ้นสุดพระดำรัสลง ขณะนั้นพระโพธิสัตว์ "ตั้งชื่อไว้หวง" ได้กราบบังคมทูลว่า "ข้าพระบาทใคร่ได้ยินได้ฟังเรื่องราว การบำเพ็ญบารมีในแต่ละชาติ ตลอดจนใคร่ทราบว่ พระกษัตริศรภพโพธิสัตว์ได้ทรงตั้งปณิธานอันใดไว้บ้าง ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงโปรดพระกรุณาลำดับความเป็นมา ให้เหล่าข้าพธาได้ล่วงรู้ด้วยเถิด พระเจ้าข้า" พระพุทธองค์จึงตรัสตอบว่า "พวกท่านทั้งหลายจงตั้งใจฟัง และตรีกตรอง ใคร่ครวญให้ดี เราจะไขแสดงให้ทุกท่านได้รับรู้"

ในอดีตกาลล่วงมาแล้ว มีพระพุทธรเจ้าพระองค์หนึ่งทรงพระนามว่า "อิเชยจื่อเงินยู่ไล้" ทรงมีพระชันษาหกหมื่นสองไชยกัลป์ ก่อนที่พระองค์จะทรงออกภิเษกกรรมณ์ พระองค์ทรงเป็นกษัตริศรียศครองนครเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง

และทรงมีพระสหายเป็นกษัตริศรียศซึ่งครองอยู่อีกเมืองหนึ่งไกล ๆ กันกษัตริศรียศทั้ง 2 พระองค์ได้ปฏิบัติ กุศลบถทั้งสิบและบำเพ็ญประโยชน์แก่สรรพสัตว์เรื่อยมา

ทั้งสองพระองค์ได้ทรงปรึกษาหากุศโลบายที่จะชักจูงพสกนิกรให้ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม กษัตริศรียศพระองค์หนึ่งทรงตั้งปณิธานว่า ขอให้สำเร็จเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยเร็ว เพื่อจะได้มาโปรดเทศนาสั่งสอนสรรพสัตว์ให้บรรลุนิพพาน

ส่วนกษัตริศรียศอีกพระองค์หนึ่งได้ทรงตั้งปณิธานว่า ถ้าหากยังไม่สามารถโปรดสรรพสัตว์ทั้งหลาย ให้หลุดพ้นจากอกุศลกรรมต่าง ๆ จนบรรลุนิพพานหรือพระโพธิญาณแล้ว ก็จะไม่ขอเข้าสู่พุทธภูมิ

พระพุทธองค์ได้ทรงมีพระดำรัสสรุปความแก่พระโศภิต์ตั้งชื่อไว้
หวังว่า กษัตริย์ที่ทรงตั้งปณิธานขอให้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าก่อนแล้วจึงจะ
โปรดสรรพัสตร์นั้นก็คือพระพุทธเจ้า อธิษฐานชื่อเงินจิวอยู่ได้ ส่วนกษัตริย์ที่ทรง
ตั้งปณิธานว่า จะขอโปรดสัตว์โลกก่อนแล้วจึงจะเข้าสู่พระพุทธภูมิก็คือ
พระกษัตริครรภโศภิต์นั่นเอง

และแล้วในกาลต่อมาอีกยาวนานในสมัยของพระพุทธเจ้าทรงพระ
นามว่า "ซิงเจิน เหลียน ฮัว มู่ ยู่ ได้" พระองค์ทรงมีพระชันษา 40 อสงไขย

ในระหว่างนั้นมีพระอรหันต์รูปหนึ่ง
ได้ออกโปรดสรรพสัตว์ให้รู้จักบำเพ็ญกุศล
ธรรมเรื่อยมา จนกระทั่งเป็นที่เคารพเลื่อมใส

แก่ปวงชนทั้งหลาย

อยู่มาวันหนึ่ง ท่านได้รับนิมนต์จากกุลธิดาผู้หนึ่งนามว่า "มู่
กวง" นางเป็นคนใจบุญ ชอบถวายทานแก่สมณพราหมณ์อยู่เนืองนิจ ใน
วันนั้นพระอรหันต์ได้เอ่ยถามนางว่า "เธอได้จัดถวายภัตตาหารอัน
ประณีตเช่นนี้ มีประสงค์สิ่งใดหรือ?" นางจึงตอบว่า วันนี้เป็นวันคล้าย

วันมรณะของมารดาข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ถวายภัตตาหารเจอันบริสุทธิ์เหล่านี้เพื่อประสงค์จะอุทิศ
ส่วนกุศลผลบุญแก่มารดาที่ล่วงลับไปแล้ว แต่ไม่ทราบว่าจะเวลานี้มารดาของข้าพเจ้าไปปฏิสนธิ ณ ที่ใด....เจ้า
ข้า?

พระอรหันต์เมื่อได้ฟังเช่นนั้น ก็เกิดความเมตตาสงสาร จึงเข้าญาณ
สมาบัติพิจารณาจนรู้แจ้งว่ามารดาของนางตกอยู่ในนรกอเวจีได้รับทุกข์
เวทนาอย่างแสนสาหัส พระอรหันต์จึงกล่าวถามนางว่า มารดาของนางเมื่อครั้ง
ยังมีชีวิตอยู่ได้สร้างอกุศลกรรมอันใดไว้บ้าง บัดนี้จึงต้องตกอยู่ในห้วงทุกข์ที่
แสนสาหัสเช่นนั้น

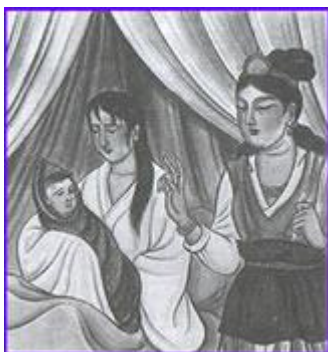
นางมู่กวงได้ตอบว่ามารดาของตนขณะยังมีชีวิตอยู่ ชอบกินอาหารจำพวกปลา เต่า และตะพาบน้ำ ฯลฯ โดยเฉพาะลูกของสัตว์เหล่านั้นนับเป็นจำนวนมิอาจประมาณได้ และแล้วนางก็ได้อ้อนวอนถามพระอรหันต์รูปนั้นว่า จะต้องปฏิบัติอย่างไรจึงจะสามารถปลดเปลื้องทุกข์ของมารดาได้

พระอรหันต์จึงชี้แนะแก่นางว่า "เธอจงสร้างรูปปฏิมา กรรมของพระพุทธเจ้า "ซึ่งเงินเหลียนฮั่วมู่อยู่ได้" ขึ้นประดิษฐานไว้กราบไหว้สักการะ บูชา และจงตั้งจิตแน่วแน่มหาพระนามของพระองค์ท่านอย่างศรัทธาจริงใจทำเช่นนี้แล้วก็จะบังเกิดมหากุศลอย่างยิ่ง"

เมื่อนางได้สดับแล้วก็รีบปฏิบัติตามทันทีโดยนำเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินในบ้านไปว่าจ้างให้ช่างมาปั้นรูปของพระพุทธเจ้าประดิษฐานไว้ตลอดเวลาคู่ ๆ วัน นางเฝ้ากราบไหว้สักการะ บูชาสวดภาวนาเบื้องหน้าองค์พระปฏิมา ด้วยจิตศรัทธาแน่วแน่มหา

เวลาผ่านไปเป็นลำดับจนกระทั่งในคืนวันหนึ่งนางมู่กวงก็ได้นิมิตเห็นพระรูปกายของพระพุทธเจ้าปรากฏมีพระรัศมีสีทองอร่ามส่องสว่างไสวเจิดจ้า พระสีระของพระองค์สูงใหญ่ดุจเขาพระสุเมรุ พระองค์ได้ตรัสแก่นางว่า "ดูก่อนกุลธิดา เธออย่าได้เศร้าโศกนักเลย อีกไม่นานมารดาของเธอก็จะมาเกิดใหม่ในบ้านของเธอเองและทารกนั้นก็จะสามารถพูดได้ทันทีที่เกิดความรู้สึก"

ครั้นต่อมานิมิตนั้นก็บังเกิดขึ้นจริงทุกประการคือหลังจากนั้นไม่นานนางสาวใช้คนหนึ่งในบ้านของนางมู่กวงก็ได้คลอดบุตรออกมา แต่ยังไม่ครบ 3 ราตรีทารกนั้นก็ร้องไห้และพูดคร่ำครวญต่อนางว่า

"แม่เป็นแม่ของเจ้า ตั้งแต่ที่เราจากกันไปเป็นเวลายาวนาน แม่ต้องตกอยู่ในนรกภูมิ แต่เนื่องด้วยอาศัยอานิสงส์ผลบุญของลูก แม่จึงได้มีโอกาสกลับมาเกิดเป็นลูกของสาวใช้ที่นี่ หากแต่ชาตินี้แม่จะมีชีวิตอยู่เพียงแต่ 13 ปี ก็จะต้องตายจาก แล้วกลับไปรับทุกขเวทนาในนรกอเวจีอีกลูกเอ๋ย...เจ้าหาวิธีช่วยแม่ให้พ้นจากบาปกรรมและหนี้เวรนี้ด้วยเถิด.."

นางมู่กวงได้ถามทารกนั้นว่า "หากเธอเป็นแม่ของเราแล้ว เธอทราบไหมว่าได้ห्राงกรรมอันใดไว้จึงต้องตกลงสู่รอกภูมิและทำให้ชาตินี้เกิดมาต้องอายุสั้น" ทารกน้อยจึงตอบว่า "วงเวียนกรรมนั้นเกิด ๆ ดับ ๆ บาปบุญคุณโทษทั้งหลายที่ได้รับล้วนแต่ตัวเราเป็นผู้สร้างขึ้นเองทั้งสิ้น สมัยที่แม่มีชีวิตอยู่กับลูก แม่ได้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ไม่เชื่อในกฎแห่งกรรม ช่มเหงทารุณแก่ข้าทาสคนใช้ ด้วยเหตุนี้เมื่อตายไปจึงได้รับทุกขเวทนาดังกล่าว ถ้าหากไม่ใช่เพราะลูกเป็นลูกที่กตัญญู ได้สร้างบุญกุศลเพื่ออุดช่วยแม่แล้วละก็บาปกรรมอันหนักเช่นนี้มีหรือที่แม่จะหลุดรอดออกมาได้"

นางมู่กวงได้ฟังดังนั้นก็ทราบว่าเป็นมารดาของนางจริงจึงเกิดความเวทนาสงสารยิ่งนัก นางได้ถามทารกน้อยถึงสภาพความทุกข์ในนรกว่าเป็นอย่างไร ทารกน้อยตอบว่า "อันความทุกข์ทรมานในนรกแม่ไม่สามารถจะสาธยายออกมาได้ว่าเป็นอย่างไรรู้แต่ว่า ะหว่างที่ต้องได้รับการทรมานอยู่นั้น มันช่างทุกข์ยากลำบากแสนสาหัสถึงจะพรรณนาอย่างไรก็ไม่มันจบสิ้น แม่ไม่อยากเอ่ยถึงมันอีกเลย"

เมื่อนางมู่กวงได้ยินแล้วก็รู้สึกสงสารมารดาอย่างจับใจจนน้ำตาไหลพรากอาบแก้ม นางได้เงยหน้าขึ้นสู่ท้องฟ้าร่ำไห้พร้อมทั้งกล่าวว่า "ข้าแต่พระพุทเจ้าทั้งหลาย ทัวทุกทิศได้โปรดเมตตาต่อข้าพเจ้าด้วยเถิดขอให้มารดาของข้าพเจ้าจงหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานตลอดกาลนานแม้ถึงกาลมรณะแล้วก็ขออย่าให้มีโทษหนักต้องตกนรกอเวจีอีกเลย เพื่อช่วยมารดาให้ไ้รอดพ้นจากอบายภูมิตลอดไป ข้าพเจ้าขอกล่าวสัจจาธิฐานตั้งปณิธานต่อหน้าเบื้องพระพุทเจ้าของพุทชปฏิมาว่า "ข้าฯ จะปลดเปลื้องสรรพสัตว์ใน 3 ภพให้รอดพ้นจากอบายภูมิจนไปสู่สุคติ หรือบรรลุมะโพธิญาณเมื่อข้าฯ กระทำได้สำเร็จเวลาใด จึงจะมุ่งสู่แดนพุทภูมิ"

เมื่อกล่าวคำอธิษฐานจบขณะนั้นนางก็ได้ยินพระสุรเสียงของพระพุทธองค์ตรัสว่า "เธอผู้มีมหาเมตตากรุณา เป็นผู้กตัญญูต่อมารดาและตั้งปณิธานอันยิ่งใหญ่ เราได้พิจารณาเห็นแล้วว่าเมื่อมารดาของเธอถึงกาลมรณะก็จะเป็นเวลาที่อกุศลกรรมของนางหมดสิ้นลงด้วย ต่อไปนางจะไปเกิดในตระกูลพรหมณ์ มีอายุยืนนานถึง 100 ปีเมื่อพ้นจากโลกนี้แล้วจะได้ไปเกิดในแดนสุขาวดีมีอายุนับประมาณมิได้ต่อไปภายหน้านางจะได้สำเร็จพระโพธิญาณโปรดสรรพสัตว์ทั่วทั้งไตรภพ"

และแล้วองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงมีพระราชดำรัสสรุปความแก่พระโพธิสัตว์ ดั่ง จ้อ ใจ หวง ว่า "พระอรหันต์ผู้มาโปรดนางมู่กวงนั้น บัดนี้ก็คือ พระโพธิสัตว์อุลี้ยงอี"

"ส่วนมารดาของนางมู่กวงนั้น บัดนี้ก็คือ พระโพธิสัตว์ เจี้ยว โถ้ว และนางมู่กวงในกาลนั้นก็คือ พระกษิติครรภ"

โพธิสัตว์ผู้ซึ่งตั้งแต่โบราณกาลได้กล่าวสัจจาธิษฐาน ขอตั้งปฏิธานว่าจะโปรดช่วยสรรพสัตว์ทั้งหมดนั่นเอง"

"ในอนาคตกาลต่อไปภายหน้า หากผู้ใดไม่ตั้งมั่นอยู่ในความดีไม่เชื่อใจกฎแห่งกรรมการเวียนว่ายตามเกิด เอาแต่สร้างบาปก่อเวร ไม่ดำรงตนอยู่ในเบญจศีล เห็นผิดเป็นชอบ ลบล้างพระธรรมคำสอน บุคคลเช่นนี้ตายแล้วต้องไปเกิดอยู่ในสภพภูมิของ สัตว์เดรัจฉานเปรต อสุรกาย"

" แต่ทว่า....หากผู้ใดมีวาสนาได้พบพานผู้มีบุญโปรดเมตตา ตักเตือนชี้แนะหรือสามารถสำนึกตนอีกทั้งมีจิตศรัทธาถนอมหมั่นสักการะ ระลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของ พระกษิติครรภโพธิสัตว์ด้วยความจริงใจ แม้เพียงชั่วขณะจิตเดียวบุคคลผู้นั้นก็สามารถรอดพ้นอบายภูมิทั้งหลาย"

"และหากสาธุชนผู้ใดมีจิตศรัทธาถวาย บูชาพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ด้วยภัตตาหารอันปราศจากชีวิตและเลือดเนื้อสัตว์ สักการะด้วย ธูป ประทีปดอกไม้ เครื่องหอมของล้ำค่าพร้อมทั้งได้ปฏิบัติบูชา ด้วยการถือศีลกินเจ บุคคลเหล่านี้เมื่อสิ้นอายุขัยละจากโลกนี้ไปแล้วหากยังไม่ บรรลุพระโพธิญาณก็จะได้ไปจุติอยู่บนสวรรค์เป็นเวลายาวนาน ครั้นเสวยผล บุญในเทวโลกสิ้นแล้ว เมื่อลงมาจุติในโลกมนุษย์ก็จะเกิดอยู่ในตระกูลสูง และได้บุพเพนิวาสานุสติญาณโดยง่ายสามารถระลึกถึงชาติก่อนและบุญกรรมที่ทำ ไว้ในอดีต"

" ดูก่อน...ตั้งจิตใจหวัง เธอผู้เป็นพระโพธิสัตว์แท้จริงพระกษิติ ครรภโพธิสัตว์นั้นเปี่ยมด้วยบุญญาธิการและฤทธานุภาพอันล้ำเลิศเกิน กว่าจะพรรณนาได้หมดสิ้น ขอบรรดาเหล่าโพธิสัตว์ทั้งหลาย จงจดจำ สาระเรื่องราวพระกษิติครรภโพธิสัตว์ไว้ให้ดีเพื่อจะได้เป็นแบบอย่างใน การเจริญรอยตามสืบไป"

พระโพธิสัตว์ตั้งจิตใจหวัง ได้กราบทูลว่า "ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ขอ พระองค์อย่าได้ทรงปริวิตกเลยด้วยพุทธานุภาพและมหาเมตตาบารมี ของพระองค์ท่านเหล่าข้าบาททั้งปวงจักต้องลงไปเผยแผ่พระสูตรอันล้ำ ค่านี่ให้สรรพสัตว์ในสากลโลกได้ล่วงรู้" ครั้นกล่าวจบองค์พระโพธิสัตว์จึง น้อมถวายอภิวาทแล้วถอยกลับเข้าสู่แท่นอาสนะ

ในขณะนั้น ท้าวจตุโลกบาลทั้ง 4 ได้ประคองอัญชลีขึ้นถวายอภิวาท แต่องค์สมเด็จพระศาสดายมุนีพุทธเจ้า แล้วกราบทูลว่า "ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า องค์พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้ทรงตั้งปณิธานอันยิ่งใหญ่เป็นเวลายหลายชั่วกัลป์มาแล้วแต่เหตุไฉนจนกระทั่งบัดนี้ ก็ยังไม่สามารถจุดช่วยเวไนยสัตว์ให้หมดได้ อีกทั้งยังต้องทรงตั้งอธิษฐานจิตครั้งแล้วครั้งเล่าเป็นด้วยเหตุใด ขอพระตถาคตเจ้าทรงโปรดพระกรุณาประทานอรรถาธิบายแก่เหล่าข้าบาทด้วยเถิด...พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์จึงทรงตรัสว่า "ดีแล้ว...ข้อปุจฉานี้จะเป็นประโยชน์แก่พวกท่านและเวไนยสัตว์ทั้งหลายในอนาคตกาลด้วย บัดนี้เราจะวิสาขนาแยกแยะให้ท่านรู้ถึงจริยากิจที่พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้บำเพ็ญไว้ในโลกเบื้องล่าง"

พระพุทธองค์ได้ทรงประทานอรรถาธิบายแก่ท้าวจตุมหาราชทั้ง 4 และที่ประชุมทั้งหมดว่า "ดูก่อนท่านทั้งหลาย..แม้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จะได้จุดช่วยเวไนยสัตว์ ให้รอดพ้นจากความทุกข์ทรมานในนรกภูมิมาแล้วจำนวนมากมาย นับได้หลายชั่วกัลป์แล้วก็ตาม

แต่การที่ท่านยังไม่อาจทำให้ข้อปณิธานสำเร็จจุลวงได้ดังที่เคยอธิษฐานจิตไว้แต่แรกเริ่มนั้น ก็เนื่องด้วยมหาเมตตาคาจิตที่มีต่อสรรพสัตว์ในโลกียโลก เหตุเพราะท่านได้เพ่งพิจารณาดูแล้วว่า ต่อไปในอนาคตอันยาวไกล จิตใจของสรรพสัตว์บนโลกก็จะมีเสื่อมทรามลงเป็นทบทวีคุณ ด้วยแรงแห่งกรรมชั่วที่พวกเขาได้สั่งสมพอกพูนเข้าไว้ จะยิ่งทำให้การโปรดจุดช่วยเป็นไปได้อย่างลำบากขึ้นไปอีก

ดังนั้นไม่ว่าพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จะแบ่งภาคออกเป็นหมื่นเป็นแสนภาคแต่ที่ว่า ....ทุกภาคของท่านก็จักยังคงอธิษฐานจิตอีกครั้งแล้วครั้งเล่า ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการตอกย้ำข้อปณิธานที่มีมาแต่เดิมนั้นให้หนักแน่นลงไปอีก

และตลอดเวลาทุกยุคทุกสมัย ท่านจะค้นหาวิธีการอันเหมาะสมมาโปรดเวไนยสัตว์เหล่านั้น ตามควรแก่เหตุผล แก่บุคคลแก่สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไป"

หากเมื่อใดที่พระกษัตริศรภโพิธัสตร์ได้พบเห็นผู้ที่ชอบกินชีวิตกินเลือดกินเนื้อของสัตว์ทั้งหลาย ท่านก็จะกล่าวเตือนบุคคลผู้นั้นว่า "จงอย่าเช่นฆ่าชีวิตและกินเลือดกินเนื้อผู้อื่นเลย มิเช่นนั้นท่านจะต้องได้รับการสนองให้อายุสั้น"

หากท่านได้พบเห็น ผู้ที่ชอบลักขโมย ท่านก็จะกล่าวตักเตือนว่า " จงเลิกเป็นโจรลักขโมยเสียเถิด มิเช่นนั้นในอนาคต ท่านจะต้องมีชีวิตที่อากัพ ยากจน ค่นแค้น นี่คือผลกรรมตามสนอง"

หากได้พบเห็นผู้ที่หลงมัวเมา ในตัณหาประพตติผิดในกาม ท่านก็จะกล่าวตักเตือนว่า "จงอย่าประพตติผิดในกามอีกเลยมิเช่นนั้นกรรมก็จะสนองให้ต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน จำพวกนกกา"

หากพบคนปากร้าย ท่านก็จะกล่าวเตือนว่า "อย่าได้กล่าวคำหยาบคายตำทอ ว่าร้ายผู้อื่นอีกเลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ญาติพี่น้องต้องทะเลาะเบาะแว้งแก่งแย่งชิงดีกันเอง"

หากพบคนที่ชอบนินทาผู้อื่น ท่านก็จะเตือนว่า "อย่าครหานินทาผู้อื่นอีกเลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ปากของท่านผูกงเน่าเหม็นและเป็นไข้"

หากพบคนที่มีอารมณ์ร้าย ซิงซังเคียดแค้นผู้อื่น ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าเป็นคนเจ้าโทสะอาฆาตพยาบาทอีกเลยมิเช่นนั้นต่อไปจะต้องมีรูปร่างหน้าตาอัปลักษณ์ ผิพรรณทราม"

หากพบคนที่ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่ยอมทำบุญทำทาน ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าตระหนี่ ถึเหนียวนักเลยมิเช่นนั้น สิ่งหวังจะไม่มีวันสมปรารถนา"

หากพบบุคคลที่เป็นแก่งกิน ฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักประมาณ ท่านก็จะเตือนว่า "การกินอยู่ควรรู้จักมัธยัสถ์มิเช่นนั้น ร่างกายจะสะสมแต่โรคร้าย ต่อไปจะต้องอด ๆ อยาก ๆ"

หากพบคนที่ชอบล่าสัตว์ ทำลายชีวิตผู้อื่น ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าเบียดเบียนสัตว์เลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ต้องประสบอุบัติเหตุต้องพิการและตายอย่างน่าอนาถ"

หากพบคนที่ไม่กตัญญูต่อพ่อแม่ ท่านก็จะตักเตือนว่า "จงอย่าอกตัญญูต่อผู้มีพระคุณเป็นอันขาดมิเช่นนั้นจะถูกฟ้าผ่า ถูกธรณีสูบ"

หากพบผู้ที่ชอบเผาทำลายป่า เพื่อไล่ล่าสัตว์ ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าเผาทำลายป่าเลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ต้องเป็นคนบ้าสติวิปลาสและฆ่าตัวตาย"

หากพบบิดามารดาเลี้ยงที่ชอบทารุณลูกเลี้ยง ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าประพฤดิเช่นนั้นเลย หากไม่แล้วชาติหน้าจะต้องเกิดมาถูกผู้อื่นเขียนตีเป็นประจำ"

หากพบคนที่ชอบใช้แหอวน ตาข่าย ดักจับนกปลา ท่านก็จะเตือนว่า "อีกเลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้และบุตรธิดาของตน"

"จงอย่าดักจับสัตว์ที่นำสงสาร ต้องพลัดพรากจากสามีภรรยา"

หากพบคนที่ทำลายรูปเคารพ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เบียดเบียนผู้
ประพฤติธรรมนึกเผาหนังสือธรรมะ ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าประพฤติ
เช่นนั้นอีกเลย หากไม่แล้ว ชาติหน้าจะต้องเกิดเป็นคนพิการ หูหนวก
ตาบอด"

หากพบคนที่ชอบดูถูกผู้ประพฤติธรรม ท่านก็จะเตือนว่า "จง
อย่าลบหลู่ ดูถูกผู้ประพฤติธรรมเลย มิเช่นนั้น วิญญาณจะต้องตกสู่
นรกอเวจีไม่ได้ผุดได้เกิด"

หากพบคนที่ชอบลักขโมย
ทำลายศาสนสมบัติ ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าทำเช่นนั้นอีกเลย มิ
เช่นนั้นจะต้องไปเกิดเป็นเปรตได้รับทุกข์ทรมานเป็นเวลานานแสน
นาน"

หากพบคนที่ดูต่ำว่าร้ายผู้ทรงศีล ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่า
ประพฤติเช่นนั้นอีกเลย หากไม่แล้วจะต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน
นับชาติไม่ถ้วน"

หากพบคนที่ชอบทารุณสัตว์
โดยใช้น้ำร้อนลวก ใช้ไฟเผา ใช้มีดลับร่างทั้งเป็น ท่านก็จะเตือนว่า "จง
อย่าทารุณสัตว์เลย มิเช่นนั้นต่อไปจะต้องประสบเคราะห์กรรมดุจ
เดียวกัน"

หากพบผู้ที่ออกบวชแล้ว ไม่ถือศีลกินเจ ผิดต่อคำสัตย์ปฏิญาณ
ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าประพฤติดนเช่นนั้นอีกเลย หากไม่แล้ว
จะต้องไปเกิดเป็นสัตว์ที่หิวโหย อุด ๆ อยาก ๆ"

หากพบคนที่ไร้เหตุผล ใช้แต่อารมณ์ ชอบข้างปาทำลายข้าวของ
ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่ากระทำเช่นนั้นอีกเลย มิเช่นนั้น กรรมจะ
สนองให้ต้องยากจนข้นแค้นแสนสาหัส"

หากพบคนที่ชอบ คยุโต ใ้อวด เยอหยิ่ง ต่อผู้อื่น ท่านก็จะเตือน
ว่า "จงอย่ายะโสโอหังเลย มิเช่นนั้นจะต้องไปเกิดเป็นคนต่ำต้อยเป็น
ข้าทาสรับใช้ผู้อื่น"

หากพบคนที่ชอบขยแหยให้ผู้อื่น
แตกแยกกัน ท่านก็จะเตือนว่า "จงอย่าประพฤติเช่นนั้นอีกเลย หาไม่
แล้ว กรรมจะสนองให้ต้องไปเกิดเป็นสัตว์ที่ไม่มีลิ้น"

หากพบคนที่ทุจริต ฉ้อราษฎร์
บังหลวง เห็นผิดเป็นชอบ ถือเงินเป็นอำนาจท่านก็จะเตือนว่า "คนที่คิด
โกง ฉ้อราษฎร์บังหลวง กรรมจะสนองให้ต้องได้ไปเกิดอยู่ในถิ่นแห่ง
แล้งทุรกันดาร"

ทั้งหมดที่ได้สาธยายมานั้น เป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของ
บาปกรรมที่สรรพสัตว์ในโลกได้ก่อขึ้นและผลกรรมที่พวกเขาจักต้องได้รับ
ฉะนั้น ตลอดเวลาที่ผ่านมาตราบจนกระทั่งบัดนี้ พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์
จึงต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมต่าง ๆ นานา มาโปรดชี้แนะและอุทิศช่วยเหลือ
เวไนยสัตว์นั้น ๆ อยู่อย่างมิหยุดหย่อน"

"สรรพสัตว์ที่ได้สร้างบาปกรรมจักต้องถูกลงโทษทัณฑ์ให้อยู่ในนรกเป็นเวลายาวนานหลายชั่วมئةปีชั่วกัลป์จะนั้นขอให้พวกท่านจงอารักขาแดนสวรรค์และโลกมนุษย์ไว้ให้ดี จงอย่าให้เหล่าปีศาจมาร ผีนรก และวิญญาณบาปทั้งหลาย ได้ล่องล่ำเข้ามาชักจูงมอมเมาสรรพสัตว์ในโลกลี้กโลกให้หลงเข้าสู่ทางผิด จนก่อกรรมทำเข็ญต่อไปอย่างไม่รู้จักจบสิ้น"

เมื่อทำวจตุโลกทั้ง 4 ได้สดับพระพุทธรูปบริหารดังนี้แล้ว ต่างก็ทรงทอดถอนพระทัย และบังเกิดจิตเวทนาสงสารเวไนยสัตว์ในโลกลี้กโลกจนถึงกับหลั่งน้ำพระเนตร กาลนั้นจอมเทพผู้อภิบาลรักษาโลกทั้ง 4 พระองค์ ก็ได้ประณมหัตถ์กราบถวายอภิวาท แล้วจึงถอยกลับเข้าที่ประทับ

อบายภูมิและสภาพการณ์ในนรก

ในขณะนั้น พระมหาสถามปราปต์โพธิสัตว์ได้กล่าวต่อพระ กษิติครรภโพธิสัตว์ว่า "ข้าแต่ท่านผู้เปี่ยมล้นด้วยเมตตา ขอท่านได้ โปรดอรรถาธิบายแก่ข้าพเจ้าจุลโลกบาลทั้ง 4 ตลอดจนทวยเทพ นิกรเท วา และสรรพสัตว์ทั้งหลายทุกหมู่เหล่าให้ได้รู้ถึงความหมายของ "อบายภูมิ" และสภาพการณ์ในนรก ทั้งนี้เพื่อให้บรรดาสรรพสัตว์ใน อนาคตกาลที่ยังไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน จะได้มีข้อเตือนสติพวก เขาว่าเรื่องบาปบุญและเวรกรรมนั้นมีจริงแล้วกลับใจหันมาปฏิบัติธรรมกันด้วยเถิด"

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้กล่าวแก่ที่ประชุมว่า "วันนี้ข้าพระองค์ได้รับพระมหาเมตตาแห่งองค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าศากยมุนี และบารมีแห่งพระโพธิสัตว์เจ้าทุกพระองค์เกื้อหนุนจึงจะขอสาธยาย ถึงความหมายของ "อบายภูมิ" และสภาพการณ์ในนรก โปรดสดับฟังเถิด"

"อบายภูมิ" หมายถึงภูมิที่ไม่มีเจริญ แบ่งเป็นภูมีย่อยจากต่ำสุด แล้วสูงขึ้นโดยลำดับนี้

1. นิรยภูมิ คือภูมินรกอันประกอบด้วย มหานรกเป็นนรกขุมใหญ่ อุสสุทนรกเป็นนรกที่ล้อมรอบมหานรก ยมโลกนรก เป็นนรกที่ล้อมรอบ มหานรกและอุสสุทนรก โลกัณตนรก เป็นนรกที่อยู่นอกจักรวาล ซึ่งมีแต่ ความมืดมิดยิ่งนัก

2. เปตติวิสันภูมิ คือแดนเปรต เป็นที่อยู่ของสัตว์นรกผู้ห่างไกล จากความสุขไม่มีที่สถานที่อยู่โดยเฉพาะ เป็นชีวิตที่น่าสมเพช ต้องทนทุกข์ ทรมานเพราะความอดอยาก มีความหิวกระหายอย่างแสนสาหัส มิได้บริโภคอาหารเลย

3. อสุรกายภูมิ คือแดนของวิญญูณบาปที่ต้องทุกขเวทนา เพราะความกระหายน้ำ พวกอสุรกายมีความทุกข์ทรมานคล้ายกับพวกเปรต

4. ตีรัจฉานภูมิ คือโลกของสัตว์ผู้มีลำตัวไปตามขวาง ต้องคว่ำอกเดินไปแบ่งเป็น 4 พวกคือ พวกที่ไม่มีเท้า ได้แก่ ฐ ปลา ฯลฯ พวกที่มี 2 เท้า ได้แก่ นก เป็ด ไก่ ฯลฯ

พวกที่มี 4 เท้า ได้แก่ ช้าง ม้า วัว ฯลฯ

พวกที่มีขามาก ได้แก่ มด ตะขาบ ฯลฯ

ท่านทั้งหลาย...อบายภูมิเหล่านี้เป็นแดนเกิดของสรรพสัตว์ที่ได้สร้างอกุศลกรรมไว้ในขณะมีชีวิตอยู่ เมื่อตายไปวิญญูณจึงตกลงลงสู่อบายภูมิต่าง ๆ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับชนิดและประเภท ของบาปที่พวกเขาได้กระทำ"

"ดูก่อน...ท่านผู้มีมหาเมตตา สภาพการณในนรกภูมินั้น เต็มไปด้วย การลงโทษที่มีลักษณะต่าง ๆ กันเช่น บ้างต้องลอยคออยู่ในทะเลคูณมุตรจมอยู่ในบ่อเลือด น้ำหนอง อุจจาระปัสสาวะ บ้างต้องถูกงูเหล็ก สุนัขเหล็ก นกเหล็ก ไล่กัดกิน บ้างต้องถูกแช่น้ำแข็ง บ้างต้องถูกไฟบรรลัยกัลป์แผดเผา บ้างต้องถูกต้มในกระทะทองแดง บ้างต้องถูกแมลงพิษกัดต่อยทั้งตัว บ้างต้องถูกสวาน เจาะตามเนื้อตัวจนทะลุ บ้างต้องถูกตัดลิ้นควักลูกตา

บ้างต้องถูกผ่าท้องกระชากไส้ ควักหัวใจ บ้างต้องถูกเชือดใบหน้า บ้างต้องถูกตัดแขนตัดขา บ้างต้องถูกแขวนห้อยหัวลง บ้างต้องถูกไม้ยักษ์บดขยี้ บ้างต้องถูกโยนลงขุมอสรพิษ

ที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะของโทษทัณฑ์เพียงเศษเสี้ยวหนึ่งที่มีอยู่ในขุมนรกต่าง ๆ จะกล่าวไปถึงถึงการลงโทษที่น่าสะพรึงกลัวน่าสยดสยอง อีกหลายร้อยหลายพันประการในขุมนรกที่มีอยู่นับพันนับหมื่นขุม ว่าจะยิ่งทุกข์ทรมานสาหัสฉกาจฉกรรจ์ขนาดไหน"

ดูก่อน...ท่านทั้งหลาย แรงกรรมนั้นมีอำนาจมากบาปเวรที่สรรพสัตว์ในโลกได้พากันสร้างไว้จะพอกพูนสูงขึ้น จนมากล้นทะเลมหาสมุทร จนสูงใหญ่กว่าเขาพระสุเมรุ

แรงแห่งบาปกรรมนี้มีอำนาจมากมาย ไม่เพียงแต่จะคอย
ขัดขวางผู้บำเพ็ญธรรมเท่านั้น มันยังจะทำลายล้างโลกให้วินาศบรลัยลง
เหตุฉะนั้น เวไนยสัตว์ทั้งหลายจงอย่าชะล่าใจ ดูแคลนว่าการกระทำผิดเล็ก
ๆ น้อย ๆ นั้นไม่มีโทษภัย

บัญชีกรรมไม่มีการตกลงสูญหายแม้แต่แต่น้อยนิด สรรพสัตว์
ทั้งหลายต่างมีกรรมเป็นของตน ถึงจะเป็นพ่อแม่พี่น้องกันก็ต้องต่างไปรับ
ผลกรรมของตน จะรับโทษแทนกันนั้นไม่ได้เลย

มนุษย์ทั้งหลายเมื่อตายลงไปแล้ว พวกเขาจะประจักษ์แจ้งแก่ใจยิ่งขึ้นว่าเรื่องราวของมนุษย์นั้นมิได้
จบสิ้นไปพร้อมกับความตายเลย พวกที่ขณะยังมีชีวิตอยู่ไม่เชื่อบุญเชื่อบาป ไม่เชื่อกฎแห่งกรรมสนองกรรม
เมื่อตกไปถึงแดนนรกพอรู้สึกสำนึกตัวได้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็หายไปเสียแล้ว

เรื่องราวมากมายในนรกภูมิถึงข้าพเจ้าจะใช้เวลาตลอดชั่วกัปนี้ก็มีอาจจะพรรณนาได้หมดสิ้นจึง
ขอวิสันนาแสดงแก่ท่านทั้งหลายเพียงแต่เท่านี้" ครั้นแล้วบรรดาพระโพธิสัตว์และเหล่าเทพเทวาทั้งหลายก็
ได้เปล่งวาจาพร้อมรับขึ้นโดยพร้อมเพรียงกันว่า "สาธุ....สาธุ....สาธุ"

พระกิตติคุณแห่งองค์พระกษิติครรภโฑธิสัตรี

โฑธิสัตรี ในกาลบัดนั้น องค์สมเด็จพระศากยมุนีสัฒมาสัฒพุทธเจ้าได้ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นฉายพระรัศมีออกเป็นฉัฬพรณรังสีแผ่รอบพระวรกาย ให้บังเกิดแสงเจิดจ้ากว่าดวงอาทิตย์นับแสนดวงสาตส่องไปทั่วปริมณฑลจนจบพิภพ และแล้วพระบรมโลกนาถเจ้าจึงทรงเปล่งพระสุรเสียงก้องไปในชั้นฟ้าประกาศแก่บรรดาเหล่าโฑธิสัตรี พระอรหันต์ เทพเทวา นาค ยัภย์ คนธรรพ์ อสุร กิณนร มนุษย์ และอมมนุษย์ทั้งหลายตลอดทั้งภพภูมิว่า

"ณ บัดนี้ ทุกท่านจงตั้งใจสตับัฟงเรากล่าวสรรเสริญกิตติคุณของพระกษิติครรภมหาโฑธิสัตรี ผู้ซึ่งได้แผ่เตชานุภาพแห่งเมตตาอันสูงล้ำไปทั้งสากลพิภพจักรวาล เพื่อช่วยสรรพสัตรีทั้งหลายที่ต้องทนทุกข์ทรมานอันเนื่องด้วยวิบากกรรมของตน"

"หลังจากที่เราเข้าสู่แดนนิพพานแล้ว ขอให้พวกท่านเหล่าโฑธิสัตรี เทพเทวา นาคา และอสุรทั้งหลายจงช่วยกันจดจำและปกปักรักษาพระสุตรนี้ไว้ให้ดี เพื่อที่บรรดาสรรพสัตรีทั้งหลายจะได้มีโอกาสบรรลุมรรคผลอันประเสริฐได้เสวยสุขขนิรันดร์ในแดนนิพพาน"

ขณะนั้น พระโฑธิสัตรี ผู้ กว่ง ได้กราบทูลพระพุทธรองค์ว่า "ขอองค์พระตถาคตเจ้าทรงโปรดเมตตาประทานอรรธาธิบาย ถึงผลานิสงส์แห่งการถวายสักการะบูชาพระโฑธิสัตรีกษิติครรภให้ปวงข้าบาทและสรรพสัตรีทั้งหลายในอนาคตกาลได้รับรู้ด้วยเถิดพระเจ้าข้า"

พระบรมศาสดาได้ทรงประทานวิสัชนาว่า "ในอนาคตกาลภายหน้า หากมีผู้ใดได้สตับัฟงกิตติคุณอันประเสริฐของพระกษิติครรภโฑธิสัตรี แล้วบังเกิดจิตศรัทธาเลื่อมใสปฏิบัติตามธรรมโอวาท อีกทั้งมีความสำนึกได้ถึงความผิดบาปที่ตนเคยก่อไว้อย่างจริงใจ ประกอบกับได้กราบไหว้ สวดภาวนาพระนามของท่านได้ไปจุติในสรวงสวรรค์ ไม่มีวันตกลงสู่อบายภูมิอีก และหากเสวยผลบุญหมดสิ้นแล้วก็จะลงมาเกิดเป็นมนุษย์ผู้สูงศักดิ์ อุดมด้วยลาภยศ"

"หากมีหญิงใดไม่ปรารถนาจะเกิดกายเป็นสตรีเพศอีก ถ้าชาตินี้ ได้สักการะ บูชา พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ด้วยดอกไม้ ของหอม พร้อมทั้ง ถวายทานสร้างกุศลด้วยเครื่องอุปโภค บริโภค ในชาติหน้าหญิงผู้นั้นก็จะ ได้เกิดมาเป็นบุรุษผู้องอาจ สมดังเจตนารมณ์"

"หญิงใดเกิดมาอาภัพ หน้าตา อับลักษณ์ มีแต่โรคภัยคุกคามเบียดเบียน ตลอดเวลา หากได้รู้จักกราบไหว้สักการะบูชาพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ด้วยใจศรัทธาที่บริสุทธิ์ หมั่นสร้างกุศลบริจาคทานและแม่เมตตาอยู่เป็นประจำ หญิงผู้นั้นก็จะมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ในชาติหน้าจะได้ไปเกิด อยู่ในชาติตติยตระกูล ที่รูปโฉมงดงาม เจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์"

"ดูก่อน....ผู้กวาง โพธิสัตว์ หากบุคคลใดนำดอกไม้หอมมา สักการะบูชา และขบรับองค์พระรัตนตรัยเสริญถวายแด่พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ อีกทั้งยังกล่าวเชิญชวนให้ผู้อื่นได้กระทำการสักการะบูชา ด้วย

บุคคลเหล่านั้น จะได้รับการปกป้องคุ้มครองจาก บรรดา เทพพรหมทั้งหลายตลอดทุกทิวาราตรี มิให้ต้องพานพบกับ เหตุการณ์เลวร้าย ไม่ว่าเรื่องอุปมงคล ไต ๆ แม้แต่เพียงได้ยินได้ฟังก็ จะไม่มีเลย"

"หากในอนาคตกาล มี ปีศาจ อสูร เทพบุตรมาร หรือ คน บาบเหล่าใด เมื่อพบเห็นสาธุชนชายหญิงทั้งหลายกราบไหว้สักการะ สวดภาวนาสรรเสริญรูปภูมิมาของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์แล้วมีจิต สบประมาทกล่าวคำให้ร้ายลบหลู่ดูแคลนการกราบไหว้สักการะบูชา ของสาธุชนนั้นว่าไม่มีบุญกุศล ทั้งคอยยุแหย่ทำลายศรัทธาของผู้อื่น หรือแม้แต่ยิ้มเยาะ พุดจาถาก ถากลับหลัง"

บุคคลเหล่านั้นเมื่อตายไปแล้ววิญญาณต้องไปรับโทษทัณฑ์ในนรก
อเวจี ไม่ได้หลุดได้เกิดอีกจนกว่าเวลาจะผ่านไปหลังจากที่มีพระพุทธเจ้าเสด็จมา
อุบัติขึ้นในโลกจนครบ 1000 พระองค์แล้วจึงจะเกิดเป็นเปรตที่อดอยากหิวโหย
ครั้นเวลาผ่านไปนานหลายชั่วกัปกับพวกเขาจะต้องกลับมาเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน
อีกนับชีวิตไม่ถ้วน

และเมื่อเวลาผ่านไปอีกหลายชั่วกัปกับปีวิญญาณบาปเหล่านั้นจึงจะได้
เกิดเป็นมนุษย์ดีก็ต้องอดตัดขัดสนยากจนคนแค้นและพิกลพิการ มีร่างกายไม่

สมประกอบ

มีหน้าซำยังจะต้องถูกแรงแห่งอกุศลกรรมคอยรบกวนกลุ่มมุ่มจิตใจ
ให้สร้างแต่บาปเวร ฉะนั้นไม่นานบุคคลเหล่านี้ก็ต้องหวนกลับลงสู่นรกอเวจีอีก
"ดูก่อน...ท่านทั้งหลายเพียงแต่การสบประมาทสาธุชนที่กราบไหว้สักการบูชา
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ยังต้องได้รับโทษหนักถึงปานนี้จะกล่าวไปใยถึงผู้ที่มีจิตคิดทำลาย
ล้างพระสัจจธรรมคำสั่งสอนโทษทัณฑ์ที่เขาต้องได้รับนั้นจะหนักหนาสาหัส
เพียงใด"

"ดูก่อน...ผู้กวงโพธิสัตว์ หากบุคคลใดเจ็บป่วยเรื้อรังมานาน
ต้องนอนจมอยู่ทั้งวันทั้งคืน จะตายก็ไม่ตายจะฟื้นคืนดีก็ไม่ได้หรือผู้ที่ฝัน
เห็นญาติมิตรซึ่งตายไปแล้วมาหลอกหลอน ฝันว่าถูกภูตผีมารังควานไล่
จับ ฝันว่าถูกปีศาจร้ายนำตัวไปไว้ในปรโลก ยามค่ำคืนกลางดึกเขามักส่ง
เสียงร้องละเมออยู่เป็นประจำเป็นเช่นนี้นับแรมเดือนแรมปีจนร่างกาย
ทรุดโทรมหนัก แม้ในยามหลับก็ต้องหวาดผวาทื่นตระหนก ร่ำร้องครวญ
ครางด้วยความทุกข์เวทนา"

ทั้งนี้เพราะผู้ป่วยเหล่านั้นได้เคยสร้างบาปกรรมหนักไว้ในอดีตจึงเป็นเหตุให้เจ้าหนี้นายเวรที่อยู่ในนรกภูมิเบื้องล่าง เรียกร้องให้หยิบยกเอาสติความขึ้นมาพิจารณาก่อนเวลาสิ้นอายุขัย ทำให้เขาต้องทุกข์มรمانอยู่บนโลกไม่อาจจบชีวิตลงได้ เรื่องเช่นนี้ วิสัยบุญคุณธรรมด้าย่อมไม่อาจแยกแยะให้เห็นชัดแจ้งได้ด้วยตาเนื้อ

ในกรณีที่บ้านเรือนใด มีคนป่วยอาการ

หนักหมดหนทางจะรักษาเยียวยา บุคคลใกล้เคียงในครอบครัวสมควรอย่างยิ่งที่จะร่วมใจกันกราบสักการะบูชาของค์พุทธะ สวดภาวนาขอพึ่งพระเมตตาบารมีของพระกษิติครรภและพระมหาโพธิสัตว์ทั้งหลาย พร้อมกันนั้นควรนำ

ทรัพย์สินเงินทอง ของคนป่วยมาให้เขายกขุนขึ้นเหนือศีรษะแล้วตั้งจิตอธิษฐานสละทรัพย์สมบัติของตนเองเพื่อสร้างกุศลทาน หากคนป่วยอยู่ในอาการสลึมสลือ

ขาดสติไม่รู้สีกตัวให้ญาติพี่น้องที่ใกล้เคียงเจ้านามของตนแล้วเปล่งวาจาด้วยเสียงอันดังต่อหน้าคนป่วยว่า

"ข้าพเจ้า...ขอกระทำการแทน ผู้ซึ่งกำลังป่วยหนักโดยนำทรัพย์สิ่งของเหล่านี้ออกบริจาคเพื่อสร้างมหากุศลอันได้แก่ พิมพ์หนังสือธรรมะ บำรุงศาสนสถาน ถวายน้ำมันจุดประทีป ตลอดจนช่วยเหลือผู้คนที่ตกทุกข์ได้ยากและสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ได้ประสบสุขสืบไป"

จงกล่าวเช่นนี้ 3 ครั้ง เพื่อให้จิตญาณของผู้ป่วยรับรู้และได้ยินถนัดชัดเจนครบถ้วน

ถ้าหากมีคนในบ้านถึงแก่กรรมลง ก็ให้ญาติพี่น้องใกล้เคียงกระทำการดังกล่าวภายใน 7 วัน ถ้าแต่เดิมบุคคลที่ตายไปได้ก่อกรรมทำบาปไว้จนต้องตกสู่นรกหากมีโอกาสสร้างกุศลทานเช่นนี้แล้ว วิญญาณของเขาก็จะได้รับการผ่อนผันให้กลับมาเกิดใหม่

ดูก่อน...ผู้ก่วงโพธิสัตว์ การได้สร้างคัมภีร์พระสูตรเพื่อเผยแผ่หลักสัจธรรมและชักชวนให้ผู้อื่นได้กระทำตามด้วย เป็นมหากุศลที่สูงส่งหาประมาณมิได้

เหตุฉะนั้นเหล่าโพธิสัตว์ทั้งหลาย หากท่านได้พบเห็นสาธุชนใดอ่านท่องหรือมีศรัทธาเพียงแค่ขณะจิตหนึ่งสรรเสริญพระสูตรนี้ ท่านจงคอยค้ำครองให้กำลังใจเขา อย่าให้ได้ทำทอดย ทั้งนี้ก็เพราะสาธุชนเหล่านั้นกำลังสร้างมหากุศลบารมีอันจะบังเกิดผลานิสงส์ยิ่งใหญ่ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ดูก่อน..ผู้ก่วงโพธิสัตว์หากบุคคลผู้ใดยามหลับฝันเห็นแต่ทฎฐี
ในอัปกริยาต่าง ๆ บ้างคร่ำครวญบ้างหวีดร้องโหยหวนบ้างดูร้ายทั้งหมดนี้
ล้วนแต่เป็นวิญญาณของบิดามารดา บุพการี สามี ภรรยา หรือเหล่าญาติ
พี่น้องทั้งในชาตินี้และอดีตชาติที่ได้ล่วงลับไปแล้ว

พวกเขา กำลังได้รับทุกขเวทนา
อยู่ในนรกภูมิหมดสิ้นหนทางที่จะหลุด
พ้นออกมาได้อันเนื่องมาจากขาดบุญ

กุศล

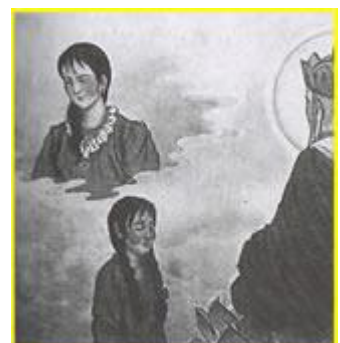
ผู้ก่วงโพธิสัตว์...ขอท่านจงตักเตือนชี้แนะบุคคลผู้นั้นให้พยายาม
สร้างสมบุญกุศลไว้ให้มาก แล้วแผ่ส่วนบุญกุศลอุทิศให้แก่ดวงวิญญาณ
เหล่านั้น เพื่อพวกเขาจะได้พ้นจากทุกขเวทนาและขึ้นมาพบกับความสุข

ดูก่อน...ผู้ก่วงโพธิสัตว์จงใช้บุญญาธิการของท่านที่มีอยู่ นำพาศรัทธา
สาธุชนในโลกมนุษย์ให้พวกเขาได้หมั่นสวดท่องและศึกษาพระสูตรอันเป็น
เรื่องราวของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ด้วยจิตศรัทธา

เมื่อสามารถปฏิบัติเช่นนี้แล้วย่อมจะบังเกิดอานิสงส์ผลบุญช่วยให้
วิญญาณบุพการีและญาติพี่น้องของบุคคลผู้นั้นได้หลุดพ้นออกจากนรกภูมิ
ต่อไปตัวเขาเองก็จะไม่ฝันร้ายอีก

หากบุคคลผู้ใดเกิดมาต่ำต้อย ต้องเป็นทาสขาดอิสระเมื่อนานี้คิดว่า
เป็นเพราะวิบากกรรมที่ตนเคยสร้างไว้และคิดจะปรับปรุงแก้ไขตัวเอง เพียงแต่
บุคคลผู้นั้นตั้งใจกราบไหว้สักการะและสวดท่องพระนามของพระกษิติครรภ์
โพธิสัตว์ 10000 จบก็จะบังเกิดอานิสงส์ยิ่งใหญ่ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นเมื่อสิ้น
อายุขัยลงแล้ว จะได้ไปเกิดในตระกูลสูง สามารถรอดพ้นจากอบายภูมิ

บ้านเรือนใดที่มีเด็กทารกเกิดใหม่ หากภายใน 7 วันบิดามารดา และญาติพี่น้องร่วมใจกันทำบุญสร้างกุศลและสวดภาวนาพระสูตรของ พระกษิติครรภโพธิสัตว์พร้อมกับท่องพระนามของท่าน 10000 จบ เมื่อนั้นจะบังเกิดอานิสงส์ส่งผลให้ทารกน้อยนั้นมีอายุยืนยาว ประสบแต่ความสุขสวัสดิ์สามารถรอดพ้นภัยอันตรายทั้งหลาย

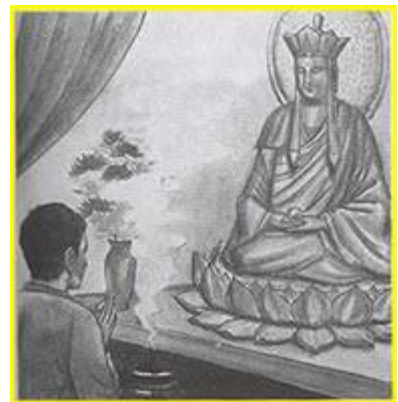
ในทุก ๆ วันธรรมสวนะขึ้น 1 ค่ำ 8 ค่ำ 15 ค่ำ เทพผู้ตรวจตราการ กระทำของสรรพสัตว์จะเสด็จลงมาบนโลกเพื่อบันทึกบุญบาปของมนุษย์ ทั้งหลาย

การไม่สำรวมกาย ไม่สำรวม วาจา ไม่สำรวมใจของเหล่าปุถุชนชาย หญิงในโลกก็ยโลก ล้วนเป็นมูลเหตุให้ พวกเขาสร้างบาปกรรมขึ้นโดยไม่รู้ตัว

จะกล่าวไปเกี่ยวกับคนใจบาปที่ไม่ตั้งอยู่ในเบญจศีล เช่นฆ่าทำร้าย ผู้อื่นลักขโมย พุดปดมดเท็จประพฤติดีในกาม ลุ่มหลงสิ่งเสพติดมีนเมา คนเหล่านี้จะต้องได้รับโทษทัณฑ์ที่สาหัสสักเพียงใด

หากคนทั้งหลายสามารถกลับใจ หันมากินเจปฏิบัติธรรมแม้ เพียง 9 วัน 9 คีนนับตั้งแต่วันขึ้น 1 ค่ำ ถึง 9 ค่ำเดือนเก้า ก็จะมีอานิสงส์คุ้มครองบุคคลผู้นั้น มิให้มีภัยอันตรายมาร่ำร้ายได้ อีกทั้งจะ ส่งผลให้ทุกคนในครอบครัวปราศจากทุกข์ทั้งปวง

ในวันและเวลาดังกล่าวหากครอบครัวใดพร้อมในกันถือศีลกินเจงดอาหารที่มีเลือดเนื้อของสัตว์และสวดภาวนาพระสูตรระลึกถึงพระโพธิสัตว์กษิตีครรภแล้วก็จะส่งผลให้ทุกคนในครอบครัวนั้นปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ได้กินดีอยู่ดีมีความสุขสมบูรณ์ประสพแต่ความร่มเย็นเป็นสุข

ดูก่อน...ผู้กวางโพธิสัตว์แท้จริงแล้วสรรพสัตว์ทั้งหลายในโลกก็ต่าง

มีบุญสัมพันธ์กับพระกษิตีครรภโพธิสัตว์อย่างลึกซึ้ง หากพวกเขาได้ยินพระนามได้เห็นพระรูปหรือได้ล่วงรู้เรื่องราวของท่านจากพระสูตรนี้แม้เพียงสักวรรคเดียว ประโยคเดียวก็จะส่งผลให้สรรพสัตว์เหล่านั้นมีความสุขไปตลอดชีวิต

ขณะนั้น พระโพธิสัตว์ผู้กวาง เมื่อได้สดับฟังสมเด็จพระบรมศาสดาตรัสพระกถาสรรเสริญกิตติคุณแห่งองค์พระกษิตีครรภโพธิสัตว์จบลงแล้ว จึงคุกเข่าประณมกราบทูลว่า "ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า เหล่าข้าพระองค์ต่างก็ได้ประจักษ์แจ้งในพระสูตรที่พรรณนาถึงการตั้งปณิธานอันยิ่งใหญ่ และเดชานุภาพที่สุดจะประมาณได้ของพระกษิตีครรภโพธิสัตว์แล้ว แต่ทว่าเพื่อให้เวไนยสัตว์ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตกาล ได้รับรู้เรื่องราวอันล้ำค่าซึ่งจะเป็นมหากุศลแก่พวกเขา บัดนี้ข้าพระองค์จึงใคร่กราบบังคมทูลขอองค์พระตถาคตเจ้าได้โปรดประทานนามแก่พระสูตรที่ได้ทรงแสดงไว้ดีแล้วนี้ด้วยเถิด ....พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ทรงมีพระบรรหารแก่พระโพธิสัตว์ผู้กวางว่า

"จงขนานนามพระสูตรนี้ว่า "พระกษิตีครรภโพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร" และต่อไปภายหลังขอให้พวกท่านทั้งหลายจงร่วมใจกันเกื้อหนุนจรรยาภิเษกในการอุทิศช่วยเหลือเวไนยสัตว์ของพระกษิตีครรภมหาโพธิสัตว์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยเถิด" ครั้นจบพุทธบรรหารแล้ว พระโพธิสัตว์ผู้กวาง ก็ได้ประณมทักขิกราบอภิวาทแล้วเสด็จถอยกลับเข้าสู่ที่ประทับ

กุศลผลบุญของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว

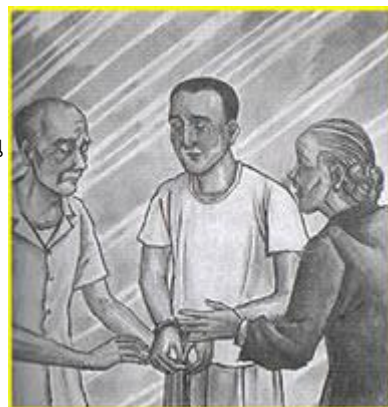
ในขณะนั้น พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ได้กราบบังคมทูลพระพุทธองค์ว่า "ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ข้าบาทได้พิจารณาสำรวจดูการกระทำของสรรพสัตว์ในโลกก็ยกโลกแล้ว ส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นไปในทางอกุศลแทบทั้งสิ้น แม้บางโอกาสพวกเขาจะได้สร้างความคิดกันบ้าง ก็เป็นเพียงส่วนน้อยนิด และจะมีกุศลจิตเกิดขึ้นเพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ ยังไม่ทันที่จะบังเกิดอาณิสสฺสตอบสนอง พวกเขาก็พากันถดถอยเลิกปฏิบัติเสียแล้ว

บุคคลเหล่านี้จึงเป็นเหมือนผู้ที่แบกก้อนศิลาอันหนักอึ้ง แล้วเดินย่ำไปบนดินเลน ยิ่งเดินก็ยิ่งหนักทุก ๆ ย่างก้าวเต็มไปด้วยความยากลำบาก แต่ถ้าแม้ว่าพวกเขามีโอกาสได้พบพานผู้มีปัญญาและเปี่ยมด้วยบุญบารมีมาช่วยปลดเปลื้องก้อนศิลาหนักลงจากหลัง แล้วพุงเขาไปจนถึงแผ่นดิน ท้ายที่สุดยังคอยเตือนสติมิให้เขาหวนกลับไปเดินในโคลนตมอีกเช่นนี้แล้วจึงจะเรียกว่าได้จุดช่วยให้พวกเขาพ้นจากความทุกข์ยากโดยสมบูรณ์

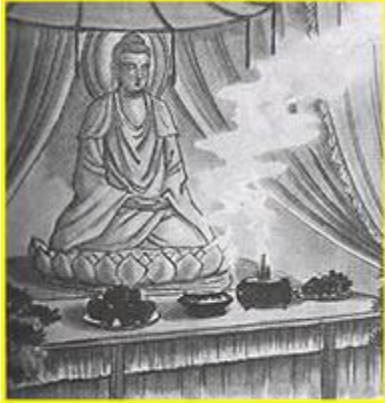
ฉะนั้นการอบรมสั่งสอนเหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลายให้เข้าใจและสามารถได้รับการถ่ายทอดหลักสัจจธรรมอันเที่ยงแท้เป็นเหตุให้พวกเขาละจากทางชั่วกลับขึ้นมาเดินอยู่บนวิถีแห่งกุศลธรรมด้วยวิธีนี้จึงจะเป็นการนำพาสรรพสัตว์เหล่านั้นออกจากทางแห่งอบายภูมิได้อย่างแท้จริง

"ข้าแต่พระตถาคตเจ้าปุถุชนมากมายที่มีสันดานชั่วฝังแน่นในจิตใจนั้นเป็นเพราะพวกเขาได้เริ่มต้นจากการทำความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วไม่ยอมแก้ไขปรับปรุงตัวเองกระทั่งมันค่อย ๆ สะสมพอกพูนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นการสร้างบาปใหญ่มหันต์

บุคคลเหล่านี้เมื่อใกล้จะถึงวาระสุดท้ายของชีวิตพ่อแม่พี่น้อง จงเร่งสร้างบุญสร้างกุศลเพื่อเป็นการนำทางให้แก่ดวงวิญญาณของเขา

โดยเฉพาะสมควรอย่างยิ่งที่จะจุดประทีปน้ำมันและเครื่องหอมเพื่อถวายสักการบูชาต่อเบื้องพระพักตร์ พระพุทธปฏิมา พร้อมกับสวดท่องนามของพระพุทธเจ้า และพระโพธิสัตว์แต่ละพระองค์ ด้วยเสียงอันดัง เพื่อให้ผู้ที่กำลังจะสิ้นใจเมื่อได้ยินได้ฟังแล้วสามารถจดจำติดตรึงไว้ในจิตวิญญาณของตน

แม้ว่าบาปกรรมทั้งหลายที่สรรพสัตว์นั้นก่อขึ้นจะเป็นปัจจัยนำพาให้พวกเขาต้องตกลงลงสู่นรกภูมิ แต่ถ้าหากในครอบครัวของเขามีบุคคลใดบุคคลหนึ่งตั้งใจปฏิบัติธรรม ถือศีลกินเจ สร้างบุญสร้างกุศลอุทิศให้แก่พวกเขา เช่นนี้ก็ยังจะสามารถช่วยผ่อนหนักให้เป็นเบาได้

ประการสำคัญ ถ้าภายใน 49 วันหลังจากที่บุคคลผู้นั้นตายไป

หากบรรดาญาติพี่น้องพยายามบริจาคทานสร้างบุญสร้างกุศลแทนผู้ตายให้มากที่สุด ก็จะสามารถจุดช่วยดวงวิญญาณของเขาให้รอดพ้นจากอบายภูมิ หรืออาจจะได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้ง ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้บุคคลในครอบครัวพลอยได้รับอานิสงส์ผลบุญพร้อมกันไปด้วย

เหตุฉะนี้ ข้าพเจ้าขอให้บรรดาเทพพรหมทุกหมู่เหล่าจงโปรดช่วยกันดักเตือนมวลมนุษย์ในโลกียโลกว่า ก่อนที่วาระสุดท้ายแห่งชีวิตจะมาถึง ลมหายใจกำลังจะหมดสิ้นพวกเขาจำเป็นต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ จงอย่าสร้างบาปกรรมใด ๆ จงอย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เพื่อเช่นไหว้ภูตผีปีศาจ หรือบวงสรวงอ้อนวอนเทพยดาเจ้าป่าเจ้าเขาให้ช่วยโดยเด็ดขาด

เพราะเหตุใดหรือ? ก็เพราะการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมาเช่นไหว้ภูตผี ล้วนแต่ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่ผู้ตายเลยตรงกันข้ามซ้ำร้ายกลับจะเป็นการเอาหนี้สินบาปเวรไปเพิ่มให้กับวิญญาณผู้ตายอีก

หากบุคคลใด เป็นผู้ที่มีบุญกุศลเพียงพอที่จะได้ไปเกิดเป็นมนุษย์หรือจะได้ไปสู่สุคติภพ แต่ทว่าก่อนสิ้นใจหรือในงานศพ ญาติพี่น้องได้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเพื่อทำพิธีเช่นไหว้และจัดเลี้ยง เช่นนี้แล้วกลับจะทำให้วิญญาณของสัตว์ที่ถูกฆ่าเกิดความอาฆาตพยาบาทโกรธแค้น ผูกใจเจ็บคนที่ตาย อันจะเป็นเหตุทำให้วิญญาณของบุคคลนั้นถูกหน่วงเหนี่ยวไว้จนไม่สามารถไปสู่ภพภูมิที่ดีได้

หรือหากขณะที่มีชีวิตอยู่ผู้ตายไม่เคยได้สร้างบุญกุศลใด ๆ ไว้เลย ก็จะทำให้เขาต้องถูกเพิ่มโทษ

ทัณฑ์ในรทหนักข้าลงไปอีก ทั้งนี้ก็เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของญาติพี่น้องนั่นเอง
เปรียบเสมือน คนที่อดข้าวมาแล้ว 3 วัน แต่ยังคงแบกสัมภาระหนักถึงหมื่นชั่งไว้บนหลัง ครั้นกลับถึงบ้าน
จวนเจียนจะสิ้นแรงอยู่แล้ว ยังถูกคนในบ้านบังคับให้แบกภาระเพิ่มเข้าไปอีก

"ข้าแต่พระคณาตเจ้าข้าบาทได้พิจารณาเห็นถึงวิสัยของ
ปุถุชนในโลกียในโลกียโลกดั่งนี้แล้วขอแต่เพียงพวกเหล่านั้น ได้
กระทำคุณงามความดีตามหลักธรรมคำสอนในศาสนาของตน ไม่ว่าจะ
จะมากน้อยเท่าไรก็ตามกุศลผลบุญทั้งหมดก็จะต้องเป็นของเขาเอง
หาใช่จะตกไปเป็นของคนอื่นไม่"

ครั้นพระกษัตริศรภโทธิสัตว์ได้

ตรัสถึงตรงนี้ ณ ที่นั้นได้มีนักพรตอาวสุโสผู้ซึ่งสำเร็จญาณชั้นสูงในอดีตกาล
องค์หนึ่งมีพระนามว่า "ต่าป๋น" ท่านเป็นผู้ที่ได้สำแดงกายไปโปรดสัตว์ทั่ว
สากลจักรวาล

ในกาลนั้นท่านก็ได้ขอประทานโอกาสเข้ากราบทูลถามพระกษัตริศ
รภโทธิสัตว์ว่า

"ข้าแต่พระโทธิสัตว์เจ้าปุถุชนในโลกเมื่อตายไปแล้วหาก
ครอบครัวของเขาได้สร้างบุญกุศลต่าง ๆ โดยกินเจรักชาติสปฏิบัติ
ธรรม ถวายภัตตาหารเจแด่พระภิกษุ นักบวช นักพรต ผู้ทรงศีล
พร้อมกับบริจาคทรัพย์สิ่งของออกเป็นทานเมื่อกระทำเช่นนี้แล้ว
กุศลผลบุญนั้นจะสามารถปลดปล่อยจิตวิญญาณของผู้ตายให้รอดพ้น
จากอบายภูมิหรือไม่ ? พระเจ้าข้า"

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้ตรัสตอบว่า

" ดูก่อน...ท่านผู้อาวุโสนอกเหนือจากอานิสงส์ผลบุญที่
ญาติพี่น้องของผู้ตายได้สร้างไว้ดังกล่าวแล้ว การได้สวดท่องพระ
นามของพระพุทธเจ้าหรือพระนามของพระโพธิสัตว์องค์ใดองค์หนึ่ง
ให้ผู้ที่กำลังจะสิ้นใจได้ยิน หากบุคคลผู้นั้นมีสติระลึกได้ถึงอำนาจ
พระพุทธคุณ ไม่ว่าจะเขาจะมีทุกข์หรือไม่มีบาปหรือไม่ก็ตามจิตวิญญาณ
ของเขาก็จะถูกปลดปล่อยออกจากร่างไปได้โดยสงบ"

หากบุคคลใดขณะมีชีวิตอยู่สร้างกรรมชั่วไว้มากกว่ากรรมดี แต่
เมื่อใกล้จะตายญาติพี่น้องได้ทำบุญสร้างกุศลอุทิศให้แก่เขา เช่นนี้แล้ว
หากบุญกุศลทั้งหลายมี 7 ส่วนผู้ตายจะรับ 1 ส่วน อีก 6 ส่วน ญาติพี่น้อง
ผู้ที่กระทำจะได้รับผลบุญนั่นเอง

เหตุฉะนี้ หากบุคคลใดสามารถฉวยโอกาสในยามที่มีชีวิตอยู่และสังขารร่างกายยังแข็งแรง
สมบูรณ์ดี มารีบเร่งบำเพ็ญธรรมสร้างกุศลเสียแต่เนิ่น ๆ เมื่อวาระสุดท้ายมาถึง เขาผู้นั้นก็จะได้รับบุญกุศล
ที่ตนเองทำไว้ทั้งหมด

อนิจจังไม่เที่ยง....สักวันหนึ่งเมื่อตายไป ถึงเวลาที่ยมทูตมาเอา
ตัวไปไว้ยังสถานที่พักวิญญาณแล้ว ในขณะที่วิญญาณทั้งหลายต่างก็ไม่
อาจรู้ได้ว่าตนมีบุญหรือบาปติดตัวอยู่มากน้อยเท่าไร ทั้งนี้เพราะคนที่ตาย
แล้วภายใน 49 วัน วิญญาณของเขาก็เหมือนกับคนที่หูหนวกตาบอด ยังไม่สามารถรับรู้เรื่องราวใด ๆ
ทั้งสิ้น พวกเขาจะต้องรอจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาคัดสินของพญายมผู้เป็นใหญ่

ทว่าในช่วงเวลาก่อนการพิพากษาคัดสินเหล่าวิญญาณทั้งหลายจะเป็นทุกข์กระวนกระวายใจ
อย่างที่สุด

ก่อนจะถึงการตัดสินโทษ วิญญาณของคนที่ตายไปจะมีความ
กระหายร้อนรนอย่างยิ่งที่จะให้ญาติพี่น้องทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ ทั้งนี้
เพราะหลังจาก 49 วันไปแล้วพวกเขาจะต้องถูกนำตัวไปรับโทษทัณฑ์ตาม
บาปกรรมที่ตนได้ก่อไว้ทันที

ถ้าหากเป็นคนบาปหนักก็ต้องไปรับโทษเป็นเวลาถึงร้อยปีพันปี

และถ้าทำบาปหนักถึงขั้นตกนรกอเวจี ก็จะต้องได้รับทุกข์ทรมานไปเป็นเวลานานหลายสงขโย

แต่หากญาติพี่น้องของวิญญาณบาปเหล่านั้นเป็นผู้มีจิตศรัทธา กราบไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และประพฤติปฏิบัติธรรมอยู่เป็นประจำ ทุกครั้งที่รับประทานอาหารเช้ายกทูนขึ้นเหนือศีรษะเพื่อระลึกถึงและขอบพระคุณฟ้าดิน ตลอดเวลาไม่เคยเหยียบย่ำหรือทิ้งขว้างแม้ข้าวสักเพียงเมล็ดหนึ่ง

"หากคนในครอบครัวปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่นเช่นนี้ ดวงวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วก็จะได้รับอานิสงส์ผลบุญด้วย ฉะนั้นบุคคลใดที่บิดามารดาหรือญาติพี่น้องได้ตายจากโลกนี้ไปแล้ว หากเขาสามารถนำภัตตาหารเจไปถวายสักการะและบริจจาคทานเป็นพลีบูชาแต่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ด้วยจิตศรัทธาอันบริสุทธิ์แล้วแผ่กุศลผลบุญไปให้วิญญาณผู้ตาย

อานิสงส์จากการกระทำดังกล่าวจะบังเกิดขึ้นทั้งต่อผู้ปฏิบัติ

ที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ล่วงลับไปแล้วพร้อม ๆ กัน"

ครั้งพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีพระดำรัสจบลง เหล่าพุทธะ โพธิสัตว์ เทพดาทุกหมู่เหล่า ต่างก็ได้เปล่งอุทานด้วยความปลาบปลื้มปิติ ขณะนั้นพระอริยะเจ้าด้าบั้นก็ได้โน้มกายกราบลงแล้วถอยเข้าสู่ที่ประทับ

คำแช่ช่องสาธารณะของเหล่าพญายม

ขณะนั้นบริเวณรอบเขาพระสุเมรุ เหล่าพญายมผู้เป็นใหญ่ในนรกและยมทูตทั้งหลายจากภพภูมิเบื้องล่างต่างก็ได้มาประชุมพร้อมกันในชั้นดาวดึงส์ เพื่อสดับฟังพระธรรมเทศนาจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในวาระนี้ด้วย

พญายมผู้เป็นใหญ่จากขุมนรกทั้ง 10 อันได้แก่
พญายมนรกขุมที่ 1 นามว่า จินกวง
พญายมนรกขุมที่ 6 นามว่า เบี่ยนเสง

พญายมนรกขุมที่ 2 นามว่า ไชถัง

พญายมนรกขุมที่ 7 นามว่า ไถ่ซัว

พญายมนรกขุมที่ 3 นามว่า ช่งตี้

พญายมนรกขุมที่ 8 นามว่า เฟ่งเตง

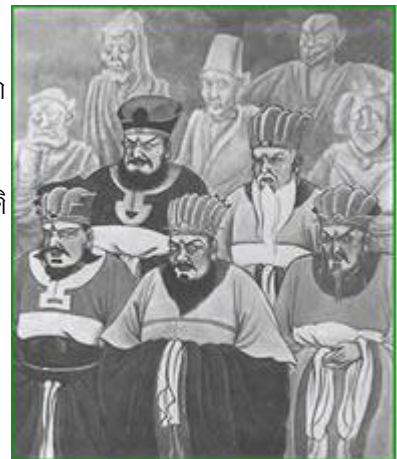
พญายมนรกขุมที่ 4 นามว่า ให้วกวน วูกวน

พญายมนรกขุมที่ 9 นามว่า โตฉี

พญายมนรกขุมที่ 5 นามว่า เจี่ยมหลอ

พญายมนรกขุมที่ 10 นามว่า จวงลุน

นอกจากพญายมและยมทูตจากแดนนรกแล้ว จ้าวแห่งปีศาจ พร้อมด้วยเหล่าบริวารภูตผีใญ่น้อย ซึ่งสิงสถิตอยู่ในโลกียโลก เป็นต้นว่า จ้าวแห่งอสูร จ้าวแห่งมายา จ้างแห่งโรคภัย จ้าวแห่งตัณหา จ้างแห่งมหันตภัย จ้าวแห่งความหายนะ ฯลฯ ทั้งหมดนี้ก็ล้วนได้รับพระพุทธานุญาต และพระกรุณาธิคุณจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ให้ขึ้นมาร่วมชุมนุมสดับฟังพระธรรมเทศนาด้วยขณะนั้นพวกเขาต่างยืนสงบนิ่งและสำรวมกายอยู่ อีกด้านหนึ่งของที่ประชุม

ครั้นแล้วหนึ่งในจำนวนพญมจากแดนนรกได้ก้าวออกมาคุกเข่า
พนมมือกราบทูลพระพุทธรองค์ว่า

"ข้าแต่องค์สมเด็จพระผู้พิชิตมาร ในโอกาสที่เหล่าข้าบาท
พร้อมด้วยบริวารทั้งหลายได้รับพระเมตตาบารมีจากพระองค์ให้
มาร่วมสดับฟังพระธรรมเทศนาในแดนสวรรค์นี้ ก็ใคร่กราบทูลขอ
พระองค์ได้ทรงโปรดไขแสดงข้อปจญาของข้าบาทด้วย ควรมิควร

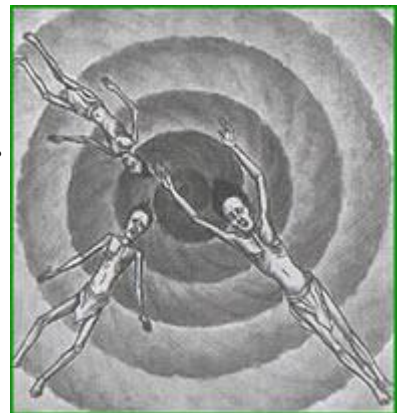
แล้วแต่จะทรงพระกรุณาเถิดพระเจ้าข้า"

องค์พระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงตรัสว่า " ท่านสงสัยในข้อธรรมอันใดจงถามมาเถิด
...เราอนุญาต"

ขณะนั้นพญายมได้พนมมือกราบทูลถามด้วยใจอันนอบน้อมว่า "ข้าแต่พระจอมมุนี ตลอดเวลา
ที่ผ่านมาข้าบาทได้พบเห็นพระกษิติครรภโพิธสัตว์ใช้วิธีต่าง ๆ นานาช่วยลดสรรพสัตว์ที่หลงอยู่ใน
อบายภูมิทั้ง 6 โดยมีได้ทรงย่อท้อหรือหวั่นเกรงต่อความเหน็ดเหนื่อยทุกชัยากเลย"

"แต่ทว่าเมื่อสรรพสัตว์เหล่านั้นเขาถูกปลดปล่อยออกจากนรก
ภูมิมาได้ไม่นานก็กลับตกลงสู่ทางแห่งอบายภูมิอีก ข้าแต่พระตถาคต
เจ้าด้วยอิทธิฤทธิ์อันสูงส่งและล้ำเลิศของพระกษิติครรภโพิธสัตว์ เหตุไฉน
จึงไม่อาจทำ

ให้ปุถุชนทั้งหลายในโลกียโลกยอมหันมาประพฤติปฏิบัติธรรม
เพื่อจะได้ออกจากห้วงทุกข์โดยสิ้นเชิงพระเจ้าข้า ?"

พระพุทธรองค์ทรงตรัสตอบว่า

"นับเป็นเวลาหลายอสงไขยกัปแล้ว

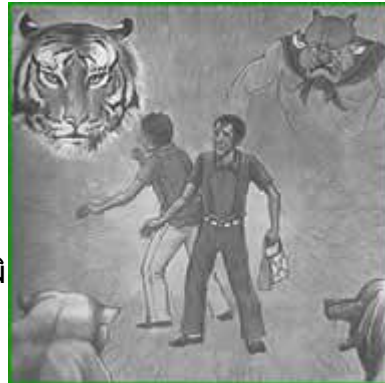
ที่พระกษิติครรภโพิธสัตว์ผู้สุดส่าห์ค้นหาวิธีการต่าง ๆ มาช่วยลด
สรรพสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากห้วงแห่งบาปกรรมเสียแต่เนิ่น ๆ โดยที่
ท่านจะพยายามชี้แนะตักเตือนให้ทุกคนได้รู้สึกสำนึกถึงเรื่องบาปเวร
ตั้งแต่ตอนที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่"

"แต่ทว่าสรรพสัตว์ในโลกส่วนใหญ่มีจิตใจที่แข็งกระด้าง และยากที่จะสยบโดยเฉพาะสันดานซึ่งที่พวกเขาได้พอกพูนสะสมไว้ มันทนหนาแน่นเหลือเกิน

เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้จึงประเดี๋ยวดีประเดี๋ยวร้าย ประเดี๋ยวเข้า ประเดี๋ยวออก ฝ่าวน ๆ เวียน ๆ อยู่แต่ในเขตอบายภูมิ ไม่เคยห่าง เหตุนี้เองจึงทำให้พระกษิติครรภโพธิสัตว์ต้องเหนื่อยยากลำบากในการจุดช่วยสรรพสัตว์ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างมิได้หยุด

หย่อน เปรียบได้กับถ้ามีผู้หลงเข้าไปหนทางที่มีดมิตระหว่งทางจะต้องเผชิญกับเหล่าปีศาจและ สัตว์ร้ายมากมาย

เมื่อคนมีจิตใจเมตตาอาทรพบเข้า ก็จะไม่บอกแก่เขาว่า "ทำไมท่านจึงจะก้าวเดินเข้าไปใน เส้นทางที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายเล่า? แล้วตัวท่านจะสามารถหลบหลีกอันตรายเหล่านั้นได้หมด หรือ?"

หากคนซึ่งกำลังเดินหลงทางได้ยินแล้วสำนึกได้ว่า หนทางที่มีด และเต็มไปด้วยภัยอันตรายนั้นไม่น่าเดินเลยเช่นนี้แล้วคนผู้มีใจเมตตาอาทร ก็จะทำทางให้พวกเขาออกไปสู่เส้นทางที่สว่างและปลอดภัย พร้อมกับ ตักเตือนว่า

"ต่อไปพวกท่านจงอย่าเดินทางนี้อีกเลย

หากท่านหวนกลับไปใช้เส้นทางเดิม ก็จะมีทางออกไม่ได้ และ ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต

ถ้าญาติพี่น้องของท่านคนใดจะเดินเข้าไปสู่เส้นทางมรณะนั้น ก็ จงบอกกล่าวตักเตือนและอย่ายอมให้เขาเดินต่อไปอีกเลย"

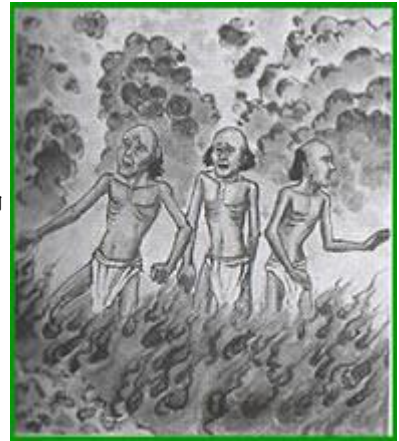

วิญญาณบาปทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน หากพวกเขาได้รู้ซึ่งถึงความทุกข์ยากในนรกเมื่อได้รับการปลดปล่อยออกมาแล้วก็มีจำนวนไม่น้อยเลยที่ไม่อยากตกลงสู่อบายภูมิอีกเปรียบเสมือนคนหลงทางที่ได้พบผู้ใจบุญมาชี้แนะนำพาแล้ว เขาก็จะไม่กลับไปเดินในเส้นทางอันตรายอีก

นอกจากนั้นหากได้พบเพื่อนฝูง ญาติพี่น้องอันเป็นที่รัก เขาก็จะรีบกล่าวตักเตือนทันที ทั้งนี้เป็นเพราะตัวเขาเองได้เคยหลงเดินทางนั้นมาก่อนแล้วนั่นเอง

อนิจจา.....ช่างน่าสังเวชเหลือเกิน เพราะไม่ใช่ทุกคนที่จะเชื่อคำเตือนของผู้มีจิตเมตตาไม่ต่างอะไรกับการที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้พยายามทำทุกวิถีทางจนสามารถปลดปล่อยสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากได้แล้ว แต่พวกเขาก็ยังคือร้อนโองหังอวดดีไม่ยอมเชื่อฟัง ต่างพากันตั้งอยู่ในความประมาทเป็นเหตุให้อีกไม่นานต่อมาต้องถลาลีกตกลงสู่นรกภูมิ จนไม่มีวันจะได้หลุดได้เกิดอีก"

ในขณะนั้น จ้าวแห่งปีศาจตนหนึ่ง ได้พนมมือขึ้นกราบบังคมทูลพระพุทธองค์ว่า "ข้าแต่พระตถาคตเจ้า เหล่าข้าบาทพร้อมด้วยบริวารทั้งหลายซึ่งอยู่ในโลกียโลกบางเหล่าก็สร้างคุณประโยชน์แก่มนุษย์ บางเหล่าก็ให้โทษต่อมนุษย์ทั้งนี้เนื่องด้วยบุญกุศลหรือบาปกรรมที่พวกเขาทั้งหลายได้ก่อขึ้น

เหล่าข้าบาทได้ตระเวนไปทั่วสสาระทิศ แต่ก็ต้องพบกับการกระทำที่เลวทรามต่ำช้าของพวกมนุษย์ มากกว่าที่จะได้พบเห็นสิ่งดีงาม

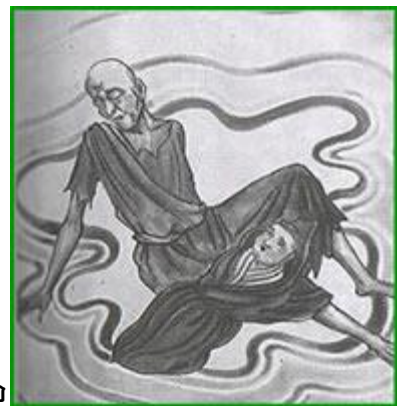

แท้จริงแล้ว หากเมื่อใดก็ตามที่พวกข้าบาทได้พบเห็นผู้คนในบ้านเรือนไหนทำความดี แม้ว่าจะเป็นความดีเพียงขั้นพื้นฐาน อย่างเช่น การจตุตฐูปประทีป หรือถวายภัตตาหารเจและดอกไม้แด่รูปเคารพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไม่ว่าพระองค์ใดหรือแม่แต่มีจิตศรัทธาสวดมนต์ภาวนาเพียงไม่กี่คำ เมื่อนั้นพวกข้าบาทและเหล่าภูตผีทั้งหลาย ก็จะทำให้ความนับถือบุคคลผู้นั้นเหมือนดังที่เราเคารพบูชาของค์พระพุทธรูปเช่นเดียวกัน ยิ่งกว่านั้นตัวข้าบาทเองยังจะบัญชาให้สมุนบริวารภูตผีทั้งหลายไปคอยปกป้องคุ้มกัน มิให้โรคภัยไข้เจ็บและสิ่งอัปมงคลเข้าไปกรำกรายในเขตบ้านเรือนของบุคคลผู้นั้นโดยเด็ดขาด เช่นนี้แล้ว โฉนดเลยพวกมนุษย์กลับจะมากล่าวหาว่าเหล่าข้าบาทเข้าไปเที่ยวระรานรังควานผู้คนถึงในบ้านโดยไร้เหตุผล"

องค์สมเด็จพระบรมศาสดาได้ทรงตรัสแก่เจ้าวแห่งภูตผีตนนั้นว่า "ดีแล้ว...ที่พวกท่านและบริวารได้ช่วยกันปกป้องเกื้อหนุนมนุษย์ที่ประพฤติดีปฏิบัติชอบทั้งหลาย เราจะกำชับให้พระยามารสอดส่องดูแลเอาใจใส่พวกท่านด้วย"

เวลานั้นในที่ประชุม ท้าวเวสสุวรรณได้กราบบังคมทูลต่อพระพุทธองค์ว่า " ข้าแต่พระบรมโลกนาถเจ้า อันตัวข้าบาทนี้แม้จะมีหน้าที่ดูแลติดตามบัญญัติวินัยของคนที่เกิดคนตายแล้วก็ยังอยากจะทำเกื้อหนุนอำวยประโยชน์แก่พวกเขาด้วย แต่ช่างน่าเสียดายที่ปุถุชนในโลกนี้ไม่เข้าใจความปรารถนาดีของข้าบาท จึงทำให้พวกเขาต้องปราศจากความสุขทั้งในยามที่มีชีวิตอยู่และเมื่อตายไปแล้ว"

ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าผู้ที่เกิดมาในโลกมนุษย์หากขณะที่ มารดากำลังตั้งครรภ์อยู่ได้ทำบุญสร้างกุศลเอาไว้ ก็จะเป็นการเพิ่มบารมี ธรรมและอำนาจความสมบูรณ์พูนสุขให้แก่ครอบครัว

ประการสำคัญจะส่งผลให้บรรดาเทพพรหมพระภูมิเจ้าที่ บังเกิด เมตตาจิตมาคอยปกป้องรักษาทั้งแม่และลูกทำให้ทุก ๆ คนในบ้านพลอย ได้รับความคุ้มครองไปด้วย

เหตุฉะนั้นบ้านเรือนใดมีทารก

เกิดใหม่จงอย่าฆ่าสัตว์เอาเนื้อมาทำเป็นอาหารบำรุงมารดาและจงอย่าจัด งานเลี้ยงด้วยการกินเนื้อ ต้มสุรา เต็นรำ ทำเพลงเพื่อฉลองวันเกิดโดย เด็ดขาด

เพราะหากประพติเช่นนั้นจะทำให้ทั้งแม่และลูกที่เกิดมา ต่อไป ภายหน้าชีวิตจะต้องปราศจากความสุข

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?...ก็เพราะ

ในวันที่ทารกคลอดมักมีพวกภูตผีปีศาจ เปรตผีกระสือมากมาย ที่หิว กระจายและชอบกลืนควาเลือดจะพากันมาคอยวนเวียนอยู่ใกล้ ๆ

แต่เพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองมนุษย์ข้าบาทก็ได้ออกคำสั่งกำชับให้ บรรดาเทพเบื้องล่าง ตลอดจนพระภูมิ เจ้าที่ทั้งหลายคอยคุ้มกันดูแลแม่ และลูกให้ทั้งคู่ปลอดภัย

เพราะฉะนั้นมนุษย์ทั้งหลายจึงสมควรสร้างความดี ทำบุญสุนทานให้มากเพื่อเป็นการแสดงน้ำใจและขอบพระคุณต่อเทพยดา และพระภูมิเจ้าที่ในบ้านเรือนของตน

แต่ช่างน่าอเน็จอนาใจยิ่งนัก ที่พวกมนุษย์ทั้งหลายไม่เพียงแต่

ไม่รู้จักสำนึกตอบแทนบุญคุณ ซ้ำร้ายยังฆ่าสัตว์ตัดชีวิตผู้อื่นเอาเนื้อมากินเลี้ยง ต้มสุราร้องรำทำเพลงอย่าง เมามายเป็นการฉลองด้วยบาปกรรมที่พวกเขาได้สร้างขึ้น จึงทำให้ตัวเอง ภรรยาและลูก ต้องพลอยมีหนี้สิน บาปเวรติดตัวกันไปหมด

ตลอดเวลาที่ผ่านไป ข้าบาทได้พบเห็นแล้วว่า โดยปกติมนุษย์ที่กำลังจะสิ้นใจ หากยามมีชีวิตอยู่เขาเคยสร้างทั้งกรรมดีและกรรมชั่วปะปนกัน ในขณะที่วิญญาณจะออกจากร่าง ก็จะมีพวกปีศาจ มาร อสุรกาย ปลอมแปลงเป็นบิดามารดาหรือคนที่ใกล้ชิดสนิทสนมรักใคร่มาลวงล่อให้วิญญาณของเขาผู้นั้นติดตามไปสู่อบายภูมิเพื่อเป็นพรรคพวกตน

"บุุชชนทั้งหลายในโลกเมื่อใกล้จะสิ้นใจ สติสัมปชัญญะของพวกเขาจะเลือนลาง อายตนะและประสาทสัมผัสก็จะดับวูบลง ไม่รับรู้แสงเสียงใด ๆ อีก

ยามนั้นคนในครอบครัวของเขา ควรน้อมสักการบูชาต่อพระพุทธรูปปฏิมาพร้อมกับสวดภาวนาพระนามของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเคารพนับถือ

ด้วยการกระทำอันประเสริฐยิ่งเช่นนี้ จะยังผลให้ดวงวิญญาณของผู้ที่ใกล้จะตายสามารถรอดพ้นจากการคุกคามของเหล่าภูตผีปีศาจและวิญญาณชั่วร้ายทั้งหลายซึ่งเฝ้าคอยจ้องจะจับเอาวิญญาณคนตายไปเป็นสมุนบริวาร

ข้าแต่องค์สมเด็จพระบรมโลกนาถเจ้า อันบุคคลผู้ที่ใกล้จะสิ้นใจนั้น หากได้ยिनพระนามของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลายหรือได้สดับฟังบทสวดมนต์ด้วยจิตศรัทธา วิญญาณของบุคคลผู้นั้นก็ไม่ต้องลงสู่นรกอเวจีและหากเป็นผู้ที่มีโทษทัณฑ์ติดตัวเพียงเล็กน้อยก็จะได้รับการปลดปล่อยเสียทันที....พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสแก่ท้าวเวสสุวรรณว่า "ท่านได้มีเมตตาจิตคอยปกป้องและพยายามช่วยเหลือมนุษย์ที่หลงอยู่ในวัฏฏะสงสารมาแล้วถึงเพียงนี้ ต่อไปในภายหน้า ท่านจงช่วยเหลือผู้ที่กำลังจะสิ้นใจเหล่านั้น ให้ได้พบกับความสงบสุขในสัปปายะ และจงรักษาปณิธานอันประเสริฐเช่นนี้สืบต่อไปอย่าได้ทอดเลย" ท้าวเวสสุวรรณได้สดับฟังพุทธโอวาทแล้วจึงกราบทูลว่า "ขอพระพุทธองค์อย่าได้ทรงปริวิตกในข้อนั้นเลยพระเจ้าข้า ข้าบาทจะพยายามช่วยเหลือมนุษย์ทั้งหลายให้ถึง

ที่สุด ไม่ว่าจะ เป็นในยามที่เขายังมีชีวิตหรือตายไปแล้วก็ตาม เพื่อให้ทุกคนได้พบกับความสุขความ
เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ขอแต่เพียงให้มนุษย์ทั้งหลาย ขณะที่ยังมีลมหายใจอยู่ยอมรับฟังและปฏิบัติตามคำ
ตักเตือนของข้าบาทเท่านั้น เช่นนี้แล้ว ...พวกเขาจะย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างใหญ่หลวง และเมื่อ
ตายจากโลกนี้ไป วิญญาณของพวกเขา ก็จะเป็นอิสระอย่างแน่นอนพระเจ้าข้า"

ครั้นแล้ว องค์สมเด็จพระบรมศาสดาได้ทรงหันมาตรัสแก่ พระ
กษัตริศรภโฑธิสัตว์ว่า "ท้าวเวสสุวรรณท่านนี้ ในอดีตเป็นผู้ที่เคย
รักษาการณ์ในตำแหน่งพญายมมาทั้งนี้ ก็เพื่อจะปกป้องคุ้มครอง
มนุษย์จำนวนมากมายมหาศาลที่ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดนี้คือ ข้อ
อธิษฐานบารมีของท่าน

แต่ที่จริงท่านมิใช่จอมอสูร และนับจากนี้ไปเป็นเวลา 170
อสงไขย ท่านก็จะสำเร็จมรรคผลเข้าสู่พุทธภูมิ

ดูก่อน...กษัตริศรภโฑธิสัตว์ อันความสามารถของท้าวเวสสุวรรณนั้นลึกล้ำสุดจะ
หยั่ง และเหล่าเวไนยสัตว์ที่ท่านได้จุดช่วยมาแล้ว ก็มีจำนวนมากมายเกินกว่าจะประมาณได้
เช่นกัน"

มหานามแห่งพระพุทธเจ้าในอดีต

ในลำดับนั้น พระกษิติครรภโพิธัสต์ว์ได้กราบบังคมทูลพระพุทธองค์ว่า "ข้าแต่องค์พระตถาคตเจ้า นับแต่อดีตกาลอันยาวนานที่ผ่านมา ข้าบาทได้พยายามค้นหาแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อจะให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สาธุชนทั้งในปัจจุบันและสืบต่อในอนาคตกาลบัดนี้ จึงได้ใคร่กราบทูลขอต่อพระองค์ได้โปรดประทานวโรกาสนี้ให้ข้าบาทพรรณนาถึงพุทธานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระนาม

ของพระพุทธเจ้าทั้งหลายในอดีตด้วยเถิด พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสว่า "กษิติครรภโพิธัสต์ว์....บัดนี้เป็นเวลาอันเหมาะสมยิ่งแล้วขอให้ท่านจงกล่าวขึ้นในท่ามกลางที่ประชุมนี้เถิด" ครั้นได้รับพระพุทธานุญาตแล้ว พระกษิติครรภโพิธัสต์ว์จึงทรงตรัสพรรณนาความว่า

ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ในอดีตกาลอันไกลโพ้น ได้มีพรพุทธเจ้าอุบัติขึ้นทรงพระนามว่า

"พระตณ्हังกรพระพุทธเจ้า" ในกาลนั้นหากบุคคลผู้ใดเพียงแต่ได้ยिनพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรมก็จะพ้นจากบาปเคราะห์ทั้งปวงไปตลอดระยะเวลาจนถึง 40 กัป

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่งได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า "พระเมธังกรพุทธเจ้า"

ในกาลนั้นหากบุคคลใดได้ยिनพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นก็จะได้เข้าสู่กระแสธารแห่งสังจจธรรมตลอดชั่วนิรันดร์

ต่อมาอีกหลายชั่วกัป มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่งได้อุบัติขึ้น ทรงพระนามว่า **"พระสรณังกรพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นก็จะได้ไปจุติบนสรวงสวรรค์เป็นเวลา 1000ชาติ

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งได้อุบัติขึ้น ทรงพระนามว่า **"พระทีปังกรพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นก็จะได้รับการประทานพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ในทั้งสากลพิภพ

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้น ทรงพระนามว่า **"พระโกณฑัญญะพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นจะได้บรรลุถึงพระอนุตตรสัมโพธิญาณโดยเร็ว

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้น ทรงพระนามว่า **"พระมังคละพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นจะได้เกิดเป็นมนุษย์ที่มากด้วยบุญญาบารมีจะไม่มีวันล่วงลงสู่อบายภูมิเลย

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งได้อุบัติขึ้น ทรงพระนามว่า **"พระสุমনะพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้วบังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นจะได้ไปจุติในแดนสุขาวดีอยู่เสวยทิพยสุขชั่วนาน

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้น
ทรงพระนามว่า **"พระเวรตะพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้นหากบุคคลผู้ใดได้ยืมพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิด
จิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นอีกไม่นานก็จะสามารถบรรลุ
มรรคผลสำเร็จจอร์หันต์

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งได้อุบัติขึ้น
ทรงพระนามว่า **"พระโสภิตะพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยืมพระนามของพระองค์แล้ว
บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นก็จะหลุดพ้นจากสังสารวัฏ
โดยสิ้นเชิง

อีกหลายชั่วกัปต่อมา มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้น
ทรงพระนามว่า **"พระอโมทสสีพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยืมพระนามของพระองค์แล้ว
บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นก็จะมีโอกาสดับฟังพระ
ธรรมเทศนาจากพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ในมหานันตจักรวาล

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ได้มีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นอีกหลายพระองค์
สืบมา คือ พระปฐมพุทธเจ้า พระนารทะพุทธเจ้า พระปฐมมุตตะ
พุทธเจ้า พระสุเมณะพุทธเจ้า พระสุชาตะพุทธเจ้า พระอรรถทสสี
พุทธเจ้า พระธรรมทสสีพุทธเจ้า พระสิทธัตถะพุทธเจ้า พระติสสะ
พุทธเจ้า พระปุสสะพุทธเจ้า พระวิปัสสุพุทธเจ้า พระสิขีพุทธเจ้า
พระเวสสภูพุทธเจ้า พระกฤษณะพุทธเจ้า พระโกณฑนมะพุทธเจ้า
พระกัสสปะพุทธเจ้า

ตราบจนกระทั่งบัดนี้ได้ถึงสมัย **"พระโคตมะพุทธเจ้า"** พระองค์ผู้ประเสริฐแห่งหมู่คาถายราช

"ข้าแต่พระคณาตเจ้า เวไนยสัตว์ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเมื่อกำลังจะสิ้นใจหากในบ้านมีบุคคลใกล้เคียง แม้เพียงสักคนหนึ่งสามารถสวดภาวนาพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลายแทนผู้ที่ใกล้จะตาย เมื่อบุคคลนั้นตายไปก็จะได้รับการผ่อนผันโทษทัณฑ์ในนรก

ในส่วนผู้ที่ได้กระทำอนันตริยกรรม อันได้แก่กรรมอันหนักทั้ง 5 ประการซึ่งต้องไปรับโทษทัณฑ์ในนรกอเวจีอย่างไม่มีวันจะหลุดพ้น แต่เนื่องด้วยบุญกุศลที่คนในบ้านได้สวดภาวนาพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ก็จะสามารถทำให้โทษทัณฑ์นั้น ๆ ทุเลาเบาบางลงได้

เช่นนี้แล้วจะกล่าวไปใยถึงผู้ที่ได้สวดภาวนาบริกรรมพระนามของพระพุทธเจ้าด้วยตัวเอง มหากุศลที่มีอาจประมาณได้ย่อมจะบังเกิดแก่บุคคลผู้นั้นอย่างแน่นอน"

อานิสงส์ของการบริจาคทาน

เมื่อพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้กล่าวพรรณนาถึงอานิสงส์ในการ
สวดภาวนาพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลายจบลง ท่านก็ได้กราบ
อาราธนาทูลขอให้พระบรมศาสดาตรัสแสดงพระธรรมเทศนาว่าด้วยเรื่อง
บุญกุศลจากการบริจาคทานและแล้วพระพุทธองค์ทรงมีพระบรหฺมหารว่า

"ตถาคตจะถือเอาโอกาสที่พวกท่านทั้งหลายจากทั่วทิศทิศ
พิภพ มีร่วมประชุมธรรมในชั้นดาวดึงส์เทวโลกนี้อธิบายถึงอานิสงส์
ของการบริจาคทานขอให้ท่านทั้งหลายจงตั้งใจฟัง

การบริจาคทานของปุถุชนในโลกนี้มีเหตุปัจจัย ที่จะทำให้ได้รับอานิสงส์มากน้อยต่างกัน
บ้างได้รับผลบุญภายในชาติเดียว

บ้างได้รับผลบุญภายใน 10 ชาติ

บ้างก็ได้รับผลบุญถึง 100 ชาติ 1000 ชาติต่อเนื่องกันไป"

"ในโลภียโลกนั้น หากบรรดาพระราชา มหากษัตริย์ ขุนนาง
อำมาตย์ ข้าราชการบริวารตลอดจนสมณะชีพราหมณ์ นักบวช นักพรต และ
ปุถุชนธรรมดาทั้งหลาย เมื่อพบเห็นผู้คนที่กำลังตกทุกข์ได้ยาก หูหนวกตา
บอด ต้องลำบากแสนเข็ญ ด้วยเหตุอันน่าประการ

หากบุคคลผู้นั้นไม่ว่าจะอยู่ในวรรณะใด สถานะใด มีจิตเมตตา
บริจาคทาน แก่พวกเขาเหล่านั้น โดยหยิบยื่นวัตถุทานทั้งหลายให้ด้วยมือ
ตนเอง พร้อมทั้งกล่าวคำปลอบประโลมแก่บรรดาผู้ทุกข์ยาก บุญกุศลที่ได้รับจะมากมายดั่งเมล็ดทรายใน
แม่น้ำคงคา

ทั้งนี้ก็เพราะ จิตเมตตาอันบริสุทธิ์ที่มีต่อผู้ซึ่งกำลังตกทุกข์ได้ยากนั้นทรงพลาณภาพยิ่ง

อานิสงส์แห่งการบริจาคทานด้วยจิตเมตตาอันบริสุทธิ์ จะส่งผลให้บุคคลผู้นั้นได้เกิดอยู่ในชาติ
ตระกูลที่สูงส่งเพียบพร้อมไปด้วยพระพัยศฤงคาร เจริญรุ่งเรือง สมบูรณ์พูนสุขอย่างหาที่เปรียบมิได้"

หากผู้ใดได้พบเห็นวัดวาอาราม ศาสนสถาน สถานปฏิบัติธรรม
ซึ่งมีพระรูปขององค์พระพุทธรูป พระโพธิสัตว์ประดิษฐานอยู่ แล้วมีจิต
ศรัทธาเข้าไปนมัสการกราบไหว้สักการะ

ตลอดจนได้บำเพ็ญทาน สร้าง
ถนนหนทางสะพาน ทะนุบำรุง สาธารณ
สมบัติ สร้างคัมภีร์พระสูตร หนังสือ
ธรรมะเพื่อค้าชูจรรโลงพระศาสนา

บุคคลผู้นั้นจะได้เสวยตำแหน่งเป็นท้าวสักกะเทวราชอยู่เป็นเวลาถึง 10
กัปป์

หากผู้ใดได้พบเห็นวัดวา
อาราม ศาสนสถาน พระพุทธรูปปฏิมา รูปเคารพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งทรุด
โทรมถูกทิ้งร้าง แล้วบังเกิดจิตศรัทธาทำการบูรณะ ซ่อมแซม ปฏิสังขรณ์
แล้วยังชักชวนสาธุชนมาร่วมบุญกันอย่างสมัครสมานสามัคคี

ด้วยอานิสงส์จากการกระทำดังกล่าว จะส่งผลให้บุคคลนั้นได้ไป
จุติเป็นเทพพรหมชั้นสูง 1000 ชาติ

ส่วนผู้ที่ได้มาร่วมใจกันบำเพ็ญ
ทานสร้างบุญโดยสละทรัพย์ สละร่างกาย สละปัญญาความรู้ก็จะได้ไป
เกิดเป็นพระราชาเจ้าเมือง 100 ชาติและหากทุกคนได้อธิฐานจิต ต่อเบื้อง
พระพักตร์พระพุทธรูปปฏิมาที่ซ่อมเสร็จภายในอุโบสถวิหารหรือสถานปฏิบัติ
ธรรมนั้น ๆ ผู้ที่ได้ร่วมบุญทั้งหมดก็จะสามารถเข้าสู่กระแสแห่งนิพพาน
โดยถ้วนหน้า

หากบุคคลผู้ใดได้พบเห็นคนแก่ชรา คนป่วยคนพิการทุพพลภาพ หรือหญิงมีครรภ์ที่ยากจนแล้วบังเกิดจิตเวทนาสงสารอย่างแรงกล้าพร้อม กับได้บริจาคทานยารักษาโรค เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เครื่องอุปโภคบริโภค เพื่อให้พวกเขาทั้งหลายมีความสุข สะดวกสบายขึ้น

บุคคลผู้ที่ปฏิบัติเช่นนั้นก็จะ ได้รับอานิสงส์ยิ่งใหญ่ เขาจะได้ไปจุติ เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีผู้คนกราบไหว้บูชาเป็น

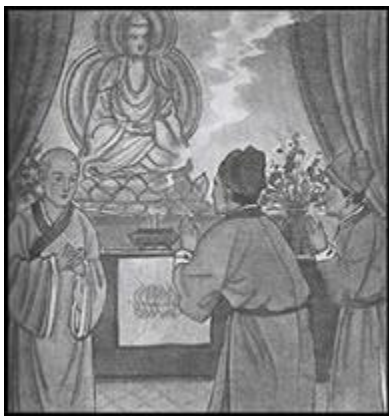
เวลาถึง 200 กัปป์และจะสามารถสำเร็จมรรคผลได้ในที่สุด

"ดูก่อน...กษัตริศรรถโพธิสัตว์ บุคคลผู้ซึ่งสามารถบริจาคทานอย่าง สม่าเสมอมิได้ขาด เป็นที่น่านอนเหลือเกิน ว่าเขาผู้นั้นจะสามารถบรรลุมรรคผลสำเร็จเป็นพุทธะโดยมิต้องสงสัย

เหตุฉะนี้....ท่านจงอย่าเตือนให้ เวไนยสัตว์ทั้งหลายในโลกก็ยกโลก หมั่น สร้างกุศลบริจาคทานอยู่เป็นนิจ

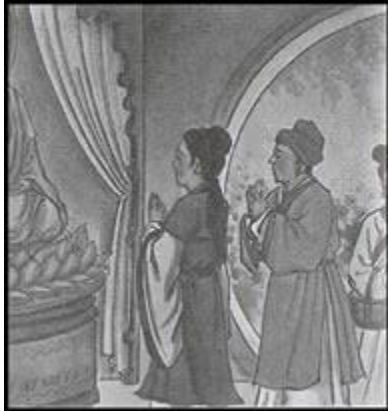
โดยเฉพาะการให้ธรรมะเป็นทาน อันเป็นยอดแห่งทานทั้งปวง อานิสงส์ที่ บังเกิดขึ้นจะเป็นมหากุศลที่มีอาจประมาณได้

อนึ่ง หากบุคคลผู้ใดมีจิตศรัท ษมเคารพเลื่อมใสถวายทานด้วย ภัตตาหารผลไม้เครื่องบริโภคน แต่พระพุทธรูปปฏิมาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนได้เก็บกุศลอุปถัมภ์เหล่าพระสงฆ์ นักบวช นักพรต ผู้มีศีลบริสุทธิ์ ทั้งหลาย

บุคคลผู้นั้นจะได้ไปเสวยสุขอยู่บนทิพยวิมานตราบนานเท่านาน

หากบุคคลใดได้สดับฟังธรรมกถา แม้เพียงวรรคเดียวประโยคเดียวแล้วบังเกิดจิตศรัทธามุ่งมั่นอุทิศตนเผยแผ่หลักจักรธรรมเพื่อเป็นวิทยาทานแก่ ชาวโลกทั้งมวล บุคคลผู้นั้นย่อมจะได้ชื่อว่าสามารถบำเพ็ญมหากุศลอันกว้างใหญ่ไพศาล

หากบุคคลผู้ใดมีใจเป็นกุศลบอกกล่าวชักชวนคนทั้งหลายให้กราบไหว้พระไตรรัตน์รู้จักประพฤติปฏิบัติธรรม

ต่อไปบุคคลนั้นจะเกิดเป็นผู้นำของมหาชนสืบต่อกันเป็นเวลา

33 ชาติ

อนึ่งหากบุคคลผู้ใดมีใจเป็นกุศลบอกกล่าวชักชวนคนทั้งหลาย ให้มาร่วมใจกันทะนุบำรุงปฏิสังขรณ์ศาสนสถาน วัดวาอาราม สถานปฏิบัติธรรม ซ่อมแซมหนังสือพระธรรมคัมภีร์

ต่อไปบุคคลนั้นจะได้จุติเป็นมหาเทพผู้เปี่ยมด้วยญาณปัญญาอันล้ำเลิศและจะสามารถนำเอาหลักธรรมคำสอนมาอุทิศช่วยมนุษย์ทั้งหลายสืบไป

"ดูก่อน...กษัตริศรรกโพธิสัตว์ในอนาคตกาลหากบุคคลใดได้ปลุกฝังรากแห่งกุศลธรรมอันดี โดยสร้างหนังสือคัมภีร์พระสูตร เผยแผ่หลักธรรม เพื่อกล่อมเกล้าจิตใจผู้คน หากสาธุชนเหล่านั้นปฏิบัติด้วยใจอันบริสุทธิ์มีปณิธานมุ่งมั่นบำเพ็ญธรรมเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลาย บุญกุศลก็จะเหืองนองแผ่ผลไพศาล ให้ได้ประนอบแต่ความสุขถึงร้อยชาติพันชาติ

แต่ถ้าหากบุคคลผู้ใดกระทำไปเพื่อชื่อเสียง ลาภ สักการะ มุ่งแต่เฉพาะประโยชน์ส่วนตน เขาผู้นั้นก็จะได้รับผลบุญเพียง 3 ชาติ

เหตุฉะนั้น หากบุคคลใดเป็นผู้ไม่ยึดติดในบุญกุศลที่ตนได้กระทำไว้แล้วสามารถสละผลบุญ

นั้นอุทิศออกไป เช่นนี้จึงจะนับได้ว่าเป็นการบำเพ็ญทานที่แท้จริงเมื่อนั้นบุญกุศลก็จะเพิ่มพูนเป็น
หมื่นเท่าทวีคูณ

ดูก่อน....กษัตริย์ผู้เป็นมหาโพธิสัตว์ อานิสงส์ของการบำเพ็ญทานก็เป็นดังที่คาดได้
กล่าววิเศษนามาด้วยประการฉะนี้"

ธรรมกถาแห่งแม่พระธรณี

จากนั้นพระแม่ธรณีได้เข้าเฝ้ากราบทูลองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า "ข้าแต่พระบรมศาสดา นับแต่โบราณกาลมา ข้าพระบาทได้กราบนมัสการองค์พระโพธิสัตว์มาแล้วมากมายหลายพระองค์ ซึ่งทุกพระองค์ล้วนเปี่ยมด้วยปัญญาบารมีและปรีชาญาณอันล้ำเลิศ ต่างก็ทรงเสด็จมาเพื่ออุทิศช่วยเหลือเวไนยสัตว์ทั้งหลาย

แต่ทว่าปณิธานของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ยิ่งใหญ่มากกว่าข้อปณิธานใด ๆ และที่สคัญบุญสัมพันธที่ท่านมีต่อเวไนยสัตว์ในโลกียโลกนั้นลึกซึ้งแน่นแฟ้นเช่นเดียวกันกับที่องค์พระศรีอาริยมฤตยู พระโพธิสัตว์กวนอิม พระมัญชุศรีและพระสมันตภัทรโพธิสัตว์มีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายในมหาอนันตจักรวาล

พระมหาโพธิสัตว์ทั้ง 5 พระองค์นี้ล้วนยังมีได้บรรลุพระปณิธานอันยิ่งใหญ่ที่ทรงตั้งไว้ แม้ว่าทุก ๆ พระองค์จะได้แบ่งพระภาคออกเป็นหมื่นแสนพระภาคไปอุทิศช่วยเหลือสรรพสัตว์ที่ยังหลงวนเวียนอยู่ในภูมิทั้ง 6 ได้เป็นจำนวนถึงร้อยหมื่นล้านเท่าของเมล็ดทรายในแม่น้ำคงคาแล้วก็ตาม."

ข้าแต่พระคณาจารย์เจ้า ตัวข้าพบาทได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเคหสถานบ้านเรือนของมนุษย์ทั้งหลาย หากทางด้านทิศใต้ของบริเวณที่อยู่อาศัย สามารถจัดให้เป็นมุมสงบและสะอาด โดยนำวัสดุมาสร้างเป็นสถานที่ประดิษฐานพระรูปของพระกษิติครรภโพธิสัตว์แล้วกระทำการสักการบูชาสวดมนต์ภาวนาอยู่เป็นประจำ อาณิสยย่อมบังเกิดแก่เคหสถานบ้านเรือนของบุคคลผู้นั้น 10 ประการคือ

1. พื้นดินจะอุดมสมบูรณ์
2. ครอบครัวจะมีแต่ความสุข
3. วิญญาณบรรพบุรุษจะได้รับการอุทิศช่วยให้ไปสู่สุคติภพ
4. ทุกคนในครอบครัวจะมีอายุยืน
5. หน้าที่การงานจะเจริญรุ่งเรืองประสบความสำเร็จ

6. แคล้วคลาดจากอุทกภัยและอัคคีภัย
7. จะไม่พานพบเหตุการณ์ร้ายแรงใด ๆ
8. จะไม่ฝันร้าย
9. ไม่ว่าจะไปแห่งไหนเทพเทวาจะติดตามคุ้มครองรักษา
10. จะได้รับอานิสงส์เทียบเท่ากับการบำเพ็ญธรรมทาน

"ข้าแต่พระคณาตเจ้า ในอนาคตกาลภายหน้า หากบ้านเรือนใดมีพระรูปและคัมภีร์พระสูตรของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ อีกทั้งบุคคลนั้นเป็นเจ้าของบ้าน ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอันดีและมีจิตศรัทธาสวดมนต์ภาวนาอยู่เป็นประจำ เมื่อนั้น ข้าบาทจะใช้อิทธิฤทธิ์คอยปกป้องรักษาผู้คนในบ้านเรือนนั้นตลอดเวลา มิให้มีภัยพิบัติใด ๆ เข้าไปกล้ำกรายได้อย่างเด็ดขาดพระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์จึงทรงมีพระดำรัสว่า

"แท้จริงแล้วด้วยเดชานุภาพและอิทธิฤทธิ์ที่ท่านมีอยู่ ยากนักที่จะมีเทพพรหม องค์ใดเสมอเหมือนพื้นปฐพีในมนุษย์โลกตลอดจน ต้นไม้ใบหญ้า กรวด หิน ดิน ทราย แม้กระทั่งพืชพันธุ์ธัญญาหารทั้งหลายทั้งปวงก็ล้วนอยู่ในความอารักขาดูแลของท่าน จึงได้เจริญเติบโตมีความอุดมสมบูรณ์ดังที่เป็นอยู่"

มาบัดนี้ ท่านยังได้กล่าววยกย่องสรรเสริญกิตติคุณของพระกษิติครรภ์ผู้เป็นมหาโพธิสัตว์ นี้ย่อมจะเป็นปัจจัยเสริมส่งเสริมธรรมของท่านให้สูงขึ้นไปอีกเป็นหมื่นแสนเท่า

ต่อไปภายหน้า หากสาธุชนใดหมั่นศึกษาพระสูตรนี้ แล้วได้ประพฤติปฏิบัติตามของท่านและเทพพรหมทั้งหลายจงไปคอยปกป้องคุ้มครอง อย่าให้มีเภทภัยใด ๆ มาทำอันตรายแก่เขาได้

การที่มนุษย์บุญชนในโลกได้รับความคุ้มครองอารักขาดูแลจากเหล่าเทพตามากมายนั้น ก็เนื่องด้วยอานิสงส์ที่เขาได้บำเพ็ญทานสร้างกุศลและระลึกถึงพระเมตตาคุณของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์อยู่เสมอ

เช่นนี้แล้วบุคคลผู้นั้นต่อไปย่อมจะสามารถหลุดพ้นจากทะเลทุกข์สามารถเข้าสู่นิพพานอันเป็นแดนบรมสุข นี้เองเป็นเหตุให้ พวกเขาเหล่านั้นต้องได้รับการปกป้องอารักขาเป็นพิเศษ"

อานิสงส์ของการได้สดับพระนามของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์

ครั้นพระพุทธดำรัสจบแล้ว ทันใดนั้นก็ปรากฏภาพพรณรังสี เปล่งประกายเจิดจ้าขึ้นโดยรอบพระเศียรแห่งองค์สมเด็จพระศากยมุนี สัมมาสัมพุทธเจ้า และทุก ๆ อณูของรัศมีนั้นก็บังเกิดเสียงดนตรีทิพย์อัน ไพเราะเสนาะโสต บรรเลงแผ่ก้องไปทั่วประภคณกาล และแล้วพระพุทธองค์จึงตรัสแก่ผู้ที่มาชุมนุมทั้งหมดว่า

" ดูก่อน....ท่านทั้งหลาย ความประเสริฐล้ำเลิศของการถึงที่สุดแห่งทุกข์สามารถสำเร็จมรรคผลได้ บรรลุสู่พระอนุตตรสัมโพธิญาณนั้นนับเป็นเรื่องที่เหนือวิสัยจิตญาณของสรรพสัตว์ผู้ยังข้องติดอยู่ในโลก จะหยั่งรู้ได้ แต่ทว่า การที่พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มุ่งมั่นอุทิศช่วยสรรพสัตว์และรอคอยให้พวกเขาเหล่านั้นสำเร็จเป็นพุทธะทั้งหมดเสียก่อน แล้วจึงจะยอมเข้าไปเสวยสุขในแดนนิพพาน ปณิธานแห่งการเสียสละเช่นนี้นับเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่และเกินกว่าจะหาสิ่งใดมาเปรียบได้"

บัดนั้นท่ามกลางมหาสันนิบาตที่ประชุม พระโพธิสัตว์กวนอิมผู้เปี่ยมด้วยมหาเมตตาการุณย์ ได้ทรงประณมพระหัตถ์ถวายอภิวาท แล้วเสด็จลงจากพระแท่นอาสนะที่ประทับ

พระโพธิสัตว์กวนอิมได้กราบทูลพระบรมศาสดาว่า

"ข้าแต่พระสัมพันธัญญาเจ้า ข้าบาทได้สดับฟังธรรมกถาที่พระองค์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย แซ่ซ้องสรรเสริญพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์แล้ว

จึงสามารถกล่าวได้ว่า แม้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ทั่วหมีนโลกธาตุมาพร้อมกันพรรณาพระกิตติคุณของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ถึงกระนั้นก็ไม่มีวันจะจบสิ้น"

"แลบัดนี้ ข้าบาทใคร่กราบอาราธนาทูลขอให้พระองค์ ได้
พรณาถึงเดชานุภาพของพระกษิติครรภโพิธิสัตร์เพื่อจะย้งศรัทธาป
สาทะให้เกิดแก่ผู้ที่มาชุมนุมกันในที่นี้ทุกหมู่เหล่าด้วยเถิด พระเจ้า
ข้า"

พระพุทธรองค์ได้ตรัสว่า

"ดูก่อน...กวนชื้ออิม ท่านผู้เป็นนาวาธรรมแห่งเมตตา
เวไนยสัตร์ทั้งหลายในโลก ไม่ว่าผู้ใดที่ได้เอ่ยนามของท่านด้วยใจ

ศรัทธา เขาผู้นั้นย่อมสามารถพ้นจากทุกข์ทั้งปวง

วันนี้อาศัยจิตที่เปี่ยมด้วยมหาเมตตามหากรุณาไม่มีที่สิ้นสุดต่อสรรพสัตว์ทุกหมู่เหล่า

ท่านจึงได้ขอให้เรากล่าวพรณาถึงเดชานุภาพของพระกษิติครรภโพิธิสัตร์จะนั้นขอให้ทุก
ท่านจงตั้งใจฟังให้ดี"

"ดูก่อน.....ชาวสวรรค์ทั้งหลาย หากผู้ใดได้เสวยผลบุญจนให้ล้จะ
หมดสิ้นแล้วนิมิตหมายแห่งการต้งไปจตุใหม่ก็จะปรากฏ ได้แก่ ฉวีวรรณ
เกิดเศร้าหมอง ทิพยอาภรณ์ก็มัวหม่นลง เป็นต้น

แต่หากชาวสวรรค์ผู้นั้นได้เพ่งจิตของตนจนบังเกิดรูปนิมิตพร้อม
ทั้งได้ยนิพระนามของพระกษิติครรภโพิธิสัตร์ขึ้นแล้ว จงรีบน้อมจิตสำรวม
ใจเอ่ยบริกรรมนามท่านด้วยศรัทธาอันมั่นคง

"ดูก่อน.....ชาวสวรรค์ทั้งหลาย

หากผู้ใดได้เสวยผลบุญจนให้ล้จะหมดสิ้นแล้วนิมิตหมายแห่งการต้งไป
จตุใหม่ก็จะปรากฏ ได้แก่ ฉวีวรรณเกิดเศร้าหมอง ทิพยอาภรณ์ก็มัวหม่น
ลง เป็นต้น

แต่หากชาวสวรรค์ผู้นั้นได้เพ่งจิตของตนจนบังเกิดรูปนิมิตพร้อม
ทั้งได้ยนิพระนามของพระกษิติครรภโพิธิสัตร์ขึ้นแล้ว จงรีบน้อมจิตสำรวม
ใจเอ่ยบริกรรมนามท่านด้วยศรัทธาอันมั่นคง

เช่นนี้แล้วเทพเทวาเหล่านั้นก็จะสามารถเสวยทิพยสุขสืบต่อไป
อีกในแดนสวรรค์ก็ต้องล่วงลงสู่อบายภูมิชั้นต่ำอีก

ฉะนั้น จะกล่าวไปใยถึงผู้ที่เลื่อมใสศรัทธา และกราบไหว้บูชา
พระกษิติครรภโพธิสัตว์อยู่เป็นประจำ บุญกุศลของเขาย่อมจะสูงส่งมาก
ล้นเหลือคณานับ"

"เวไนยสัตว์ที่หลงเวียนว้าย

อยู่ในอบายภูมิทั้ง 6 เมื่อถึงคราวละสังขารใกล้จะสิ้นใจตาย หาก
บุคคลผู้นั้นได้ยिनพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์แม้เพียงผ่านหู
สักครั้ง แล้วบังเกิดสติระลึกได้ถึงพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่ของท่าน
วิญญานของเขาจะไม่ตกลงสู่ภพภูมิเบื้องล่างอีก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่บิดามารดาญาติพี่น้อง ได้นำเอา
ทรัพย์สินของผู้ตายออกมาบริจาคสร้างกุศล หากเขาผู้นั้นยังไม่หมดสิ้นอายุขัย แต่ต้องเจ็บหนักอัน
เนื่องจากมีหนี้สินเวรกรรมติดตามมาสนอง

ด้วยอานิสงส์ผลบุญนั้นจะทำให้อาการของเขาทุเลาเบาบางลงได้

หากเป็นบุคคลที่เคยก่อบาปสร้างเวรไว้ จนวิญญานต้องไปรับโทษหนักแต่ด้วยอานิสงส์ผล
บุญจะช่วยให้โทษนั้นได้ผ่อนหนักเป็นเบา

ส่วนบุคคลใดที่มีบาปกรรมติดตัวเพียงเล็กน้อย ด้วยอานิสงส์ที่ญาติพี่น้องได้สร้างกุศล
อุทิศให้ เขาผู้นั้นก็จะได้ไปสู่สุคติภพโดยง่าย"

"บุคคลใดเป็นผู้ที่กำพร้าบิดามารดา ตั้งแต่เยาว์วัยขาดคน
อุปการะดูแล พ่อแม่พี่น้องต้องมีอันล้มหายตายจากหรือพลัดพราก
กันไป เมื่อโตขึ้นแล้วเกิดจิตสำนึกที่ดีอยากสร้างกุศลอุทิศให้และใคร
ได้รู้ถึงที่อยู่ของญาติพี่น้องที่พลัดพรากสูญหายไป

หากเขาผู้นั้นมีจิตศรัทธาแรงกล้าและจริงใจ กราบไหว้
สักการะพระกษิติครรภโพธิสัตว์ติดต่อกันเป็นเวลา 7 วันโดยไม่
ที่ถอย

เช่นนี้แล้ว ถ้าหากเป็นผู้ที่พ่อแม่ญาติพี่น้องได้ตายไปแล้ววิญญานตกลงสู่ภพภูมิอุกของ

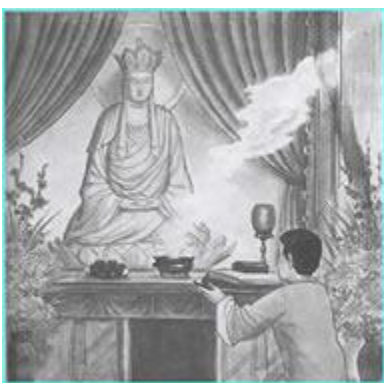

จำต้องโทษสถานหนักด้วยอาณิสงส์จากการกราบไหว้สักการะพระกษิติครรภโพธิสัตว์ จะทำให้ดวงวิญญานของพวกเขาได้รับการปลดปล่อยให้ไปสู่ภพภูมิที่ดีกว่า แต่ถ้าพ่อแม่ญาติพี่น้องของบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่ในโลกพวกเขาก็จะได้รับผลานิสงส์มีบุญญาบารมีเพิ่มมากยิ่งขึ้น"

บุคคลผู้ที่พลัดพรากจากบิดามารดาญาติพี่น้องหากสามารถถวายสักการะบูชาและสวดภาวนาพระนามของพระกษิติครรภ 10000 จบภายในเวลา 21 วันเขาผู้นั้นก็จะได้รับเมตตาจากพระองค์โดยจะรู้ถึงที่อยู่ของบิดามารดาญาติพี่น้องที่พลัดพรากและถ้าหากเป็นผู้มีบุญบารมีสูงพอ พระองค์จะทรงปรากฏให้เห็นในนิมิต

สาธุชนผู้ใจบุญท่านใดสามารถสวดมนตภาวนาพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์วันละ 1000 จบเป็นเวลา 1000 วันโดยมิได้ขาด เมื่อนั้นองค์โพธิสัตว์กษิติครรภก็จะทรงบัญชาให้เทพเทวาพระภูมิเจ้าที่มากดอปกป้องกันดูแลบุคคลผู้นั้น เพื่อให้ชีวิตประสบแต่ความอุดมสมบูรณ์พูนสุขปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและทำที่สุดเขาจะได้รับการปกแผ่พระหัตถ์ประสิทธิ์ประสาทพรอันถือเป็นนิมิตหมายแห่งศิริมงคลสูงสุดว่า ต่อไปในอนาคตกาลบุคคลผู้นั้นย่อมสามารถสำเร็จมรรคผลได้อย่างแน่นอน

ดูก่อน...กวนซื่ออินโพธิสัตว์ สาธุชนใดบังเกิดมหาเมตตาดั่งอธิษฐานจิตอย่างแน่วแน่ว่า จะจุดช่วยเวไนยสัตว์แล้วหันหน้าเข้าสู่วิถีธรรม บำเพ็ญเพียรโดยมุ่งหวังให้หลุดพ้นจาก 3 ภพ หากสาธุชนผู้นั้นได้สดับพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์แล้ว ถวายสักการะด้วยใจศรัทธา เขาก็จะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคที่ขวางกั้นและสามารถบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุดได้เร็วยิ่งขึ้น

ดูก่อน...กวนซื่ออินโพธิสัตว์ หากความปรารถนาของสาธุชนผู้ใดจำต้องใช้เวลาถึงร้อยหมื่นปีจึงจะสำเร็จได้ ขอแต่เพียงเขาผู้นั้นมีจิตใจมั่นคง ภาวนาระลึกถึงพระกษิติครรภโพธิสัตว์ สิ่งที่ยังหวังก็จะสัมฤทธิ์ผลได้ในเวลาอันรวดเร็ว

หากสาธุชนใด มีจิตใจมุ่งมั่นศึกษาหลักธรรม แต่แม้ว่าจะได้รับการชี้แนะจากเกจิอาจารย์มากมายแล้ว ก็ยังไม่สามารถเข้าใจในข้อพระธรรมอันลึกซึ้งได้

ทั้งนี้เนื่องด้วยบุพกรรมแต่ปางก่อน เข้ามาริดรอนปิดบังดวงปัญญาให้เลอะเลือนหลงลืมง่าย ไม่สามารถเข้าใจในข้ออรรถาธรรมใด ๆ

หากสาธุชนผู้นั้นได้หัดบั้งและตั้งใจสวดภาวนาพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้ถวายของหอมน้ำปรุงແຮ່รูปของท่านและกราบทูลความในใจ พร้อมกับจัดน้ำสะอาด 1 ถ้วย ถวายไว้ ณ เบื้องหน้าพระรูปของท่าน เป็นเวลา 1 วัน 1 คืน ในวันรุ่งขึ้นจึงอาราธนานำน้ำนั้นมาดื่มด้วยจิต ศรัทธา

ขณะที่จะดื่มจงป้ายหน้าไปทางทักษิณาทิศ แล้วอธิษฐานจิตตั้งปณิธานว่าหลังจากดื่มแล้วจะดำรงตนอยู่ในเบญจศีลไม่บริโภคเนื้อสัตว์ไม่เสพของคาวใด ๆ อีก หากสามารถปฏิบัติเช่นนี้ด้วยจิตศรัทธามั่นคง เขาก็จะได้เข้าเฝ้าพระกษิติครรภโพธิสัตว์ใน นิมิตร เมื่อนั้นท่านจะประพรมน้ำทิพย์ประสิทธิ์ประสาทพรเพื่อขจัดสิ่งอัปมงคลทั้งหลายให้สูญสิ้นไป

และแล้วบุคคลผู้นั้นจะตื่นขึ้นมาด้วยจิตญาณอันผ่องใส มีสติปัญญาเพิ่มพูน มีความเฉียบแหลมสามารถจดจำพระธรรมทั้งหลายได้ด้วยการเห็นและอ่านเพียงครั้งเดียว

ดูก่อน...กวนชื่ออินโพธิสัตว์ บุคคลผู้ใดที่ชีวิตและครอบครัวไม่เป็นสุข ประสบแต่เรื่องราวทุกข์ร้อนใจเป็นอาจินกินอยู่อย่างแร้นแค้น ร่างกายมีแต่โรคภัยเบียดเบียนแม้มยามหลับ ก็ฝันเห็นแต่สิ่งเลวร้ายเป็นประจำ

บุคคลเหล่านี้ หากได้กราบไหว้สักการบูชา และสวดท่องพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ครบ 10000 จบ สิ่งอัปมงคลทั้งหลายในชีวิตก็จะค่อย ๆ มลายหายไป ในยามหลับก็จะนิมิตรฝันเห็นแต่สิ่งที่ดีงามต่อไปบุคคลผู้นั้นจะพบแต่ความสมบูรณ์พูนสุข

ดูก่อน...กวนชื่ออินโพธิสัตว์ บุคคลผู้ใดมีเหตุจำเป็นต้องเดินทางผ่านป่าเขาข้ามลำห้วย แม่น้ำหรือทะเลกว้างเขาผู้นั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะสวดภาวนาพระนามระลึกถึงพระกษิติครรภโพธิสัตว์เสียก่อน ทั้งนี้เพื่อว่า

บุคคลเหล่านั้นจะได้รับความคุ้มครองจากเทพเทวาทั้งหลายตลอดการเดินทาง แม้ ต้องได้พบกับสัตว์ร้าย หรือ ภูตผีปีศาจ เขาก็จะแคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งปวง

"ดูก่อน...พระโพธิสัตว์แห่งเมตตาคาอาศัยบุญสัมพันธ์ที่มีต่อ
สรรพสัตว์ในโลกียโลกขอจงใช้ฤทธานุภาพของท่าน เผยแผ่พระสูตร
นี้ เพื่อให้เวไนยสัตว์ทั้งหลายมีโอกาสได้ศึกษาอันจะนำมาซึ่ง
ผลานิสงส์ยิ่งใหญ่สืบต่อไปนับร้อยพันทวีป"

ครั้นแล้วองค์สมเด็จพระบรมศาสดาได้ทรงตรัสสัมโมทนียกถา
ความว่า

"เดชาานุภาพแห่งพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แม้เมตตารายมากล้นใน
คงคามหานทีมีอานำมาเปรียบเปรย ขอได้จริงใจสักการะกราบไหว้เพียง
ชั่วขณะจิตหนึ่ง

ผลานิสงส์นั้นสูงส่งสุดจะพรรณนา สาธุชนหญิงชาย มนุษย์ และ
เหล่าเทวา พญานาคราช

เมื่อถึงคราวต้องตกลงสู่ภพภูมิเบื้องล่าง เพียงสำราญจิตน้อม
ระลึกถึงองค์โพธิสัตว์ผู้เรืองเดช

กรรมเวรจะมลายสิ้น สิริอายุจะเพิ่มพูนสุขสมบูรณ์สวัสดิ

ผู้ใดต้องพลัดพรากขาดบุพการี

วิญญานสถิตอยู่แห่งหนใดใคร่อยากรู้

อีกพี่น้องญาติสนิททั้งชายหญิง

ตั้งแต่แรกเกิดมาไม่เคยได้พบหน้า

หากวาดปั้นปฏิมาพระรูปองค์ผู้ทรงฤทธิ์

ด้วยจิตศรัทธาแน่นแน่วไม่แปรผัน

พร่ำสวดท่องพระนามในสามเจ็ดทิวาวาร

มหาโพธิสัตว์จะเสด็จมาประจักษ์ให้ได้พบ

เพื่อชี้แนวทางประสพพบญาติมิตรที่จากไกล

เวไนยสำนึกตนจุดช่วยพื้ นรกร้าย
 จะทรงประสาทพรเป็นนิมิตรหมายสำคัญ
 ได้หลุดพ้นไตรภพหมดกรรม
 ผู้ใดจักมุ่งมั่นปณิธานเมตตาจิต
 สิ่งหวังทั้งหลายสัมฤทธิ์ได้โดยเร็วพลัน
 ผู้ใดหมั่นพินิจใคร่ครวญธรรมบท
 หากตั้งจิตหมายมั่นพุทธภูมิอันเลิศล้ำ
 เหตุเพราะตนมีเวรกรรมปิดกั้นจากปางก่อน
 แม้นมีใจสักการะภาวนาด้วยเครื่องหอม
 พร้อมน้ำใสบริสุทธิ์แทนใจจริง
 ด้วยจิตมุ่งรักษาศีลกินเจประพฤดิธรรม
 เว้นฆ่าสัตว์บำเพ็ญตนบริสุทธิ์หยุดกินเนื้อ
 ครั้นพื้ต้นย่อมรู้แจ้งมวงคลความสิ่งดีงาม
 ด้วยกฤษฎดาภิจิหารท่านสูงส่ง

มาตรแม้นไม่ถดถอยจิตเดิมมั่น
 เพื่อให้ได้บำเพ็ญสู่พุทธภูมิ
 ควรคารวะกราบองค์ท่านก่อน
 กรรมเวรนั้นสิ้นพ้นผูกไม่ขวางกั้น
 ย่อมสามารถจุดช่วยผู้ลอยคอกกลางทะเลให้คืนฝั่ง
 แต่ศึกษาธรรมกลับเวียนว่ายอ่านเวียนลืมไม่ได้ผล
 มาริตรอนปัญญาจากจดจำ
 ถวายทาน อุบโภาค บริโภาค ทรัพย์สิ่งของ
 ผ่านหนึ่งวันหนึ่งคืนตั้งสัจจาอธิษฐานดี
 สุรา กาเม มุสาวาท ไม่ประมาทเร่งถอยหนี
 บารมีมั่นจะได้พบองค์โพธิสัตว์ในนิมิตร
 บทพระธรรมเพียงผ่านโสดจดจำแม่นมิลบลิ้ม
 อำนวยผลส่งสว่างดวงปัญญา

อีกปฤชนคนยากไร้สุดเร็นแค้นและป่วยไข้ บ้านต้องแตกพื้
 แยกพลัดพรากทั้งหลับฝันแต่เรื่องร้ายไม่เป็นสุข จะวอนขอจากที่ใดก็ไร้ผล
 เพียงมีจิตศรัทธามั่นสักการะรูปฉายาพระกษิติครรภ เพทภัยทั้ง
 ปวงพลันสิ้นสลายในันบผลยังผลให้นิมิตรเห็นแต่สิ่งดีมีความสุข ทุกเทพไท
 เทวาร่วมรักษา อำนวยพรให้โรคทรัพย์ศฤงคารจำเริญเพิ่มพูนบริบูรณ์ผล
 แม้นยามคั้นตันสู่ป่าพง หุบเขาลำเนาไพร ช้ำมหัวน้ำทะเลกว้างกระเสลสินธุ์
 ต้องผจญลมฝน

พยัคฆา อสรพิษ ภูตผีร้าย ทั้งเผชิญคนพาลใจทราม สันดานหยาบ แต่หากได้สักการบูชา
 พระองค์ท่าน เพท ภัยร้อยหมื่นพัน มีอันต้องราบคาบสยบสิ้นขอทุกท่านจงได้ใคร่ครวญสดับฟัง อัน

เดชาฤทธาพระกษิติครรภ์มหาโพธิสัตว์ แผ่กว้างไกลไพศาลทั่วไตรภพ ร้อยพันล้านโกฏิปี สุดจะ
กล่าวพรรณนาได้จบสิ้น แม้ผู้ใดได้ยินเพียงเอ่ยนามกราบสักการบูชา ปฏิบัติพร้อมกุศลบุญเนื่อง
นอง สมองตอบหมื่นแสนเท่าทวี ของค์โพธิสัตว์กวนอิมโปรดรับรู้ เรงประกาศทั่วพิภพจรดหล้า
ใครได้พาดนคีนสู่วิถีแห่งธรรมมา จักสำเร็จหลุดพ้นเวียนว่ายเอย

ผลานิสงส์ของการสักการะ บูชาพระกษิติครรภโฑธิสัตว์

ในขณะนั้นองค์สมเด็จพระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเฝ้ามพระสุวรรณหัตถ์ไปกแผ่พุทธบารมีลงเหนือพระเศียรของพระกษิติครรภโฑธิสัตว์ พร้อมกับทรงมีพระดำรัสว่า

"กษิติครรภ ... กษิติครรภ....ผู้เปี่ยมด้วยฤทธาจุภาพและมหาเมตตาสุดจะหยั่งได้ในโอกาสที่บรรดาเหล่าพุทธะ พระโฑธิสัตว์ พระอรหันต์ เทพพรหม พญานาคและสรรพสัตว์ทุกหมู่เหล่าอันมี

จำนวนมากมายมหาศาล ได้มาร่วมชุมนุม ณ ดาวดึงส์เทวโลกแห่งนี้

เราตถาคต...ขอฝากฝังพวกเขาดลอดจนเวไนยสัตว์ทั้งหลายในโลกียโลกผู้ซึ่งยังมีได้หลุดพ้นจากวัฏฏะสงสารไว้ในความดูแลของท่าน จงพยายามจุดช่วยเขาเหล่านั้นแม้สักเพียง 1 วันก็อย่าให้ได้ตกลงลงสู่อบายภูมิ จนต้องประสบกับความทุกข์เวทนาอีก

"เวไนยสัตว์ในโลกียโลก จิตใจเรรวนไม่แน่นอน สันดานบาปมีมากในตน แม้จะมีใจคิดทำความดีอยู่บ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงชั่วครู่ชั่วยาม เมื่อไปพบกับสิ่งชั่วร้ายอบายมุขทั้งหลาย อนุสัยสันดานบาปก็อกเงยกำเริบขึ้นอีก

เหตุฉะนี้ ตถาคตจึงต้องนิรมานกายออกนบหมื่นล้านรูปกายเพื่อโปรดจุดช่วยพวกเขาเหล่านั้นตามควรแก่รากฐานแห่งบุญบารมีของแต่ละคน

กษิติครรภโฑธิสัตว์...บัดนี้เราขอฝากฝังสรรพสัตว์ทั้งเบื้องบนและเบื้องล่างไว้กับท่าน หากในอนาคตกาลเวไนยสัตว์เหล่าใดหวังให้พระธรรมเจริญในตนได้ปลุกฝังกุศลกรรมแม้เพียงเท่าเศษผงธุลี ก็ขอให้ท่านใช้กฤษฎาภินิหารอันยิ่งใหญ่ของท่านออกปกป้องและอุ้มชูเกื้อหนุนให้เขาเหล่านั้นดำเนินอยู่ในสายธารแห่งสัจธรรมตลอดไป"

"ดูก่อน... กษิติครรภโพธิสัตว์ ในภายหน้าหากมีสรรพสัตว์
เหล่าใดถูกวิบากกรรมตามสนอง อันเนื่องมาจากบาปเวรที่เขาได้

กระทำเป็นเหตุให้ต้องตกลงลงสู่อบายภูมิเบื้องล่าง

ก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ประตูนรก หากสรรพสัตว์เหล่านั้น

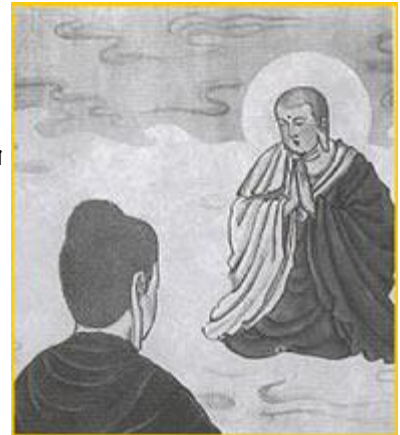
เพียงแต่รำลึกถึงพระนามของพระพุทธเจ้า หรือพระโพธิสัตว์องค์ใด
องค์หนึ่ง หรือได้สวดภาวนาสักครั้งเดียวก็ขอให้ท่านจงใช้ฤทธานุภาพ

ลงไปทลายเครื่องจองจำอันได้แก่ โลภะ โทสะ โมหะ และกิเลสทั้งปวง ซึ่งพันนาการร้อยรัดจิต
วิญญาณของพวกเขาไว้ ให้ต้องได้รับทุกข์ทรมานอยู่ในอบายภูมิ

ท้ายที่สุดจงนำแสงสว่างเข้าสู่พุทธจิตธรรมญาณของพวกเขาโดยการถ่ายทอดหลักสัจ
จธรรมอันเที่ยงแท้ให้ประจักษ์เพื่อเวไนยสัตว์ทั้งปวงทุกหมู่เหล่าจะได้กลับคืนสู่แดนนิพพาน อยู่
เสวยบรมสุขชั่วนิรันดร์โดยพร้อมเพรียงกัน"

ครั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้สดับฟังพระพุทธดำรัสจบลงก็
ทรงประณมหัตถ์ขึ้นน้อมรับพระบัญชาด้วยเคียรเกล้าล้าทูลว่า

"ขอองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าอย่าได้ทรงพระประวิตา
ไปเลยพระเจ้าข้า ในอนาคตกาลมาตรแม้นว่ามีผู้ใดยึดมั่นในพระสัจ
จธรรมข้าบาทก็จะใช้กุศโลบายอันแยบยลและเหมาะสม ไปจุดช่วย
นำพาเขาผู้นั้นออกจากวัฏฏสงสารให้จงได้"

"โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประพฤติปฏิบัติธรรม มุ่งมั่นสร้าง
แต่ความดีมาโดยตลอดข้าบาทจะดูแลให้เขาได้อยู่ในวิถีแห่งธรรมไป
ตลอดกาล วันยอมให้ล่วงหล่นไปเป็นอันขาดพระเจ้าข้า"

ในขณะนั้น มีพระโพธิสัตว์องค์หนึ่งนามว่า " ชิงฉั่น " ได้กราบ
ขอประทานพุทธานุญาติแล้วทูลถามว่า

" ข้าแต่องค์สมเด็จพระบรมศาสดาในอนาคตกาลภายหน้า
หากมีเวไนยสัตว์เหล่าใดที่ได้สดับฟังเรื่องราวของพระกษิติครรภ

โพธิสัตว์"

แล้วตั้งใจพากเพียรบำเพ็ญธรรม ประพฤติดีปฏิบัติชอบ อีก
ทั้งได้พากันถวายสักการะ บูชา ถาวนาพระนามของท่านเป็นประจำ
จะบังเกิดผลานิสงส์ประการใดบ้างพระเจ้าข้า?

แล้วตั้งใจพากเพียรบำเพ็ญ
ธรรม ประพฤติดีปฏิบัติชอบ อีกทั้งได้
พากันถวายสักการะ บูชา ถาวนา
พระนามของท่านเป็นประจำจะบังเกิดผลานิสงส์ประการใดบ้างพระเจ้า
เจ้าข้า?

พระพุทธองค์ทรงตรัสตอบว่า
"ขอพวกท่านทั้งหลายจงตั้งใจฟังให้ดีผู้ใดก็ตามได้ยินได้ฟังเรื่องราว
ของ พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร นี้แล้วมีจิตศรัทธา
กราบไหว้สักการะบูชาระลึกถึงท่านเป็นประจำจะบังเกิดผลานิสงส์
ชั้น 28 ประการดังนี้คือ

1. เทพนาคาปกปักรักษาและระลึกอยู่เป็นนิจ
2. กุศลผลบุญเจริญรุ่งเรืองไพบุลย์ยิ่ง ๆ ขึ้นทุกทิวาราตรี
3. สร้างสมแต่อริยมรรคเป็นสมุฏฐานทั้งก่อเหตุปัจจัยแห่งกุศลกรรม
4. โพธิจิตย่อมไม่บังเกิดความท้อถอย
5. สมบูรณ์ด้วยเครื่องบริโภคอุปโภคตลอดกาล
6. แคล้วคลาดปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
7. รอดพ้นจากอุทกภัยและอัคคีภัย
8. นิราศจากโจรภัยมาเบียดเบียน
9. เป็นที่เคารพยกย่องของเหล่านรชนทั่วไป

10. เทพารักษ์คุ้มครองอุ้มชูช่วยเหลือเสมอ
11. สตรีปรารถนากลับเพศเป็นบุรุษ
12. เกิดในตระกูลวงศ์ญาติแห่งพระมหากษัตริย์หรือราชอำมาตย์
13. มีรูปอินทรีย์กายอินทรีย์สมบูรณ์
14. จูติในแดนสวรรค์
15. ภพหน้าจะบังเกิดเป็นพระมหाराชาธิราช
16. สามารถหยั่งรู้ระลึกเหตุการณ์แห่งอดีตชาติ
17. คิดประสงค์สิ่งใดย่อมได้ดังมโนปรารถนาทุกประการ
18. วงศ์ญาติตระกูลอีกทั้งบริวาร เสพแต่ความสุขเกษมสำราญปราศทุกข์
19. สิ่งอุปมงคลทั้งหลายย่อมสูญหายมลายสิ้น
20. ไม่ไปบังเกิดในทุคติภูมิ
21. หากลัญจรูปไป ณ แห่งใด ย่อมได้รับความสะดวก ผ่านพ้นจากอุปสรรคทั้งมวล
22. ในยามราตรีย่อมสุบินในทางศุภมงคล ปราศจากนิมิตอันชั่วร้าย
23. บรรพบุรุษและวงศ์ญาติที่ได้ล่วงลับแล้วนั้น ก็จะไม่หลุดพ้นจากแดนทุคติภูมิ
24. กำเนิดในภพหน้าก็จะเป็นผู้มีบุญวาสนา
25. ได้รับการยกย่องจากอริยชนทั้งหลาย
26. มีสติปัญญารอบรู้เป็นเลิศ
27. มีใจอันเปี่ยมล้นด้วยเมตตาธรรมเป็นพื้นฐาน
28. ปัจฉิมกาลจักสำเร็จพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ

ดูก่อน...ซึ้งจันโพธิสัตว์ หากในอนาคตกาลเวไนยสัตว์
เหล่าใด ได้ประพฤติปฏิบัติตนตามธรรมโอวาทแห่งพระสูตรนี้แล้ว
บุคคลเหล่านั้นยังจะได้รับมหากุศล 7 ประการคือ

1. จะได้สำเร็จมรรคผลโดยเร็ว
2. สามารถปลงล้างหนี้เวรบาปกรรม
3. เหล่าเทพเทวาจะปกป้องคุ้มครองทุกทิวาราตรี
4. มีโพธิจิตที่มั่นคงไม่เสื่อมถอย

5. บุญญาบารมีเพิ่มพูน
6. มีสิริอายุยืนยาว
7. จักได้สำเร็จพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณอย่างแน่นอน

ครั้งเหล่าพุทธะ พระโพธิสัตว์ พระอรหันต์ พร้อมทั้งบรรดาเทพพรหมและสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากทั่วทิศทิศในหมื่นจักรวาล ได้สดับฟังเรื่องราวของพระกษิติครรภมหาโพธิสัตว์ซึ่งองค์สมเด็จพระบรมศาสดาอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงโปรดเมตตาแสดงวิสัยนาจบลง

ทุกพระองค์ต่างก็ได้เปล่งเสียงแซ่ซ้องสาธุการขึ้นอย่างพร้อมเพรียงกันว่า "ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยได้ยินว่าผู้ใดมีปณิธานที่สูงล้ำดังองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์เจ้า พระองค์นี้เลย ช่างน่าอัศจรรย์...."

น่าอัศจรรย์จริง ๆ"

ในกาลบัดนั้นเหล่าเทพยดาซึ่งอยู่ในฟากฟ้านภากาศเบื้องบนต่างก็ได้โปรยปรายข้าวตอกดอกไม้ และแก้วมณีรัตนชาติอันแวววาวระยิบระยับลงมา เพื่อน้อมนมัสการบูชาต่อองค์สมเด็จพระศาสดายมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ทศนาการดูประหนึ่งหยาดฝนทิพย์อันประพรมให้วิจิตรงดงามสว่างไสวเรืองรองไปทั่วชั้นดาวดึงส์เทวโลกนั้น

แลบัดนี้จึงขอสมมุติ "พระกษิติครรภโพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร" ลงด้วยประการฉะนี้